

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

62. aastakäik

9. detsember 2019

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/2088, 27. november 2019, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/2089, 27. november 2019, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1011 ELi kliimaülemineku võrdlusaluste, Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste ning võrdlusaluste kestlikkuse aspekti avalikustamisnõuete osas ⁽¹⁾ 17

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2019/2090, 19. juuni 2019, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625 juhtudel, mil on tegemist veterinaarravimite või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke või keelatud või loata farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke käsitlevate liidu normide oletatava või tuvastatud rikkumisega ⁽¹⁾ 28
- ★ Komisjoni Rakendusmäärus (EL) 2019/2091, 28. november 2019, millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2015/2197 seoses tugeva korrelatsiooniga valuutadega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ 38
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2019/2092, 28. november 2019, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes 42
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2019/2093, 29. november 2019, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 333/2007 seoses 3-monokloropropaan-1,2-diooli (3-MCPD) rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite, perkloriidi ja akrüülamiidi analüüsiga ⁽¹⁾ 96

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst.

- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2019/2094, 29. november 2019, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 seoses toimeainete benfluraliini, dimoksüstrobiini, fluasinaami, flutolaniili, mankotseebi, mekoprop-P, mepikvaadi, metiraami, oksamüüli ja püraklostrobiini heakskiidu kehtivusaja pikendamisega ⁽¹⁾ 102
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2019/2095, 29. november 2019, millega tehakse mahaarvamised Poola 2019. aasta lõhepüügikvoodist 2018. aasta ülepüügi tõttu 105

OTSUSED

- ★ Poliitika- ja julgeolekukomitee otsus (ÜVJP) 2019/2096, 28. november 2019, millega nimetatakse ametisse Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) ELi missiooni vägede juhataja ja tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019) 108
- ★ Nõukogu Otsus (EL) 2019/2097, 2. detsember 2019, millega nimetatakse ametisse Rumeenia esitatud Regioonide Komitee liige ja asendusliige 110
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2019/2098, 28. november 2019, ajutiste loomatervisenõuete kohta seoses inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetistega, mis on pärit liidust ja saadetakse sinna tagasi kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu (*teatavaks tehtud numbri C(2019) 8092 all*) ⁽¹⁾ 111

Parandused

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ) parandus (ELT L 331, 15.12.2010) 114
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1095/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ) parandus (ELT L 331, 15.12.2010) 116

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst.

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/2088,

27. november 2019,

mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 25. septembril 2015 võttis ÜRO Peaassamblee vastu uue üleilmse kestliku arengu raamistiku ehk kestliku arengu tegevuskava 2030, milles on kesksel kohal kestliku arengu eesmärgid. Komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatise „Euroopa jätkusuutliku tuleviku järgmised sammud“ seostatakse kestliku arengu eesmärgid liidu poliitikaraamistikuga, tagamaks et kõigi liidu meetmete ja poliitiliste algatuste puhul arvestataks liidus ja mujal maailmas kestliku arengu eesmärkidega algusest peale. Ülemkogu kinnitas oma 20. juuni 2017. aasta järeldustes liidu ja liikmesriikide kindlat tahet rakendada kestliku arengu tegevuskava 2030 täielikult, sidusalt, ulatuslikult, integreeritult ja tõhusalt ning tihedas koostöös partnerite ja muude sidusrühmadega.
- (2) Et tagada liidu majanduse pikaajaline konkurentsivõime, on ülioluline minna kooskõlas kestliku arengu eesmärkidega üle vähese CO₂ heitega jätkusuutlikumale ja ressursitõhusamale ringmajandusele. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppega (edaspidi „Pariisi kokkulepe“), mille liit kiitis heaks 5. oktoobril 2016 ⁽³⁾ ja mis jõustus 4. novembril 2016, püütakse tugevdada reageerimist kliimamuutustele muu hulgas seeläbi, et rahastamisvood viiakse vastavusse liikumisega vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise arengu suunas.
- (3) Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamiseks ning kliimamuutuste riskide ja mõju oluliseks vähendamiseks on üleilmne eesmärk hoida globaalse keskmise temperatuuri tõus tunduvalt alla 2 °C võrreldes industriaalühiskonnaeelse tasemega ning teha jõupingutusi temperatuuri tõusu hoidmiseks alla 1,5 °C võrreldes industriaalühiskonnaeelse tasemega.

⁽¹⁾ ELT C 62, 15.2.2019, lk 97.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2019. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 1).

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 2009/65/EÜ, ⁽⁴⁾ 2009/138/EÜ, ⁽⁵⁾ 2011/61/EL, ⁽⁶⁾ 2013/36/EL, ⁽⁷⁾ 2014/65/EL, ⁽⁸⁾ (EL) 2016/97 ⁽⁹⁾ ja (EL) 2016/2341 ⁽¹⁰⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EL) nr 345/2013, ⁽¹¹⁾ (EL) nr 346/2013 ⁽¹²⁾ (EL) 2015/760 ⁽¹³⁾ ja (EL) 2019/1238 ⁽¹⁴⁾ ühine eesmärk on lihtsustada vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondid), krediidasutuste, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate, kes valitsevad või turustavad alternatiivseid investeerimisfondide, kaasa arvatud Euroopa pikaajalisi investeerimisfondide (ELTIFid), kindlustusandjate, investeerimisühingute, kindlustusvahendajate, tööandja kogumispensioni asutuste, kvalifitseeruvate riskikapitalifondide valitsejate (Euroopa riskikapitalifondide valitsejad), kvalifitseeruvate sotsiaalettevõtlusfondide valitsejate (Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide valitsejad) ning üleeuroopaliste personaalsete pensionitoote (PEPPid) pakkujate tegevuse alustamist ja jätkamist. Nende direktiivide ja määrustega tagatakse lõppinvestorite ühtsem kaitse ning muudetakse nende jaoks lihtsamaks eri finantstoodete kasutamine, kehtestades samas reeglid, mis võimaldavad lõppinvestoritel teha teadlikke investeerimisotsuseid.
- (5) Lõppinvestoritele teabe avalikustamine selle kohta, kuidas on investeerimisotsustes ja nõustamisprotsessis arvestatud jätkusuutlikkusriskidega ning võetud arvesse negatiivset mõju jätkusuutlikkusele, jätkusuutliku investeerimise eesmärke või keskkonnanalaste või sotsiaalsete omaduste edendamist, ei ole piisavalt välja arendatud, kuna sellise teabe avalikustamise suhtes ei kohaldata veel ühtlustatud nõudeid.
- (6) Vähem kui kolme töötajaga finantsnõustajate käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätmine ei tohiks piirata direktiive 2014/65/EL ja (EL) 2016/97 ülevõtivate siseriikliku õiguse sätete ning eelkõige investeerimis- ja kindlustusnõustamist käsitlevate normide kohaldamist. See tähendab, et kuigi need nõustajad ei pea käesoleva määruse kohaselt teavet esitama, peavad nad nõustamisprotsessis jätkusuutlikkusriske kaaluma ja arvesse võtma.
- (7) Käesoleva määrusega hõlmatud üksused peaksid nende tegevuse olemusest sõltuvalt järgima finantsturu osaliste suhtes kohaldatavaid norme, kui nad töötavad välja finantstooteid, ning finantsnõustajate suhtes kohaldatavaid norme, kui nad pakuvad investeerimis- või kindlustusnõustamist. Seetõttu peaks olukorras, kus need üksused tegutsevad samaaegselt nii finantsturu osalise kui ka finantsnõustajana, käsitama neid finantsturu osalistena, kui nad tegutsevad finantstoodete väljatöötajatena, kaasa arvatud portfelliühenduste pakkuja, ja finantsnõustajatena, kui nad pakuvad investeerimis- või kindlustusnõustamist.
- (8) Kuna liit seisab üha sagedamini silmitsi kliimamuutuste katastroofiliste ja ettearvamatute tagajärgede, loodusvarade vähenemise ja muude jätkusuutlikkusega seonduvate probleemidega, on vaja kiiresti võtta meetmeid, et kaasata kapitali mitte ainult avaliku sektori poliitikameetmete abil, vaid ka finantsteenuste sektori kaudu. Seepärast tuleks finantsturu osalistele ja finantsnõustajatele kehtestada nõue avalikustada konkreetset teavet oma põhimõtete kohta, mida nad järgivad, et lõimida jätkusuutlikkusriske ja arvestada negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusele.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (ELT L 26, 2.2.2016, lk 19).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18).

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98).

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1238 üleeuroopalise personaalse pensionitoote (PEPP) kohta (ELT L 198, 25.7.2019, lk 1).

- (9) Kuna liidus ei ole jätkusuutlikkust käsitleva teabe lõppinvestorile avalikustamise norme ühtlustatud, on tõenäoline, et riikide tasandil võetakse jätkuvalt vastu lahknevaid meetmeid ja finantsteenuste sektorites võib jätkuda eri lähenemisviiside kasutamine. Sellised eri meetmed ja lähenemisviisid põhjustaksid jätkuvalt suuri konkurentsi-moonutusi, mis tuleneks olulistest avalikustamisnõuete erinevustest. Lisaks killustab praegu täiendavalt turgu ärihuvidest lähtuval prioriteetidel rajanevate turupõhiste tavade paralleelne areng, mis annab erinevaid tulemusi ja mis võib tulevikus siseturu toimimisel esinevat ebatõhusust veelgi suurendada. Lahknevad avalikustamisnõuded ja turupõhised tavad muudavad eri finantstootete võrdlemise väga keeruliseks ning loovad sellistele toodetele ja turustuskanalitele ebavõrdsed tingimused ja tekitavad siseturul täiendavaid tõkkeid. Kõnealused lahknevused võivad olla lõppinvestorite jaoks segadust tekitavad ja moonutada nende investeerimisotsuseid. Pariisi kokkuleppe järgimise tagamisega seoses valitseb oht, et liikmesriigid võtavad vastu lahknevaid riigisiseseid meetmeid, mis võivad takistada siseturu sujuvat toimimist ning olla kahjulikud finantsturu osalistele ja finantsnõustajatele. Lisaks muudab läbipaistvust käsitlevate ühtlustatud normide puudumine lõppinvestorite jaoks keeruliseks liikmesriigiti eri finantstootete tulemusliku võrdlemise, lähtudes keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskidest ja jätkusuutliku investeerimise eesmärkidest. Seepärast on vaja käsitleda olemasolevaid siseturu toimimise takistusi ja parandada finantstootete võrreldavust, et hoida ära tõenäoline takistuste tekkimine tulevikus.
- (10) Käesoleva määruse eesmärk on vähendada korrapärasuse puudumist teabe kättesaadavuse osas käsundiandja ja käsundisaaja vahelistes suhetes, et lõimida jätkusuutlikkusriske, arvestada negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusele ning edendada keskkonnavalaseid või sotsiaalseid omadusi ning investeerida jätkusuutlikult, nähes ette käsundiandja nimel käsundisaajana tegutsevate finantsturu osaliste ja finantsnõustajate poolt käsundiandjana tegutsevatele lõppinvestoritele lepinguelse teabe esitamise ja jooksvalt teabe avalikustamise.
- (11) Käesolev määrus täiendab teabe avalikustamise ja esitamise nõudeid, mis on sätestatud direktiivides 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 ning määrustes (EL) nr 345/2013, (EL) nr 346/2013, (EL) 2015/760 ja (EL) 2019/1238 ning personaalseid pensionitooteid ja erapensionitooteid reguleerivates riigisisestes õigusaktides sätestatud norme. Et tagada korrapärane ja tõhus järelevalve käesoleva määruse nõuete täitmise üle, peaksid liikmesriigid kasutama eespool nimetatud normide kohaselt juba määratud pädevaid asutusi.
- (12) Käesoleva määrusega säilitatakse finantsturu osaliste ja finantsnõustajate suhtes kehtivad nõuded tegutseda lõppinvestorite parimates huvides, sealhulgas, kuid mitte ainult, nõue täita enne investeeingu tegemist nõuetekohaselt hoolsuskohustust, nagu on sätestatud direktiivides 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 ning määrustes (EL) nr 345/2013 ja (EL) nr 346/2013 ning personaalseid pensionitooteid ja erapensionitooteid reguleerivates riigisisestes õigusaktides. Nendest normidest tulenevate kohustuste täitmiseks peaksid finantsturu osalised ja finantsnõustajad arvestama oma protsessides, sealhulgas hoolsuskohustuse protsessides, mitte ainult kõiki asjakohaseid finantsriske, vaid ka kõiki asjakohaseid jätkusuutlikkusriske, millel võib olla kas investeeingu rahalisele tulule või nõuandele oluline negatiivne mõju, ja neid pidevalt hindama. Sellest tulenevalt peaksid finantsturu osalised ja finantsnõustajad kirjeldama oma põhimõtetes, kuidas nad neid riske lõimivad, ja need põhimõtted avaldama.
- (13) Käesolevas määruses nõutakse finantsturu osalistelt investeerimisnõustamist ja kindlustuspõhiste investeerimis-toodetega seoses kindlustusnõustamist pakkuvatelt finantsnõustajatelt, et nad avaldaksid jätkusuutlikkusriskide lõimimise põhimõtted ja tagaksid lõimimise läbipaistvuse, olenemata finantstoote olemusest ja sihtturust.
- (14) Jätkusuutlikkusrisk tähendab keskkonnavalast, sotsiaalset või juhtimisega seotud sündmust või tingimust, mis toimumise korral võib avaldada olulist negatiivset mõju investeeingu väärtusele, nagu on sätestatud valdkondlikes õigusaktides, eelkõige direktiivides 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 või nendega kooskõlas vastu võetud delegeeritud õigusaktides ja regulatiivsetes tehnilistes standardites.
- (15) Käesolev määrus ei tohiks piirata direktiivide 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 ning määruste (EL) nr 345/2013 ja (EL) nr 346/2013 ning personaalseid pensionitooteid ja erapensionitooteid reguleeriva siseriiklike õigusaktide kohaste riskilõimimise normide kohaldamist, kaasa arvatud, kuid mitte ainult, asjaomased kohaldatavad proportsionaalsuse kriteeriumid nagu suurus, sisemine korraldus ning kõnealuste tegevuste laad, ulatus ja keerukus. Käesoleva määrusega püütakse

saavutada suurem läbipaistvus selles osas, kuidas finantsturu osalised ja finantsnõustajad lõimivad jätkusuutlikkusriskid oma investeerimisotsustesse ning investeerimis- ja kindlustusnõustamisse. Kui jätkusuutlikkusriskide hindamine viib järeldusele, et finantstoote puhul ei esine jätkusuutlikkusriske, tuleks selgitada selle põhjuseid. Kui selline hindamine viib järeldusele, et need riskid on olulised, tuleks kas kvalitatiivsel või kvantitatiivsel viisil avalikustada ulatus, mil määral võiksid jätkusuutlikkusriskid mõjutada finantstoote tulemuslikkust. Finantsturu osaliste poolt läbi viidud jätkusuutlikkusriskide hindamise tulemusi ja sellega seoses esitatud lepingueelset teavet peaksid kasutama finantsnõustajad lepingueelse teabe esitamisel. Finantsnõustajad peaksid enne nõu andmist avalikustama teabe, kuidas nad võtavad lõppinvestorile pakutava finantstoote valikuprotsessis arvesse jätkusuutlikkusriske. See ei tohiks piirata direktiive 2014/65/EL ja (EL) 2016/97 ülevõtvate siseriikliku õiguse sätete kohaldamist, eelkõige seoses finantsturu osaliste ja finantsnõustajate kohustustega, mis puudutavad tootejuhtimist, sobivuse ja asjakohasuse hindamist ning nõudmiste ja vajaduste väljaselgitamist.

- (16) Investeerimisotsused ja -nõustamine võivad avaldada jätkusuutlikkusteguritele negatiivset, olulist või tõenäoliselt olulist mõju, sellise mõju tekkele kaasa aidata või olla sellega otseselt seotud.
- (17) Et tagada käesoleva määruse ühtne ja sidus kohaldamine, on vaja kindlaks määrata „jätkusuutlike investeringute“ ühtne määratlus, mis piirdub sellega, kui investeringu saanud äriühing järgib head juhtimistava ning on tagatud olulise kahju ärahoidmise kui ettevaatuspõhimõtte kohaldamine, nii et oluliselt ei kahjustataks ei keskkonnaalast ega sotsiaalset eesmärki.
- (18) Kui finantsturu osalised, võttes nõuetekohaselt arvesse oma suurust, olemust, tegevuse ulatust ja nende poolt kättesaadavaks tehtavate finantstoodete liiki, arvestavad oma investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, olgu see mõju siis oluline või tõenäoliselt oluline, peaksid nad oma protsessidesse, kaasa arvatud hoolsuskohustuse teostamise protsessi, lõimima protsessi, mille alusel võetakse koos asjakohaste finants- ja jätkusuutlikkusriskidega arvesse põhilist negatiivset mõju. Neid protsesse käsitlev teave võiks sisaldada kirjeldust, kuidas finantsturu osalised täidavad oma jätkusuutlikkusega seotud hoolsusülesandeid või muid osanikuks olekuga seotud kohustusi. Finantsturu osalised peaksid oma veebisaitidel esitama teabe selliste protsesside kohta ning põhilise negatiivse mõju kirjelduse. Sellega seoses peaksid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁵⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) (EBA), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010⁽¹⁶⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (EIOPA) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽¹⁷⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (ESMA) ühiskomitee, finantsturu osalised ja finantsnõustajad võtma arvesse Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) hoolsuskohustuse suuniseid vastutustundliku ettevõtluse kohta ja ÜRO poolt toetatud vastutustundlike investeringute põhimõtteid.
- (19) Jätkusuutlikkusteguritega arvestamine investeerimisotsuste tegemise ja nõustamise protsessis võib tuua kasu ka mujal kui finantsturgudel. See võib suurendada reaalmajanduse vastupanuvõimet ja finantssüsteemi stabiilsust ning seeläbi mõjutada finantstoodete riski ja tootluse profiili. Seepärast on äärmiselt oluline, et finantsturu osalised ja finantsnõustajad esitavad vajaliku teabe, et võimaldada lõppinvestoritel teha teadlikke investeerimisotsuseid.

⁽¹⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽¹⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (20) Finantsturu osalised, kes arvestavad investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, peaksid iga finantsoote puhul esitama lepingueelses teabes lühidalt kvalitatiivsel või kvantitatiivsel moel, kuidas põhilise negatiivse mõjuga on arvestatud, ning tegema avalduse selle kohta, et teave jätkusuutlikkusteguritele avalduva põhilise negatiivse mõju kohta on kättesaadav jooksvates aruannetes. Põhiliseks negatiivseks mõjuks tuleks pidada investeerimisotsuste ja nõuannete mõju, millel on negatiivsed tagajärjed jätkusuutlikkusteguritele.
- (21) Täna on välja töötatud erineva ambitsioonikusega jätkusuutlikke tooteid. Seetõttu on seoses lepingueelse teabe esitamise ja teabe perioodilistes aruannetes avalikustamisega vaja vahet teha nõuetel, mida kohaldatakse finantstoodete suhtes, mis edendavad keskkonnavalaseid ja sotsiaalseid omadusi, ning nõuetel, mida kohaldatakse finantstoodete suhtes, mille eesmärk on positiivne mõju keskkonnale ja ühiskonnale. Seetõttu peaksid finantsturu osalised avalikustama finantstoodete puhul, millel on keskkonnavalased või sotsiaalsed omadused, teabe selle kohta, kas ja kuidas määratud indeks, jätkusuutlikkuse indeks või peavooluindeks on vastavuses nende omadustega, ja kui võrdlusalust ei kasutata, teabe selle kohta, kuidas on saavutatud finantstootete jätkusuutlikkuse omadused. Finantstoodete puhul, mille eesmärk on positiivne mõju keskkonnale ja ühiskonnale, peaksid finantsturu osalised avalikustama teabe selle kohta, millist jätkusuutlikkuse võrdlusalust nad jätkusuutlikkuse tulemuslikkuse mõõtmiseks kasutavad, ja kui võrdlusalust ei kasutata, peaksid nad selgitama, kuidas jätkusuutlikkuse eesmärk saavutatakse. Selline teave tuleks avalikustada aastaaruannetes.
- (22) Käesolev määrus ei piira finantsturu osaliste ja finantsnõustajate töötajate tasustamist või töötulemuste hindamist käsitlevate normide kohaldamist direktiivide 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 ning määruste (EL) nr 345/2013 ja (EL) nr 346/2013 või rakendusaktide ning personaalseid pensionitooteid ja erapensionitooteid reguleerivate riigisiseste õigusaktide kohaselt, kaasa arvatud, kuid mitte ainult, asjaomased kohaldatavad proportsionaalsuse kriteeriumid nagu suurus, sisemine korraldus ning kõnealuste tegevuste laad, ulatus ja keerukus. Siiski on asjakohane saavutada suurem kvalitatiivne või kvantitatiivne läbipaistvus finantsturu osaliste ja finantsnõustajate tasustamisepõhimõtete osas seoses nende investeerimis- ja kindlustusnõustamisega, mis soodustab usaldusväärset ja tõhusat riskijuhtimist seoses jätkusuutlikkusriskidega, arvestades, et tasustamissüsteem ei innusta võtma liigseid riske seoses jätkusuutlikkusriskidega ja on seotud riskiga korrigeeritud tootlusega.
- (23) Selleks et parandada läbipaistvust ja teavitada lõppinvestoreid, tuleks reguleerida juurdepääsu teabele, mis puudutab seda, kuidas finantsturu osalised ja finantsnõustajad lõimivad investeerimisotsuste tegemise protsessi, sealhulgas protsessi organisatsioonilistesse, riskijuhtimise ja juhtimisalastesse aspektidesse, ning oma nõustamisprotsessi asjakohased jätkusuutlikkusriskid, olgu need siis olulised või tõenäoliselt olulised, kehtestades nendele üksustele nõude esitada oma veebisaidil nende põhimõtete kohta kokkuvõtlikku teavet.
- (24) Liidu õiguses praegu kehtivad avalikustamisnõuded ei näe ette kogu sellise teabe avalikustamist, mida on vaja lõppinvestorite piisavaks teavitamiseks jätkusuutlikkusele avalduvast mõjust, mis tuleneb nende investeeringutest finantstoodetes, millel on keskkonnavalased või sotsiaalsed omadused, või sellistesse finantstoodetes, millega järgitakse jätkusuutlikkuse eesmärke. Seepärast on seoses selliste investeeringutega asjakohane sätestada täpsemad ja standardiseeritud avalikustamisnõuded. Näiteks tuleks regulaarselt esitada aruanded finantstootete üldise mõju kohta jätkusuutlikkusele, kasutades jätkusuutliku investeeringu seatud eesmärgi mõõtmise seisukohast asjakohaseid näitajaid. Kui võrdlusaluseks on määratud sobiv indeks, tuleks see samuti ära märkida nii määratud indeksi kui ka laiapõhjalise turuindeksi puhul, et neid saaks omavahel võrrelda. Kui Euroopa sotsialettevõtlusfondide valitsejad teevad määruse (EL) nr 346/2013 kohaselt kättesaadavaks asjaomase fondi eesmärgiks olevat positiivset sotsiaalset mõju, üldist saavutatud sotsiaalset tulemust ja kasutatud meetodeid käsitleva teabe, võivad nad kohasel juhul kasutada sama teavet teabe avalikustamisel vastavalt käesolevale määrusele.
- (25) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/34/EL⁽¹⁸⁾ kehtestatakse läbipaistvuskohustused seoses muude kui finantsaruannete sotsiaalsete, keskkonnavalaste ja äriühingu üldjuhtimise küsimustega. Kõnealuste direktiividega kehtestatud vormi ja esitusviisi ei saa finantsturu osalised ja finantsnõustajad aga alati kasutada lõppinvestorite puhul. Finantsturu osalised ja finantsnõustajad peaksid käesoleva määruse kohaldamisel saama kohasel juhul valida, kas nad kasutavad tegevusaruannetes ja muud kui finantsteavet kajastavates aruannetes sisalduvat teavet vastavalt direktiivile 2013/34/EL.

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

- (26) Et tagada finantsturu osaliste ja finantsnõustajate veebisaitidel avaldatud teabe usaldusväärsus, tuleks seda ajakohastada ning kõiki läbivaatamisi ja muudatusi tuleks arusaadavalt selgitada.
- (27) Kuigi käesolev määrus ei hõlma määrustega (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 kaetud riiklike sotsiaalkindlustussüsteeme, siis võttes arvesse asjaolu, et liikmesriigid avavad oma sotsiaalkindlustussüsteemides kohustuslike pensioniskeemide haldamise osi üha enam finantsturu osalistele ja muudele eraõiguslikele üksustele, ning et need sotsiaalkindlustussüsteemid on avatud jätkusuutlikkusriskidele ning nad võivad võtta arvesse negatiivseid jätkusuutlikkuse alaseid mõjusid, edendada keskkonnavalaseid või sotsiaalseid omadusi või püüda tegeleda jätkusuutliku investeerimisega, peaks liikmesriikidel olema valikuvõimalus kohaldada käesolevat määrust sellistele sotsiaalkindlustussüsteemidele, et vähendada teabe korrapärasuse puudumist.
- (28) Käesolev määrus ei tohiks takistada liikmesriigil võtta vastu või säilitada rangemaid norme, mis käsitlevad kliimamuutustega kohanemise põhimõtete avaldamist ja täiendava teabe avalikustamist lõppinvestoritele seoses jätkusuutlikkusriskidega, kui asjassepuutuvate finantsturu osaliste ja finantsnõustajate peakontor asub tema territooriumil. Sellegipoolest ei tohiks sellised normid takistada käesoleva määruse tõhusat kohaldamist ega selle eesmärkide saavutamist.
- (29) Direktiivi (EL) 2016/2341 kohaselt tuleb töandja kogumispensioni asutustel juba tagada, et nende investeerimisotsuste ja riskihindamise puhul kohaldatakse äriühingu üldjuhtimise ja riskijuhtimise reegleid, et tagada järjepidevus ja korrapära. Investeerimisotsused tuleks teha ja asjaomaseid riske, sealhulgas keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriske tuleks hinnata nii, et tagatakse töandja kogumispensioni asutuste liikmete ja soodustatud isikute huvide järgimine. EIOPA peaks esitama suunised, milles täpsustatakse, kuidas töandja kogumispensioni asutuste tehtavates investeerimisotsustes ja riskide hindamisel tuleb nimetatud direktiivi kohaselt arvesse võtta keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriske.
- (30) EBA-le, EIOPA-le ja ESMA-le (koos „Euroopa järelevalveasutused“) tuleks anda volitus töötada ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse finantsturu osaliste poolt lepingueelsetes dokumentides, aastaaruannetes ja veebisaidil avalikustatavat teavet, mis käsitleb kliimaga seonduvaid jätkusuutlikkuse näitajaid; keskkonnale avalduvat negatiivset mõju; sotsiaalseid ja töötajatega seotud küsimusi; inimõiguste austamist ning korrupsioonivastast tegevust ja altkäemaksu, samuti teabe avaldamise puhul kasutatavaid meetodikaid ja esitusviisi, ning et täpsustada keskkonnavalaste või sotsiaalsete omaduste edendamist ja jätkusuutliku investeerimise eesmärke käsitleva teabe sisu ja esitust. Komisjonile tuleks anda õigus kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid vastu võtta delegeeritud aktidega vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 290 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.
- (31) Euroopa järelevalveasutustele tuleks anda volitus töötada ühiskomitees välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks keskkonnavalaste või sotsiaalsete omaduste edendamist ja jätkusuutlikke investeeringuid käsitleva teabe standardesitusviis. Komisjonile tuleks anda õigus kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid vastu võtta rakendusaktiga vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15, määrusega (EL) nr 1094/2010 artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.
- (32) Kuna aastaaruannetes võetakse põhimõtteliselt kokku kogu kalendriaasta äritulemused, ei peaks aastaaruannete läbipaistvusnõudeid käsitlevaid käesoleva määruse sätteid kohaldama enne 1. jaanuari 2022.
- (33) Käesoleva määruse avalikustamisreeglid peaksid täiendama direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341 ning määrusi (EL) nr 345/2013, (EL) nr 346/2013, (EL) 2015/760 ja (EL) 2019/1238.
- (34) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (35) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tugevdada lõppinvestorite kaitset ja parandada neile avalikustatavat teavet, sealhulgas juhul, kui finantstooteid ostavad piiriüleselt lõppinvestorid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid vajaduse tõttu sätestada ühtsed avalikustamisnõuded paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse finantsturu osalistele ja finantsnõustajatele ühtsed läbipaistvuse normid, mis käsitlevad jätkusuutlikkusriskide lõimimist ja negatiivse jätkusuutlikkuse alase mõjuga arvestamist nende protsessides ning finantstoodete kohta jätkusuutlikkusega seotud teabe esitamist ja avalikustamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „finantsturu osaline“ –
 - a) kindlustusandja, kes teeb kättesaadavaks kindlustuspõhise investeerimistoote;
 - b) väärtpaberiportfelli valitsemise teenust osutav investeerimisühing;
 - c) tööandja kogumispensioni asutus;
 - d) pensionitoote väljatöötaja;
 - e) alternatiivse investeerimisfondi valitseja;
 - f) üleeuroopalise personaalse pensionitoote (PEPP) pakkuja;
 - g) kvalifitseeruva riskikapitalifondi valitseja, kes on registreeritud vastavalt määruse (EL) nr 345/2013 artiklile 14;
 - h) kvalifitseeruva sotsiaalettevõtlusfondi valitseja, kes on registreeritud vastavalt määruse (EL) nr 346/2013 artiklile 15;
 - i) vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjat valitsev fondivalitseja („eurofondi valitseja“) või
 - j) väärtpaberiportfelli valitsemise teenust osutav krediidasutus;
- 2) „kindlustusandja“ – kindlustusandja, kes on saanud tegevusloa vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 18;
- 3) „kindlustuspõhine investeerimistoode“ –
 - a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1286/2014 ⁽¹⁹⁾ artikli 4 lõikes 2 määratletud kindlustuspõhine investeerimistoode või
 - b) kutselistele investoritele kättesaadavaks tehtud investeerimistoode, mis annab õiguse kindlustushüvitisele või tagasiostuväärtusele, mille suurus sõltub täielikult või osaliselt, otseselt või kaudselt hinnakõikumistest turgudel;
- 4) „alternatiivse investeerimisfondi valitseja“ – direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis b määratletud alternatiivse investeerimisfondi valitseja;
- 5) „investeerimisühing“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud investeerimisühing;
- 6) „väärtpaberiportfelli valitsemine“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud väärtpaberiportfelli valitsemine;
- 7) „tööandja kogumispensioni asutus“ – direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 9 kohaselt tegevusloa saanud või registreeritud tööandja kogumispensioni asutus, välja arvatud asutus, mille suhtes liikmesriik on otsustanud kohaldada nimetatud direktiivi artiklit 5 või asutus, mis haldab pensioniskeeme, millel on liikmeid kokku vähem kui 15;

⁽¹⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente (ELT L 352, 9.12.2014, lk 1).

- 8) „pensionitoode“ –
 - a) määruse (EL) nr 1286/2014 artikli 2 lõike 2 punktis e osutatud pensionitoode või
 - b) määruse (EL) nr 1286/2014 artikli 2 lõike 2 punktis g osutatud erapensionitoode;
- 9) „üleeuroopaline personaalne pensionitoode“ või „PEPP“ – toode, millele on osutatud määruse (EL) 2019/1238 artikli 2 punktis 2;
- 10) „eurofondi valitseja“ –
 - a) direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis b määratletud fondivalitseja või
 - b) direktiivi 2009/65/EÜ kohaselt tegevusloa saanud investeerimisühing, kes ei ole määranud nimetatud direktiivi kohaselt tegevusloa saanud fondivalitsejat;
- 11) „finantsnõustaja“ –
 - a) kindlustusvahendaja, kes pakub kindlustusnõustamist seoses kindlustuspõhiste investeerimistoodetega;
 - b) kindlustusandja, kes pakub kindlustusnõustamist seoses kindlustuspõhiste investeerimistoodetega;
 - c) investeerimisnõustamist pakkuv krediidasutus;
 - d) investeerimisnõustamist pakkuv investeerimisühing;
 - e) kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 6 lõike 4 punkti b alapunktiga i investeerimisnõustamist pakkuv alternatiivse investeerimisfondi valitseja või
 - f) kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 6 lõike 3 punkti b alapunktiga i investeerimisnõustamist pakkuv eurofondi valitseja;
- 12) „finantstoode“ –
 - a) kooskõlas käesoleva artikli punktiga 6 valitsetav väärtpaberiportfell,
 - b) alternatiivne investeerimisfond,
 - c) kindlustuspõhine investeerimistoode,
 - d) pensionitoode,
 - e) pensioniskeem,
 - f) eurofond või
 - g) PEPP;
- 13) „alternatiivne investeerimisfond“ – direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivne investeerimisfond;
- 14) „pensioniskeem“ – direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 lõikes 2 määratletud pensioniskeem;
- 15) „vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja“ ehk „eurofond“ – direktiivi 2009/65/EÜ artikli 5 kohaselt tegevusloa saanud ettevõtja;
- 16) „investeerimisnõustamine“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 4 määratletud investeerimisnõustamine;
- 17) „jätkusuutlikud investeeringud“ – investeeringud majandustegevusse, millega toetatakse keskkonnavalast eesmärki, mida mõeldetakse näiteks energiakasutusega, taastuvenergia kasutusega, tooraine kasutusega, veekasutusega, maakasutusega, jäätmetekkega, kasvuhoonegaaside heitega, mõjuga bioloogilisele mitmekesisusele ja ringmajandust käsitlevate ressursitõhususe põhinäitajatega; või investeeringud majandustegevusse, millega toetatakse sotsiaalseid eesmärgi, ja eelkõige ebavõrdsust vähendada aitavad investeeringud, sotsiaalset ühtekuuluvust ja lõimumist ning töösuhteid edendavad investeeringud, või investeeringud inimkapitali või majanduslikult või sotsiaalselt ebasoodsas olukorras kogukondadesse; eeldusel, et need investeeringud ei kahjusta oluliselt ühtegi neist eesmärkidest ja äriühingud, millesse investeeritakse, järgivad häid juhtimistavasid, eelkõige seoses tugeva juhtimisstruktuuri, heade töösuhete, töötajate tasustamise ja maksukohustuste täitmisega;
- 18) „kutseline investor“ – direktiivi 2014/65/EL II lisas sätestatud kriteeriumidele vastav klient;
- 19) „jaeinvestor“ – muu kui kutseline investor;
- 20) „kindlustusvahendaja“ – direktiivi (EL) 2016/97 artikli 2 lõike 1 punktis 3 määratletud kindlustusvahendaja;

- 21) „kindlustusnõustamine“ – direktiivi (EL) 2016/97 artikli 2 lõike 1 punktis 15 määratletud nõustamine;
- 22) „jätkusuutlikkusrisk“ – keskkonnavaline, sotsiaalne või juhtimisega seotud sündmus või tingimus, mis toimumise korral võib avaldada reaalselt või potentsiaalselt olulist negatiivset mõju investeeringu väärtusele;
- 23) „Euroopa pikaajaline investeerimisfond“ ehk „ELTIF“ – fond, millele on antud tegevusluba vastavalt määruse (EL) 2015/760 artiklile 6;
- 24) „jätkusuutlikkustegurid“ – keskkonnavalased, sotsiaalsed ja töötajatega seonduvad asjaolud, inimõiguste austamine ning korrupsioonivastase võitluse ja altkäemaksuvastase võitlusega seonduvad asjaolud.

Artikkel 3

Jätkusuutlikkusrisiki käsitlemise põhimõtete läbipaistvus

1. Finantsturu osalised avaldavad oma veebisaitidel teabe oma põhimõtete kohta, mida järgitakse jätkusuutlikkusriskide lõimimisel investeerimisotsuste protsessi.
2. Finantsnõustajad avaldavad oma veebisaitidel teabe oma põhimõtete kohta, mida järgitakse jätkusuutlikkusriskide lõimimisel investeerimisnõustamisse või kindlustusnõustamisse.

Artikkel 4

Negatiivsete jätkusuutlikkuse alaste mõjude läbipaistvus üksuse tasandil

1. Finantsturu osalised avaldavad ja hoiavad oma veebisaitidel järgmise teabe:
 - a) avaldus hoolekohustuse põhimõtete kohta, kui nad arvestavad, et investeerimisotsusel on põhiliselt negatiivne mõju jätkusuutlikkusteguritele, sellise mõju puhul, võttes nõuetekohaselt arvesse finantsturu osaliste suurust, olemust, nende tegevuse ulatust ja pakutavate finantstoodete liiki, või
 - b) sõnaselge põhjendus miks nad seda ei tee, kui nad ei arvesta, et investeerimisotsusel on negatiivne mõju jätkusuutlikkusteguritele, sealhulgas kohasel juhul teave selle kohta, kas ja millal nad kavatsevad sellise negatiivse mõjuga arvestada.
2. Finantsturu osaliste lõike 1 punkti a kohaselt esitatud teave peab sisaldama vähemalt järgmist:
 - a) jätkusuutlikkusteguritele avalduva põhilise negatiivse mõju ja näitajate kindlakstegemise ja prioriseerimise põhimõtteid käsitlev teave;
 - b) jätkusuutlikkusteguritele avalduva põhilise negatiivse mõju ja selles suhtes võetud meetmete või kohasel juhul kavandatud meetmete kirjeldus;
 - c) direktiivi 2007/36/EÜ artikli 3g kohase kaasamispoliitika lühikokkuvõte, kui see on asjakohane;
 - d) viide nende vastutustundliku ettevõtluse reeglite ning rahvusvaheliselt tunnustatud hoolekohustuse ja aruandluse standardite järgimisele ning kohasel juhul sellele, mil määral järgitakse Pariisi kokkuleppe eesmärke.
3. Erandina lõikest 1 avaldab finantsturu osaline, kes pärast 30. juunit 2021 täidab oma bilansipäeval kriteeriumi, mille kohaselt tal on finantsaasta jooksul keskmiselt rohkem kui 500 töötajat, oma veebisaidil avalduse hoolekohustuse põhimõtete kohta seoses investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, ja säilitab seda. Kõnealune avaldus sisaldab vähemalt lõikes 2 osutatud teavet.
4. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 avaldab finantsturu osaline, kes on suure kontserni emaettevõtja, nagu on osutatud direktiivi 2013/34/EL artikli 3 lõikes 7, ja kes pärast 30. juunit 2021 täidab kontserni bilansipäeval konsolideeritud alusel kriteeriumit, mille kohaselt tal on finantsaasta jooksul keskmiselt rohkem kui 500 töötajat, oma veebisaidil avalduse hoolekohustuse põhimõtete kohta seoses investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, ja säilitab seda. Kõnealune avaldus sisaldab vähemalt lõikes 2 osutatud teavet.

5. Finantsnõustajad avaldavad oma veebisaitidel järgmise teabe ning säilitavad seda:
- teave selle kohta, kas nad arvestavad investeerimis- või kindlustusnõustamisel põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, võttes nõuetekohaselt arvesse enda suurust, olemust, tegevuse ulatust ja finantstoodete liiki, millega seoses nõu antakse;
 - teave selle kohta, miks nad ei arvesta investeerimis- või kindlustusnõustamisel investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, ja teave selle kohta, kas ja millal nad kavatsesid sellist negatiivset mõju arvesse võtta, kui see on asjakohane.
6. Euroopa järelevalveasutused töötavad 30. detsembriks 2020 kliimale avalduva negatiivse mõju ja muude keskkonnaga seonduvate negatiivsete mõjudega seotud jätkusuutlikkuse näitajate kohta vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitele 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14 ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles käsitletakse käesoleva artikli lõigetes 1–5 osutatud teabe sisu, seonduvaid meetodikaid ja esitamist.

Kui see on asjakohane, koguvad Euroopa järelevalveasutused teavet Euroopa Keskkonnaametilt ja Euroopa Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskuselt.

Komisjonile antakse õigus käesoleva määruse täiendamiseks võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

7. Euroopa järelevalveasutused töötavad 30. detsembriks 2021 sotsiaalsete ja töötajatega seotud küsimuste, inimõiguste austamise ning korruptsioonivastase tegevuse ja altkäemaksu andmise ja/või võtmisega seonduvate negatiivsete mõjudega seotud jätkusuutlikkuse näitajate kohta vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitele 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14 ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles käsitletakse käesoleva artikli lõigetes 1–5 osutatud teabe sisu, seonduvaid meetodikaid ja esitamist.

Komisjonile antakse õigus käesoleva määruse täiendamiseks võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 5

Tasustamis põhimõtete läbipaistvus seoses jätkusuutlikkusriskide lõimimisega

- Finantsturu osaliste ja finantsnõustajate tasustamis põhimõtete kirjelduse hulka kuulub teave selle kohta, kuidas on nende tasustamis põhimõtted kooskõlas jätkusuutlikkusriskide lõimimisega, ja nad avaldavad selle teabe oma veebisaitidel.
- Lõikes 1 osutatud teave lisatakse tasustamis põhimõtetele, mille finantsturu osalised ja finantsnõustajad kujundavad ja mida nad järgivad vastavalt valdkondlikele õigusaktidele, eelkõige direktiividele 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/65/EL, (EL) 2016/97 ja (EL) 2016/2341.

Artikkel 6

Jätkusuutlikkusriskide lõimimise läbipaistvus

- Lepingueelsetes dokumentides teabe esitamisel kirjeldavad finantsturu osalised järgmist:
 - viis, kuidas jätkusuutlikkusriskid on lõimitud nende investeerimisotsustesse, ja
 - milline on nende poolt kättesaadavaks tehtavate finantstoodete tootlusele jätkusuutlikkusriskide poolt avalduva tõenäolise mõju hindamise tulemus.

Kui finantsturu osalised ei pea jätkusuutlikkusriske asjakohaseks, sisaldavad esimeses lõigus osutatud kirjeldused selget ja lühidat selgitust selle kohta, miks need ei ole asjakohased.

- Lepingueelsetes dokumentides teabe esitamisel kirjeldavad finantsnõustajad järgmist:
 - viis, kuidas jätkusuutlikkusriskid on lõimitud nende investeerimis- või kindlustusnõustamisse ja
 - milline on nende nõustatavate finantstoodete tootlusele jätkusuutlikkusriskide poolt avalduva tõenäolise mõju hindamise tulemus.

Kui finantsnõustajad ei pea jätkusuutlikkusriske asjakohaseks, sisaldavad esimeses lõigus osutatud kirjeldused selget ja lühidat selgitust selle kohta, miks need ei ole asjakohased.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud teave esitatakse järgmisel viisil:
- a) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate puhul avalikustatakse investoritele teave vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 23 lõikele 1;
 - b) kindlustusandjate puhul direktiivi 2009/138/EÜ artikli 185 lõikes 2 osutatud teabe esitamisel või kooskõlas direktiivi (EL) 2016/97 artikli 29 lõikega 1, kui see on asjakohane;
 - c) tööandja kogumispensioni asutuste puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artiklis 41 osutatud teabe esitamisel;
 - d) kvalifitseeruvate riskikapitalifondide valitsejate puhul määruse (EL) nr 345/2013 artikli 13 lõikes 1 osutatud teabe esitamisel;
 - e) kvalifitseeruvate sotsiaalettevõtlusfondide valitsejate puhul määruse (EL) nr 346/2013 artikli 14 lõikes 1 osutatud teabe esitamisel;
 - f) pensionitoodete väljatöötajate puhul esitatakse teave kirjalikult piisavalt aegsasti enne seda, kui jaainvestor seob end pensionitoote lepinguga;
 - g) eurofondide valitsejate puhul direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 69 osutatud prospektis;
 - h) väärtpaberiportfelli valitsemise teenust või investeerimismõustamist pakkuvate investeerimisühingute puhul vastavalt direktiivi 2014/65/EL artikli 24 lõikele 4 teabe esitamisel;
 - i) väärtpaberiportfelli valitsemise teenust või investeerimismõustamist pakkuvate krediidiasutuste puhul esitatakse teave vastavalt direktiivi 2014/65/EL artikli 24 lõikele 4;
 - j) seoses kindlustuspõhiste investeerimistoodetega kindlustusnõustamist pakkuvate kindlustusvahendajate ja kindlustusandjate puhul ning turu kõikumiste riskile avatud pensionitoodetega seoses kindlustusnõustamist pakkuvate kindlustusvahendajate puhul esitatakse teave vastavalt direktiivi (EL) 2016/97 artikli 29 lõikele 1;
 - k) ELTIFite alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate puhul määruse (EL) 2015/760 artiklis 23 osutatud prospektis;
 - l) PEPPi pakkujate puhul määruse (EL) 2019/1238 artiklis 26 osutatud PEPPi põhiteavet sisaldavas dokumendis.

Artikkel 7

Jätkusuutlikkusteguritele avalduva negatiivse mõju läbipaistvus finantstoote tasandil

1. Kui finantsturu osaline kohaldab artikli 4 lõike 1 punkti a, lõiget 3 või lõiget 4, peab hiljemalt 30. detsembriks 2022 iga finantstoote kohta esitatav artikli 6 lõikes 3 osutatud teave sisaldama järgmist:
- a) selge ja põhjendatud selgitus, kas finantstoote puhul arvestatakse põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele ja kuidas seda arvesse võetakse;
 - b) avaldus selle kohta, et teave jätkusuutlikkusteguritele avalduva põhilise negatiivse mõju kohta on kättesaadav teabe hulgas, mis avalikustatakse artikli 11 lõike 2 kohaselt.

Kui artikli 11 lõikes 2 osutatud teave sisaldab jätkusuutlikkusteguritele avalduva põhilise negatiivse mõju kohta kvantifitseeritud andmeid, võib selle esitamisel tugineda kooskõlas artikli 4 lõigete 6 ja 7 kohaselt vastu võetud regulatiivsetele tehnilistele standarditele.

2. Kui finantsturu osaline kohaldab artikli 4 lõike 1 punkti b, peab iga finantstoote puhul artikli 6 lõikes 3 osutatud teabe esitamisel tegema avalduse selle kohta, et finantsturu osaline ei arvesta investeerimisotsuste põhilise negatiivse mõjuga jätkusuutlikkusteguritele, ja seda põhjendama.

Artikkel 8

Keskonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamise läbipaistvus lepinguelse teabe esitamisel

1. Kui finantstoode edendab teiste omaduste hulgas keskkonnaalaseid või sotsiaalseid omadusi või nende kombinatsiooni ning tingimusel et äriühingud, millesse investeeritakse, järgivad häid juhtimistavasid, sisaldab vastavalt artikli 6 lõigetele 1 ja 3 esitatav teave järgmist:
- a) teave selle kohta, kuidas need omadused saavutatakse;
 - b) kui võrdlusaluseks on määratud indeks, teave selle kohta, kas ja kuidas on see indeks kooskõlas nende omadustega.

2. Finantsturu osaliste poolt artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt esitatav teave peab sisaldama märget selle kohta, kust saab teada, millist meetodikat kasutati käesoleva artikli lõikes 1 osutatud indeksite arvutamiseks.
3. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada käesoleva artikli kohaselt avalikustatava teabe esitamise üksikasju ja sisu.

Esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende omadusi ja nendevahelisi erinevusi ning eesmärki saavutada teabe täpne, õiglane, selge, mitteeksitav, lihtne ja kokkuvõtlik esitamine.

Euroopa järelevalveasutused esitavad esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 30. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 9

Jätkusuutlike investeeringute läbipaistvus lepingueelses teabes

1. Kui finantstoote eesmärk on jätkusuutlikud investeeringud ja kui võrdlusaluseks on määratud indeks, lisatakse artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt esitatavale teabele järgmine teave:
 - a) kuidas määratud indeks järgib seda eesmärki;
 - b) selgitus, miks ja kuidas seda eesmärki järgiv määratud indeks erineb laiapärgelisest turuindeksist.
2. Kui finantstoote eesmärk on jätkusuutlik investering ning kui võrdlusaluseks ei ole indeksit määratud, sisaldab artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt esitatav teave selgitust, kuidas kõnealune eesmärk saavutatakse.
3. Kui finantstoote eesmärk on vähendada CO₂ heidet, peab artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt esitatav teave hõlmama üksikasjalikku selgitust kuidas vähese CO₂ heite tase on tagatud, pidades silmas Pariisi kokkuleppe globaalse soojenemise piiramise pikaajaliste eesmärkide saavutamist.

Erandina käesoleva artikli lõikest 2, kui puudub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1011⁽²⁰⁾ kohane ELi kliimaülemineku võrdlusalus või Pariisi kokkulepet järgiv ELi võrdlusalus, sisaldab artiklis 6 osutatud teave üksikasjalikku selgitust selle kohta, kuidas tagatakse pidev jõupingutuste tegemine CO₂ heite vähendamise eesmärgi saavutamiseks, pidades silmas Pariisi kokkuleppe globaalse soojenemise piiramise pikaajaliste eesmärkide saavutamist.

4. Finantsturu osaliste poolt artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt esitatav teave peab sisaldama märget selle kohta, kust saab teada, millist meetodikat kasutati käesoleva artikli lõikes 1 osutatud indeksite ja käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus osutatud võrdlusaluste arvutamiseks.
5. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada käesoleva artikli kohaselt avalikustatava teabe esitamise üksikasju ja sisu.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud eesmärgi ja nendevahelisi erinevusi ning eesmärki saavutada teabe täpne, õiglane, selge, mitteeksitav, lihtne ja kokkuvõtlik esitamine.

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1).

Euroopa järelevalveasutused esitavad esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 30. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 10

Keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamise ja jätkusuutlike investeeringute läbipaistvus veebisaitidel

1. Finantsturu osalised avaldavad ja hoiavad oma veebisaitidel artikli 8 lõikes 1 ja artikli 9 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud iga finantstoote kohta järgmise teabe:

- a) keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste või jätkusuutliku investeerimise eesmärgi kirjeldus;
- b) milline on finantstoote jaoks valitud jätkusuutlike investeeringute keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste või mõju hindamise, mõõtmise ja jälgimise meetodika, sealhulgas andmeallikad, alusvarade hindamise kriteeriumid ja asjaomased jätkusuutlikkuse näitajad, mida on kasutatud finantstoote keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste või üldise jätkusuutliku mõju mõõtmisel;
- c) artiklites 8 ja 9 osutatud teave;
- d) artiklis 11 osutatud teave.

Esimese lõigu kohaselt avalikustatav teave peab olema selge, kokkuvõtlik ning investoritele arusaadav. See teave avaldatakse täpsel, õiglasel, selgel, mitteeksitava, lihtsal ja kokkuvõtlikul viisil ning veebilehe silmapaistval ja kergesti ligipääsetaval kohal.

2. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b osutatud teabe sisu üksikasju ning selle lõike teises lõigus osutatud esitamise nõudeid.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende lõikes 1 osutatud omadusi ja eesmärgi ning nendevahelisi erinevusi. Euroopa järelevalveasutused ajakohastavad regulatiivseid tehnilisi standardeid, võttes arvesse õiguslikke muudatusi ja tehnika arengut.

Euroopa järelevalveasutused esitavad esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 30. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 11

Keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamise ja jätkusuutlike investeeringute läbipaistvus perioodilistes aruannetes

1. Kui finantsturu osalised teevad kättesaadavaks artikli 8 lõikes 1 või artikli 9 lõigetes 1, 2 või 3 osutatud finantstoote, lisavad nad perioodilistesse aruannetesse järgmise teabe:

- a) artikli 8 lõikes 1 osutatud finantstoote puhul keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste saavutamise ulatus;
- b) artikli 9 lõigetes 1, 2 või 3 osutatud finantstoote puhul
 - i) finantstoote üldine jätkusuutlikkusega seotud mõju asjaomaste jätkusuutlikkuse näitajate alusel või
 - ii) kui võrdlusaluseks on määratud indeks, finantstoote üldise jätkusuutlikkusega seotud mõju võrdlus määratud indeksi ja laiapõhjalise turuindeksiga jätkusuutlikkuse näitajate kaudu.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teave avalikustatakse järgmisel viisil:
 - a) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate puhul direktiivi 2011/61/EL artiklis 22 osutatud aastaaruandes;
 - b) kindlustusandjate puhul igal aastal kirjalikult vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 185 lõikele 6;
 - c) tööandja kogumispensioni asutuste puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artiklis 29 osutatud aastaaruandes;
 - d) kvalifitseeruvate riskikapitalifondide valitsejate puhul määruse (EL) nr 345/2013 artiklis 12 osutatud aastaaruandes;
 - e) kvalifitseeruvate sotsiaalettevõtlusfondide valitsejate puhul määruse (EL) nr 346/2013 artiklis 13 osutatud aastaaruandes;
 - f) pensionitoodete väljatöötajate puhul kirjalikult aastaaruandes või siseriikliku õiguse kohases aruandes;
 - g) eurofondide valitsejate puhul direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 69 osutatud aastaaruandes;
 - h) väärtpaberiportfelli valitsemist pakkuvate investeerimisühingute puhul direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõikes 6 osutatud perioodilises aruandes;
 - i) väärtpaberiportfelli valitsemist pakkuvate krediidasutuste puhul direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõikes 6 osutatud perioodilises aruandes;
 - j) PEPPi pakujate puhul määruse (EL) 2019/1238 artiklis 36 osutatud PEPPi pensionihüvitise teatises.
3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad finantsturu osalised kasutada kohasel juhul direktiivi 2013/34/EL artikli 19 kohases tegevusaruandes või nimetatud direktiivi artikli 19a kohases muud kui finantsteavet kajastavas aruandes esitatud teavet.
4. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõikes 1 osutatud teabe sisu ja esitamise üksikasju.

Esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende omadusi ja eesmärgi ning nendevahelisi erinevusi. Euroopa järelevalveasutused ajakohastavad regulatiivseid tehnilisi standardeid, võttes arvesse õiguslikke muudatusi ja tehnika arengut.

Euroopa järelevalveasutused esitavad esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 30. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 12

Avalikustatud teabe läbivaatamine

1. Finantsturu osalised tagavad, et kogu artikli 3, 5 või 10 kohaselt esitatud teavet ajakohastatakse. Kui finantsturu osaline muudab kõnealust teavet, selgitab ta samal veebisaidil muudatust.
2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* finantsnõustajate suhtes seoses teabega, mis on avaldatud kooskõlas artiklitega 3 ja 5.

Artikkel 13

Reklaamteated

1. Ilma et see piiraks rangemate sektoripõhiste õigusaktide kohaldamist, eelkõige direktiivide 2009/65/EÜ, 2014/65/EL ja (EL) 2016/97 ning määruse (EL) nr 1286/2014 kohaldamist, tagavad finantsturu osalised ja finantsnõustajad, et nende reklaamteated ei ole vastuolus käesoleva määruse kohaselt avalikustatud teabega.
2. Euroopa järelevalveasutused võivad ühiskomitees välja töötada rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamist ja jätkusuutlikke investeeringuid käsitleva teabe standardesitusviisi.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15, määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 14

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused, mis on määratud kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL ja vastavalt valdkondlikele õigusaktidele, eelkõige nendele, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 6 lõikes 3, jälgivad samuti käesoleva määruse kohaselt finantsturu osalistele ja finantsnõustajatele kehtestatud nõuete täitmist. Pädevatel asutustel on kõik järelevalve- ja uurimisvolitused, mis on vajalikud nende käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks.
2. Käesoleva määruse kohaldamiseks teevad pädevad asutused üksteisega koostööd ning annavad põhjendamatu viivitusega üksteisele teavet, mida nad vajavad käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.

Artikkel 15

Läbipaistvuse tagamine tööandja kogumispensioni asutuste ja kindlustusvahendajate puhul

1. Tööandja kogumispensioni asutused avaldavad ja haldavad käesoleva määruse artiklites 3–7 ning artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus osutatud teavet kooskõlas direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 36 lõike 2 punktiga f.
2. Kindlustusvahendajad esitavad käesoleva määruse artiklis 3, artikli 4 lõikes 5, artiklis 5, artiklis 6 ja artikli 10 lõike 1 esimeses lõigus osutatud teabe kooskõlas direktiivi (EL) 2016/97 artikliga 23.

Artikkel 16

Määrustega (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 hõlmatud pensionitooted

1. Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada käesolevat määrust pensionitoodete väljatöötajate suhtes, kes haldavad riiklike sotsiaalkindlustussüsteeme, mis kuuluvad määruste (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 kohaldamisalasse. Sellistel juhtudel kuuluvad käesoleva määruse artikli 2 punkti 1 alapunktis d osutatud pensionitoodete väljatöötajate hulka pensionitoodete väljatöötajad, kes haldavad riiklike sotsiaalkindlustussüsteeme ja käesoleva määruse artikli 2 punktis 8 osutatud pensionitooted. Sellisel juhul hõlmab käesoleva määruse artikli 2 punkti 8 osutatud pensionitooted mõiste esimeses lauses osutatud pensionitooted.
2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohastest otsustest komisjonile ja Euroopa järelevalveasutustele.

Artikkel 17

Erandid

1. Käesolevat määrust ei kohaldata kindlustusvahendajate, kes pakuvad kindlustusnõustamist seoses kindlustuspõhiste investeerimistoodetega, ega investeerimisnõustamist pakkuvate investeerimisühingute suhtes, kes on ettevõtjad, olenemata nende õiguslikust vormist, kaasa arvatud füüsilised isikud ja füüsilisest isikust ettevõtjad, kui neil on vähem kui kolm töötajat.
2. Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada käesolevat määrust lõikes 1 osutatud kindlustusvahendajate, kes pakuvad kindlustusnõustamist seoses kindlustuspõhiste investeerimistoodetega, või investeerimisnõustamist pakkuvate investeerimisühingute suhtes.
3. Liikmesriigid teavitavad lõike 2 kohastest otsustest komisjoni ja Euroopa järelevalveasutusi.

*Artikkel 18***Aruanne**

Euroopa järelevalveasutused koguvad andmeid selle kohta, kui suures ulatuses avalikustatakse teavet vabatahtlikkuse alusel kooskõlas artikli 4 lõike 1 punktiga a ja artikli 7 lõike 1 punktiga a. Euroopa järelevalveasutused esitavad hiljemalt 10. septembriks 2022 komisjonile aruande parimate tavade kohta ja esitavad soovitusi vabatahtliku teavitamise standardite kohta. Kõnealuses iga-aastases aruandes kaalutakse hoolsuskohustuse tavade mõju käesoleva määruse kohasele teabe avalikustamisele ja esitatakse selle kohta suuniseid. Aruanne avalikustatakse ning edastatakse nii Euroopa Parlamendile kui nõukogule.

*Artikkel 19***Hindamine**

1. Hiljemalt 30. detsembriks 2022 hindab komisjon käesoleva määruse kohaldamist ja eelkõige seda:
 - a) kas artikli 4 lõigetes 3 ja 4 tuleks säilitada viide töötajate keskmisele arvule või tuleks see asendada muude kriteeriumitega või tuleks seda muude kriteeriumitega täiendada ning kaaluda seonduvast halduskoormusest tulenevat kasu ja selle proportsionaalsust;
 - b) kas käesoleva määruse toimumist ei takista andmete, sealhulgas äriühingute, millesse investeeritakse, jätkusuutlikkuseguritele avalduva negatiivse mõju näitajate puudus või nende mitteoptimaalne kvaliteet.
2. Kui see on asjakohane, esitatakse koos lõikes 1 osutatud hindamisega seadusandlik ettepanek.

*Artikkel 20***Jõustumine ja kohaldamine**

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 10. märtsist 2021.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 kohaldatakse artikli 4 lõikeid 6 ja 7, artikli 8 lõiget 3, artikli 9 lõiget 5, artikli 10 lõiget 2, artikli 11 lõiget 4 ja artikli 13 lõiget 2 alates 29. detsembrist 2019 ning artikli 11 lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 27. november 2019

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
T. TUPPURAINEN

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/2089,**27. november 2019,****millega muudetakse määrust (EL) 2016/1011 ELi kliimaülemineku võrdlusaluste, Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste ning võrdlusaluste kestlikkuse aspekti avalikustamisnõuete osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 25. septembril 2015 võttis ÜRO Peaassamblee vastu uue üleilmse kestliku arengu raamistiku ehk kestliku arengu tegevuskava 2030, milles on kesksel kohal kestliku arengu eesmärgid. Komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatises „Euroopa jätkusuutliku tuleviku järgmised sammud“ seostatakse kestliku arengu eesmärgid liidu poliitikaraamistikuga, tagamaks, et kõigi liidu meetmete ja poliitiliste algatuste puhul arvestatakse liidus ja mujal maailmas kestliku arengu eesmärkidega algusest peale. Ülemkogu kinnitas oma 20. juuni 2017. aasta järeldustes liidu ja liikmesriikide kindlat tahet rakendada kestliku arengu tegevuskava 2030 täielikult, sidusalt, ulatuslikult, integreeritult ja tõhusalt ning tihedas koostöös partnerite ja muude sidusrühmadega.
- (2) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppega (edaspidi „Pariisi kokkulepe“), mille liit kiitis heaks 5. oktoobril 2016 ⁽³⁾ ja mis jõustus 4. novembril 2016, püütakse tugevdada reageerimist kliimamuutustele muu hulgas seeläbi, et rahastamisvood viiakse vastavusse liikumisega vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise arengu suunas.
- (3) Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamiseks ning kliimamuutuste ohu ja mõju märkimisväärseks vähendamiseks peaks üleilmne eesmärk olema hoida globaalse keskmise temperatuuri tõus tunduvalt alla 2 °C võrreldes industriaalühiskonnaeelse tasemega ning teha jõupingutusi temperatuuri tõusu hoidmiseks alla 1,5 °C võrreldes industriaalühiskonnaeelse tasemega.
- (4) 8. oktoobril 2018 avaldas valitsustevaheline kliimamuutuste rühm globaalse soojenemise 1,5 °C kohta eriaruande, milles väideti, et globaalse soojenemise piiramine 1,5 °C-ga nõuaks kiireid, ulatuslikke ja enneolematuid muutusi ühiskonna kõigis aspektides ning globaalse soojenemise piiramine 1,5 °C-ga võrreldes 2 °C-ga võiks käia käsikäes kestlikuma ja õiglasema ühiskonna tagamisega.
- (5) Kestlikkus ja üleminek vähese CO₂ heitega, kliimamuutustele vastupanuvõimelisele, ressursitõhusamale ning ringmajandusele on liidu majanduse konkurentsivõime tagamisel pikas perspektiivis otsustava tähtsusega. Kestlikkus on kaua liidu projekti keskmeks olnud ning Euroopa Liidu leping ja Euroopa Liidu toimimise leping (ELi toimimise leping) peegeldavad selle sotsiaalsel ja keskkonnamõõdet. Võimalused juurutada finantssektoris rahanduse kestlikkuse kultuuri, et hoida globaalse keskmise temperatuuri tõus arvestatavalt alla 2 °C, on piiratud. Seetõttu on väga oluline, et uued taristuinvesteeringud oleksid pikas perspektiivis kestlikud.

⁽¹⁾ ELT C 62, 15.2.2019, lk 103.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 26. märtsi 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2019. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 1).

- (6) Oma 8. märtsi 2018. aasta teatise avaldas komisjon jätkusuutliku majanduskasvu rahastamise tegevuskava, millega algatati jätkusuutliku rahanduse kõrgeleululine ja terviklik strateegia. Selle tegevuskava üks eesmärk on suunata kapitalivood ümber jätkusuutlikesse investeringutesse, et tagada jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv. Kliimamuutuste mõju piiramisele suurema tähelepanu pööramine on ülioluline, sest ilmastikuolude ettenägematusest tingitud katastroofid on tunduvalt sagenenud.
- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 1386/2013/EL⁽⁴⁾ nõuti, et erasektori panust keskkonna- ja kliimaalaste kulutuste rahastamise suurendamiseks, ennekõike luues stiimuleid ja meetodikaid, mis suunavad äriühinguid mõõtma oma äritegevusest tingitud keskkonnakulusid ja keskkonnateenuste kasutamisest saadud kasumit.
- (8) Kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks liidus on vaja suunata kapitalivood kestlikesse investeringutesse. Nende eesmärkide saavutamiseks on oluline kasutada täielikult ära siseturu potentsiaali. Selles kontekstis on ülioluline kõrvaldada tegurid, mis takistavad siseturul kapitali tõhusat liikumist kestlikesse investeringutesse, ja ennetada uute takistuste teket.
- (9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1011⁽⁵⁾ kehtestatakse liidus ühtsed võrdlusaluseid käsitlevad normid ja esitatakse võrdlusaluste eri liigid. Järjest rohkem investoreid järgib vähese CO₂ heitega investeerimisstrateegiaid ja kasutab investeerimisportfellide tootluse võrdlemisel või mõõtmisel vähese CO₂ heite võrdlusaluseid. ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste loomine, mille aluseks on Pariisi kokkuleppega võetud CO₂ heite vähendamise kohustustega seotud meetodika, aitaks parandada läbipaistvust ja vältida rohepesu.
- (10) Praegu on mõiste „vähese CO₂ heite indeksid“ alla koondatud mitmesugused indeksid. Neid vähese CO₂ heite indekseid kasutatakse võrdlusalustena selliste investeerimisportfellide ja toodete puhul, mida müüakse piiriülelt. Vähese CO₂ heite võrdlusaluste kvaliteet ja terviklikkus mõjutavad siseturu tulemuslikku toimimist mitmesuguste individuaalsete ja ühisinvesteeringute portfellide puhul. Paljud vähese CO₂ heite indeksid, mida kasutatakse investeerimisportfellide, eriti lahus hoitavate investeerimiskontode ja investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, koostatakse ühes liikmesriigis, ent neid kasutavad teiste liikmesriikide portfelligalitsejad ja varahaldurid. Lisaks sellele maandavad portfelligalitsejad ja varahaldurid oma CO₂ heitega seotud riske sageli teistes liikmesriikides koostatud võrdlusaluseid kasutades.
- (11) Turule on ilmunud mitmesuguseid erineva ambitsioonikusega vähese CO₂ heite indekseid kategooriaid. Mõne võrdlusaluse eesmärk on vähendada standardse investeerimisportfelli CO₂ jalajälge, samas kui teiste puhul on eesmärk valida ainult selliseid investeringuid, mis aitavad saavutada Pariisi kokkuleppes sätestatud 2 °C eesmärki. Hoolimata sellest, et nende võrdlusaluste eesmärgid ja strateegiad on erinevad, reklaamitakse paljusid neist üldiselt vähese CO₂ heite võrdlusalustena.
- (12) See et võrdlusaluste meetodikale lähenetakse erinevalt, tingib siseturu killustatuse, kuna võrdlusaluste kasutajate jaoks ei ole selge, kas konkreetne vähese CO₂ heite võrdlusalus järgib Pariisi kokkuleppe eesmärke või on tegu lihtsalt sellise võrdlusalusega, mille eesmärk on vähendada standardse investeerimisportfelli CO₂ jalajälge. Selleks et tegeleda haldurite potentsiaalselt õigusvastaste väidetega oma võrdlusaluste vähese CO₂ heite kohta, on tõenäoline, et liikmesriigid võtavad ise vastu õigusnormid, et kaitsta investoreid segadusseajamise ja kahetimõistetavuse eest seoses sellega, millised on vähese CO₂ heite investeerimisportfellide võrdlusalustena kasutatavate vähese CO₂ heite indekseid eri kategooriate aluseks olevad eesmärgid ja ambitsioonikused.
- (13) Kuna puudub ühtlustatud raamistik, millega oleks tagatud individuaalsete või ühisinvesteeringute portfellide puhul kasutatavate vähese CO₂ heite võrdlusaluste peamiste kategooriate täpsus ja terviklikkus, on tõenäoline, et liikmesriikide lähenemisviiside erinevused loovad siseturu sujuvale toimimisele tõkkeid.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsus nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiivi 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1).

- (14) Selleks et lõppinvestorite huvides säilitada siseturu nõuetekohane toimimine, veelgi parandada siseturu toimimise tingimusi ning tagada tarbijatele ja investoritele kõrgetasemeline kaitse, on asjakohane määrust (EL) 2016/1011 muuta, kehtestades õigusraamistiku, mis sätestab ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste miinimumnõuded liidu tasandil. Seejuures on eriti oluline, et sellised võrdlusalused ei kahjustaks märgatavalt muid keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärke.
- (15) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste selge eristamine ning nende mõlema jaoks miinimumstandardite väljatöötamine aitaksid kõnealuste võrdlusaluste vahel saavutada kooskõla. Pariisi kokkulepet järgivad ELi võrdlusalused peaksid indeksite tasandil olema Pariisi kokkuleppe eesmärkidega kooskõlas.
- (16) Selleks et tagada, et märgised „ELi kliimaülemineku võrdlusalus“ ja „Pariisi kokkulepet järgiv ELi võrdlusalus“ oleksid usaldusväärsed ja kogu liidus investoritele kergesti äratuntavad, peaks nende märgiste kasutamise õigus ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste turustamisel liidus olema ainult halduritel, kes vastavad käesolevas määruses sätestatud nõuetele.
- (17) Selleks et julgustada äriühinguid avalikustama oma CO₂ heite vähendamise usutavaid eesmärke, peaks ELi kliimaülemineku võrdlusaluse haldur alusvara valimisel või kaalumisel arvesse võtma äriühinguid, kelle eesmärk on vähendada oma CO₂ heidet, et saavutada kooskõla Pariisi kokkuleppe eesmärkidega. Äriühingu eesmärgid peaksid olema avalikud ja usutavad, st kajastama tõelist CO₂ heite vähendamise tahet, ning olema piisavalt üksikasjalikud ja tehniliselt teostatavad.
- (18) Võrdlusaluste kasutajatel ei ole alati vajalikku teavet selle kohta, mil määral võetakse võrdlusaluste haldurite kasutatavas metoodikas arvesse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid. Olemasolev teave on sageli hajus või puudub teave üldse ega võimalda selle tulemuslikku võrdlemist piiriüleste investeeringute tegemiseks. Selleks et anda turuosalistele võimalus teha teadlikke valikuid, tuleks kõigilt võrdlusaluste haldurilt, välja arvatud intressimäära ja välisvaluuta võrdlusaluste haldurid, nõuda, et nad avalikustaksid võrdlusaluste kirjelduses, kas nende võrdlusaluste või võrdlusaluste kogumite puhul võetakse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärke arvesse või mitte ning kas võrdlusaluste haldur pakub selliseid võrdlusaluseid või mitte.
- (19) Selleks et investoreid teavitada sellest, mil määral aktsiatel ja võlakirjadel põhinevad olulised võrdlusalused nagu ka ELi kliimaülemineku võrdlusalused ja Pariisi kokkulepet järgivad võrdlusalused aitavad kaasa Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamisele, peaksid võrdlusaluste haldurid avaldama üksikasjaliku teabe selle kohta, kas ja mil määral on tagatud üldine kooskõla CO₂ heite vähendamise eesmärgi või Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamiseks.
- (20) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste haldurid peaksid avaldama ka nende võrdlusaluste arvutamiseks kasutatud metoodika. Seejuures tuleks kirjeldada, kuidas alusvara valiti, kuidas seda kaaluti ning millised varad ja mis põhjusel välja jäeti. Selleks et hinnata, kuidas võrdlusalus aitab kaasa keskkonnaeesmärkide saavutamisele, peaks võrdlusaluse haldur avalikustama selle, kuidas alusvarade CO₂ heidet mõõdeti, selle vastavad väärtused, sealhulgas võrdlusaluse CO₂ jalajalg kokku, ning kasutatud andmete liigi ja allika. Selleks et varahaldurid saaksid valida oma investeerimisstrateegia seisukohast kõige sobilikuma võrdlusaluse, peaksid võrdlusaluste haldurid selgitama oma metoodika parameetrite põhimõtteid ja seda, kuidas võrdlusalus aitab kaasa keskkonnaeesmärkide saavutamisele. Avaldada tuleks ka üksikasjalik teave läbivaatamise sageduse ja kasutatud menetluse kohta.
- (21) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste arvutamise metoodika peaks põhinema teaduspõhistel CO₂ heite vähendamise trajektooridel või olema üldiselt kooskõlas Pariisi kokkuleppe eesmärkidega.
- (22) Selleks et tagada kliimamuutuste leevendamiseks seatud eesmärgi pidev järgimine, peaksid ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste haldurid oma metoodika korrapäraselt läbi vaatama ja teavitama kasutajaid metoodika olulise muutmise korral. Metoodika olulisel muutmisel peaksid võrdlusaluste haldurid muudatuse põhjused avalikustama ja selgitama, mil viisil on muudatus kooskõlas võrdlusaluse algsete eesmärkidega.

- (23) Võrdlusused, mille alusvara ei mõjuta kliimamuutust, näiteks intressimäära ja välisvaluuta võrdlusused, peaksid olema vabastatud kohustusest avaldada oma võrdlusaluse kirjelduses, kas ja mil määral on tagatud üldine kooskõla CO₂ heite vähendamise või Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamiseks. Lisaks peaks iga võrdlusaluse või, kui see on kohaldatav, võrdlusaluste kogumi puhul, mis ei järgi CO₂ heite alaseid eesmärke, piisama sellest, et võrdlusaluse kirjelduses märgitakse sõnaselgelt, et nad selliseid eesmärke ei järgi.
- (24) Selleks et suurendada läbipaistvust ja tagada ühtlustamise asjakohane tase, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada, milline miinimumsisu on avalikustamiskohustustel, mis peaksid kehtima ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste haldurite suhtes, ning et määrata kindlaks ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste meetodika ühtlustamise miinimumnõuded, sealhulgas alusvaraga seonduva CO₂ heite arvutamise meetod, võttes arvesse toote ja organisatsiooni keskkonnajalajälje leidmise meetodit, nagu on määratletud komisjoni soovitus 2013/179/EL⁽⁶⁾ punkti 2 alapunktides a ja b, ning kestliku rahastamise tehnilise eksperdirühma tööd. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus iga sellise delegeeritud õigusakti osas läbi asjakohaseid avatud ja avalikke konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽⁷⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist, ning neile esitatakse komisjoni kestliku rahastamise tehnilise eksperdirühma kõikide koosolekute protokollid.
- (25) Määruses (EL) 2016/1011 sätestati üleminekuperiood, mille kohaselt indeksi koostajal, kes annab välja võrdlusaluse 30. juunil 2016, tuleb esitada tegevusloa taotlus hiljemalt 1. jaanuaril 2020. Kriitilise tähtsusega võrdlusaluse väljaandmise lõpetamine võib avaldada mõju turu terviklusele, finantsstabiilsusele, tarbijatele, reaalmajandusele ning liikmesriikide kodumajapidamiste ja ettevõtjate rahastamisele. Kriitilise tähtsusega võrdlusaluse väljaandmise lõpetamine võib samuti mõjutada finantslepingute või -instrumentide kehtivust. Sellise kriitilise tähtsusega võrdlusaluse väljaandmise lõpetamine võib tekitada häireid nii investoritele kui ka tarbijatele ning tuua kaasa tõsisid tagasilööke finantsstabiilsuse jaoks. Lisaks, kui kriitilise tähtsusega võrdlusaluste sisendandmeid ei ole enam saada, võib see kahjustada selliste võrdlusaluste representatiivsust ning mõjutada negatiivselt selliste võrdlusaluste võimel kajastada nende aluseks olevat turgu või majandust. Seetõttu tuleks pikendada viieks aastaks maksimumaega, mille jooksul on kriitilise tähtsusega võrdlusaluste haldamine ning andmete esitamine selliste võrdlusaluste jaoks kohustuslik. Samas on kriitilise tähtsusega võrdlusaluste reformimine alles pooleli. Kehtiva kriitilise tähtsusega võrdlusaluse asemel selle järeltulijaks oleva asjakohase näitaja kasutuselevõtmine eeldab üleminekuperioodi, et viia takistusteta lõpule kõik sellise vahetuse jaoks vajalikud õiguslikud ja tehnilised menetlused. Selle üleminekuperioodi ajal tuleks kehtiv kriitilise tähtsusega võrdlusalus avaldada koos lõpuks selle järeltulijaks saava näitajaga. Sellest tulenevalt on vajalik pikendada perioodi, mille jooksul võib kehtivaid kriitilise tähtsusega võrdlusaluseid avaldada ja kasutada, ilma et nende haldur oleks selleks luba taotlenud.
- (26) Seepärast tuleks määrust (EL) 2016/1011 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2016/1011 muudatused

Määrust (EL) 2016/1011 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõikele 1 lisatakse järgmised punktid:

„23a) „ELi kliimaülemineku võrdlusalus“ – võrdlusalus nimetusega „ELi kliimaülemineku võrdlusalus“, mis vastab järgmistele nõuetele:

⁽⁶⁾ Komisjoni 9. aprilli 2013. aasta soovitus 2013/179/EL toodete ja organisatsioonide olusringi keskkonnatoime mõõtmise ja teatavakstelemise ühtsete meetodite kasutamise kohta (ELT L 124, 4.5.2013, lk 1).

⁽⁷⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- a) selle alusvara valitakse, kaalutakse või jäetakse välja käesoleva lõike punkti 1 alapunkti b alapunkti ii ning artikli 19b kohaldamiseks selliselt, et saadud võrdlusportfell paikneks CO₂ heite vähendamise trajektoiril, ning
 - b) see on koostatud vastavalt artikli 19a lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud miinimumstandarditele.
- 23b) „Pariisi kokkulepet järgiv ELi võrdlusalus“ – võrdlusalus nimetusega „Pariisi kokkulepet järgiv ELi võrdlusalus“, mis vastab järgmistele nõuetele:
- a) selle alusvara valitakse, kaalutakse või jäetakse välja käesoleva lõike punkti 1 alapunkti b alapunkti ii ja artiklis 19c osutatud delegeeritud õigusaktide kohaldamiseks selliselt, et saadud võrdlusportfelli CO₂ heide oleks kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppes, mille liit kiitis heaks 5. oktoobril 2016 (*) (edaspidi „Pariisi kokkulepe“), sätestatud eesmärkidega;
 - b) see on koostatud vastavalt artikli 19a lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud miinimumstandarditele ning
 - c) selle alusvaraga seotud tegevus ei kahjusta märkimisväärselt muid keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärke.
- 23c) „CO₂ heite vähendamise trajektoor“ – mõõdetav, teaduspõhine ja ajaliselt piiratud trajektoor valdkondade 1, 2 ja 3 CO₂ heite vähendamiseks, nagu on osutatud III lisa punkti 1 alapunktis e, et saavutada kooskõla Pariisi kokkuleppe eesmärkidega;

(*) Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 1).“

2) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmine punkt:

„d) selgitus selle kohta, mil viisil punktis a sätestatud meetodika peegeldab keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid kõigi võrdlusaluste või võrdlusaluste kogumite puhul, välja arvatud intressimäära ja välisvaluuta võrdlusalused.“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Haldur peab esimese lõigu punkti d nõuded täitma hiljemalt 30. aprillil 2020.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust, kehtestades käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud selgituse miinimumsisu ja kasutatava standardvormingu.“

3) III jaotisele lisatakse järgmine peatükk:

„3a. PEATÜKK

ELi kliimaülemineku võrdlusalused ja Pariisi kokkulepet järgivad ELi võrdlusalused

Artikkel 19a

ELi kliimaülemineku võrdlusalused ja Pariisi kokkulepet järgivad ELi võrdlusalused

1. III lisa sätestatud nõudeid kohaldatakse ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste väljaandmise ja nende jaoks sisendandmete esitamise suhtes lisaks II, III ja IV jaotises sätestatud nõuetele.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks kehtestades ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste miinimumnõuded, et täpsustada järgmist:

- a) alusvarade valimise kriteeriumid, sealhulgas kohaldatavuse korral varade välistamise kriteeriumid;
- b) võrdlusaluse alusvarade kaalumise kriteeriumid ja meetod;

c) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste CO₂ heite vähendamise trajektoori määramine.

3. Haldurid, kes annavad välja ELi kliimaülemineku võrdlusalust või Pariisi kokkulepet järgivat ELi võrdlusalust, peavad käesoleva määruse nõuetele vastama hiljemalt 30. aprilliks 2020.

Artikkel 19b

ELi kliimaülemineku võrdlusalustele esitatavad nõuded

ELi kliimaülemineku võrdlusaluse haldurid valivad, kaaluvad või jätavad välja hiljemalt 31. detsembril 2022 alusvarad, mille on emiteerinud äriühingud, kes järgivad CO₂ heite vähendamise trajektoori vastavalt järgmistele nõuetele:

- i) äriühingud avalikustavad mõõdetavad ja ajapõhised CO₂ heite vähendamise eesmärgid;
- ii) äriühingud avalikustavad CO₂ heite vähendamise, mis on eristatud asjaomaste tegutsevate tüürettevõtjate tasemel;
- iii) äriühingud avalikustavad igal aastal teabe nende eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude kohta;
- iv) alusvaraga seotud tegevus ei kahjusta märkimisväärselt muid keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärke.

Artikkel 19c

Pariisi kokkulepet järgivatest ELi võrdlusalustest väljajätmine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusakt käesoleva määruse täiendamiseks, et määratleda Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste raames kindlaks sektorid, mis tuleb välja jätta, kuna neil ei ole mõõdetavaid ja ajapõhiseid CO₂ heite vähendamise eesmärke, mis oleksid kooskõlas Pariisi kokkuleppe eesmärkidega. Komisjon võtab nimetatud delegeeritud õigusakti vastu 1. jaanuariks 2021 ning ajakohastab seda iga kolme aasta tagant.

2. Komisjon võtab lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti koostamisel arvesse kestliku rahastamise tehnilise eksperdirühma tööd.

Artikkel 19d

Püüe anda välja ELi kliimaülemineku võrdlusaluseid

Hiljemalt 1. jaanuaril 2022 peavad liidus asuvad haldurid, kes annavad välja ühe või mitme alusvara väärtuse või hindade alusel kindlaks määratud olulisi võrdlusaluseid, püüdma välja anda üht või mitut ELi kliimaülemineku võrdlusalust.“

4) Artikli 21 lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Selle ajavahemiku lõpuks vaatab pädev asutus läbi oma otsuse nõuda, et haldur jätkaks võrdlusaluse avaldamist. Pädev asutus võib vajaduse korral pikendada seda ajavahemikku veel sobiva perioodi võrra, mis ei tohi olla pikem kui 12 kuud. Kohustusliku haldamise ajavahemik ei tohi olla kokku pikem kui viis aastat.“

5) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punktide a ja b kohase kohustusliku sisendandmete esitamise ajavahemik ei tohi olla kokku pikem kui viis aastat.“;

b) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Kui kriitilise tähtsusega võrdlusaluse väljaandmine tuleb lõpetada, jätkavad kõik selle kriitilise tähtsusega võrdlusaluse järelevalvealused sisendandmete esitajad sisendandmete esitamist ajavahemiku jooksul, mille pikkuse määrab kindlaks pädev asutus, kuid mis ei ületa lõike 6 teises lõigus sätestatud viie aasta pikkust maksimumajavahemikku.“

6) Artiklisse 27 lisatakse järgmised lõiked:

„2a. Hiljemalt 30. aprilliks 2020 peab iga lõikes 2 osutatud nõude osas sisaldama võrdlusaluse kirjeldus selgitust selle kohta, kuidas keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid igas välja antud ja avaldatud võrdlusaluses või võrdlusaluste kogumis kajastatakse. Nende võrdlusaluste või võrdlusaluste kogumite puhul, mis ei taotle keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärke, piisab sellest, kui haldur märgib sõnaselgelt võrdlusaluse kirjelduses, et selliseid eesmärke ei taotleta.“

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 3 lõike 2, artikli 13 lõike 2a, artikli 19a lõike 2, artikli 19c lõike 1, artikli 20 lõike 6, artikli 24 lõike 2, artikli 27 lõike 2b, artikli 33 lõike 7, artikli 51 lõike 6 või artikli 54 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

9) Artiklit 51 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„4a. Kuni 31. detsembrini 2021 võib indeksi koostaja jätkuvalt välja anda olemasolevat võrdluslust, mis on tunnustatud kriitilise tähtsusega võrdlusluseks rakendusaktiga, mille komisjon on kooskõlas artikliga 20 vastu võtnud, või kuni indeksi koostaja esitab tegevusloa taotluse kooskõlas lõikega 1, välja arvatud ja seni kuni selle tegevusloa andmisest on keeldutud.

4b. Olemasolevat võrdluslust, mis on tunnustatud kriitilise tähtsusega võrdlusluseks rakendusaktiga, mille komisjon on kooskõlas artikliga 20 vastu võtnud, võib kasutada olemasolevates või uutes finantsinstrumentides, finantslepingutes või investeerimisfondide tootlikkuse mõõtmiseks kuni 31. detsembrini 2021 või kuni indeksi koostaja esitab tegevusloa taotluse kooskõlas lõikega 1, välja arvatud ja seni kuni selle tegevusloa andmisest on keeldutud.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui komisjon ei ole võtnud vastu artikli 30 lõikes 2 või 3 osutatud samaväärsuse otsust või kui haldur ei ole artikli 32 kohaselt tunnustatud või võrdluslus ei ole artikli 33 kohaselt kinnitatud, võivad järelevalvealused isikud kolmandas riigis asuva halduri väljaantavat võrdluslust liidu piires kasutada, kui seda finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootlikkuse mõõtmiseks liidus juba kasutatakse, ainult selliste finantsinstrumentide ja -lepingute puhul ning selliste investeerimisfondide tootlikkuse mõõtmiseks, mis seda võrdluslust juba enne 31. detsembrini 2021 järgivad või mis lisavad sellele võrdluslusele viite enne 31. detsembrini 2021.“

10) Artiklisse 54 lisatakse järgmised lõiked:

„4. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembril 2022 läbi ELi kliimaülemineku võrdlusluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusluste miinimumstandardid, tagamaks et alusvara valimine on kooskõlas üleliidulise raamistikuga määratletud keskkonnasäästlike investeringutega.

5. Komisjon esitab enne 31. detsembrini 2022 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse mõju ja keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimiseesmärkide võrdlusluste teostatavuse kohta, võttes arvesse kestlikkuse näitajate arengut ja nende mõõtmiseks kasutatavaid meetodeid. Kohasel juhul lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

6. Komisjon esitab hiljemalt 1. aprilliks 2020 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse mõju kohta kolmandate riikide võrdlusluste toimimisele liidus, tuues sealhulgas välja, kuivõrd kolmandate riikide võrdlusluste haldurite kasutatavad võrdlusluste kinnitamist, tunnustamist või samaväärseks tunnustamist ning kehtiva õigusraamistiku võimalikele puudustele. Aruandes analüüsitakse ka artikli 51 lõigete 4a, 4b ja 4c sätete kohaldamise tagajärgi liidu ja kolmandate riikide võrdlusluste halduritele, sealhulgas võrdsete tingimuste seisukohast. Aruandes hinnatakse eelkõige, kas käesolevat määrust oleks vaja muuta, ja aruandele lisatakse kohasel juhul seadusandlik ettepanek.“

11) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 27. november 2019

Euroopa Parlamendi nimel

president

D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TUPPURAINEN

LISA

Lisatakse järgmine lisa:

„III LISA

ELi kliimaülemineku võrdlusalused ja Pariisi kokkulepet järgivad ELi võrdlusalused

ELi kliimaülemineku võrdlusaluste meetoodika

- 1) ELi kliimaülemineku võrdlusaluse haldur vormistab, dokumenteerib ja avalikustab kogu võrdlusaluse arvutamiseks kasutatava meetoodika ja allpool loetletud teabe, tagades samal ajal Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/943 (*) määratletud avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) konfidentsiaalsuse ja kaitse:
 - a) võrdlusaluse peamiste koostisosade loetelu;
 - b) kõik kriteeriumid ja meetodid, sealhulgas võrdlusaluse meetoodikas kasutatud valiku- ja kaalutegurid, parameetrid ning asendajad;
 - c) kriteeriumid, mida on kasutatud selliste varade või äriühingute välistamiseks, millega seotud CO₂ jalajälg või fossiilsete kütuste kasutamise tase muudab nad võrdlusalusesse kaasamiseks sobimatuks;
 - d) kriteeriumid, mille alusel määratakse CO₂ heite vähendamise trajektoori;
 - e) CO₂ heite vähendamise trajektoori määramisel kasutatud andmete liik ja allikas, sealhulgas:
 - i) valdkonna 1 CO₂ heide, mis tekib alusvara emiteeriva äriühingu kontrolli all olevatest allikatest;
 - ii) valdkonna 2 CO₂ heide, mis tekib ostetud elektri- või auruenergia tarbimisest või muud liiki energiast, mis on toodetud alusvara emiteeriva äriühingu tarneahelale eelnevas etapis;
 - iii) valdkonna 3 CO₂ heide, milleks on kogu kaudne heide, mida ei hõlma alapunktid i ja ii ning mis esinevad aruandva äriühingu väärtusahelas, sealhulgas nii eelneva kui ka järgneva etapi heide, eelkõige sektorites, millel on suur mõju kliimamuutusele ja selle leevendamisele;
 - iv) teave selle kohta, kas andmetes kasutatakse toote ja organisatsiooni keskkonnajalajälje leidmise meetodeid, nagu need on määratletud komisjoni soovitusel 2013/179/EL punkti 2 alapunktides a ja b, või üleilmseid standardeid, nagu finantsstabiilsuse nõukogu kliimaga seotud finantsteabe avaldamise tööühma omi;
 - f) indeksiportfelli kogu CO₂ heide;

Kui ELi kliimaülemineku võrdlusaluse koostamiseks kasutatakse üldindeksit, avalikustatakse ELi kliimaülemineku võrdlusaluse ja üldindeksi vaheline järgimisviisiga.

Kui ELi kliimaülemineku võrdlusaluse koostamiseks kasutatakse üldindeksit, avalikustatakse ELi kliimaülemineku võrdlusaluses sisalduvate väärtpaberite turuväärtuse ja üldindeksis sisalduvate väärtpaberite turuväärtuse suhtarv.

Pariisi kokkulepet järgivad ELi võrdlusaluste meetoodika

- 2) Lisaks punkti 1 alapunktidele a, b ja c täpsustab Pariisi kokkulepet järgiva ELi võrdlusaluse haldur valemi või arvutuskäigu, mida kasutades on kindlaks tehtud, kas heitkogused on kooskõlas Pariisi kokkuleppe eesmärkidega, tagades samal ajal direktiivis (EL) 2016/943 määratletud avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) konfidentsiaalsuse ja kaitse.

Meetoodika muutmine

- 3) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste haldurid võtavad vastu ja avaldavad kasutajatele oma meetoodika muutmise korra. Nad avalikustavad korra, samuti meetoodikas kavandatud muudatused ning muudatuste põhjenduse. Nimetatud korrd peab olema kooskõlas üldesmärgiga, mille kohaselt peavad võrdlusaluse arvutused olema kooskõlas artikli 3 lõike 1 punktidega 23a ja 23b. Nimetatud korraga nähakse ette järgmine:

- a) muudatustest etteteatamine küllaldase ajavaruga, mis annab võrdlusaluste kasutajatele piisava võimaluse analüüsida kavandatud muudatuste mõju ja esitada selle kohta märkusi, võttes arvesse halduri üldiste asjaolude kalkulatsiooni;
 - b) võrdlusaluste kasutajate võimalus nimetatud muudatuste kohta märkusi esitada ja halduri võimalus neile märkustele vastata ning pärast teatavat aruteluperioodi nende märkuste kättesaadavaks tegemine, välja arvatud juhul, kui märkuste esitaja on taotlenud konfidentsiaalsust.
- 4) ELi kliimaülemineku võrdlusaluste ja Pariisi kokkulepet järgivate ELi võrdlusaluste haldurid vaatavad oma meetodika läbi vähemalt kord aastas, tagamaks, et meetodika kajastaks usaldusväärset seatud eesmärke, ja kehtestavad korra, et võtta arvesse kõikide asjaomaste kasutajate seisukohti.“

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/943, milles käsitletakse avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) ebaseadusliku omandamise, kasutamise ja avalikustamise vastast kaitset (ELT L 157, 15.6.2016, lk 1).

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/2090,

19. juuni 2019,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625 juhtudel, mil on tegemist veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke või keelatud või loata farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke käsitlevate liidu normide oletatava või tuvastatud rikkumisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrust (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus), (¹) eriti selle artikli 19 lõike 2 punkte a ja b,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) 2017/625 on sätestatud eeskirjad ametliku kontrolli ja muude kontrollitoimingute kohta, mida liikmesriikide pädevad asutused teevad, veendumaks, et muu hulgas ka toiduohutuse valdkond oleks kõigil tootmis-, töötlemis- ja turustusetappidel kooskõlas liidu õigusaktidega. Selles on sätestatud erieeskirjad ametliku kontrolli jaoks, mida tehakse seoses ainetega, mille kasutamine võib põhjustada nende jääkide esinemist toidus või söödas.
- (2) Määruse (EL) 2017/625 artiklites 137 ja 138 on vastavalt sätestatud pädevate asutuste kohustused seoses meetmetega, mida tuleb võtta oletatava normide rikkumise korral, ning nimekiri tegevustest ja meetmetest, mida tuleb võtta juhul, kui normide rikkumine on tuvastatud.
- (3) Määrusega (EL) 2017/625 tunnistatakse nõukogu direktiiv 96/23/EÜ (²) alates 14. detsembrist 2019 kehtetuks. Selles direktiivis on praegu sätestatud teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes saadustes ning selles on eraldi kindlaks määratud täitemeetmed, mida pädevad asutused võtavad selle kohaldamisalasse kuuluvate ainete ja jääkidega seoses oletatava või tuvastatud normide rikkumise korral.

(¹) ELT L 95, 7.4.2017, lk 1.

(²) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10).

- (4) Direktiivis 96/23/EÜ sätestatud normidega tagatakse farmakoloogiliste toimeainete kasutamise ja nende jääkidega seotud ELi toiduohutusosalaste õigusaktide ühesugune rakendamine. Üldise õigusraamistiku otstarbekamaks ja lihtsamaks muutmiseks on toidutarneahelat käsitlevate õigusaktide konkreetses valdkonnades ametliku kontrolli suhtes kohaldatavad eeskirjad integreeritud määruses (EL) 2017/625 määratletud ametliku kontrolli raamistikku. Jätkuva ja ühesuguse rakendamise tagamiseks tuleks määruse (EL) 2017/625 kohasesse uude õigusraamistikku lülitada direktiivi 96/23/EÜ normid, mis on seotud normide rikkumise puhul võetavate järelmeetmetega.
- (5) Käesolevas määruses sätestatud normid peaksid aitama määruse (EL) 2017/625 raames jätkuvalt kohaldada nõudeid, mis on seotud veterinaarravimite või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke või keelatud või loata farmakoloogiliste toimeainete kasutamist või jääke käsitlevate liidu normide oletatava või tuvastatud rikkumise korral võetavate järelmeetmetega, eelkõige nagu on sätestatud
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 470/2009, ⁽³⁾ milles on sätestatud eeskirjad farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning farmakoloogiliste toimeainete jääke sisaldavate loomsete toiduainete turulelaskmiseks;
 - komisjoni määruses (EL) nr 37/2010, ⁽⁴⁾ milles on klassifitseeritud farmakoloogilised toimeained, pidades silmas nende keelustamist või nende suhtes kohaldatavaid jääkide piirnorme;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1831/2003, ⁽⁵⁾ milles on sätestatud normid teatavate veterinaarravimite lubamiseks söödalisanditena kasutamiseks ja esitatud selle põhjal vastu võetud õigusaktid, määratletud konkreetsete ainete load ja nende ainete jääkide piirnormid loomsetes toiduainetes;
 - komisjoni määruses (EÜ) nr 1950/2006, ⁽⁶⁾ milles on sätestatud hobuslaste raviks oluliste ainete nimekiri;
 - komisjoni määruses (EÜ) nr 124/2009, ⁽⁷⁾ milles on nõukogu määruse (EMÜ) nr 315/93 (milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes) ⁽⁸⁾ põhjal sätestatud piirnormid ⁽⁹⁾ koktsidiostaatikumide ja histomonostaatikumide esinemisele toidus, mis on tingitud nende ainete vältimatust ülekandest muusse kui selleks ettenähtud sööta⁹;
 - nõukogu direktiivis 96/22/EÜ, ⁽¹⁰⁾ millega on keelatud kasutada loomakasvatuses teatavaid hormonaalse või türeostaatilise toimega aineid ja beetaagoniste.
- (6) Kui põhjenduses 5 osutatud liidu normide kohaselt leitakse selleks volitamata isikute valdusest keelatud või loata aineid, mis tekitab ebaseadusliku kasutuse kahtluse ja võimaliku mõju toiduohutusele, tuleks kohaldada ametliku kinnipidamise ja uurimismeetmeid, mis on sätestatud määruses (EL) 2017/625 ja käesolevas määruses.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

⁽⁴⁾ Komisjoni 22. detsembri 2009. aasta määrus (EL) nr 37/2010, mis käsitleb farmakoloogilisi toimeaineid ja nende liigitust loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi (ELT L 15, 20.1.2010, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1831/2003 loomasööta kasutatavate söödalisandite kohta (ELT L 268, 18.10.2003, lk 29).

⁽⁶⁾ Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1950/2006, millega kehtestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/82/EÜ (veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) hobuslaste raviks oluliste ainete ja suurema kliinilise kasuteguriga ainete nimekiri (ELT L 367, 22.12.2006, lk 33).

⁽⁷⁾ Komisjoni 10. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 124/2009, milles sätestatakse piirnormid koktsidiostaatikumide ja histomonostaatikumide esinemisele toidus, mis on tingitud nende ainete vältimatust ülekandest muusse kui selleks ettenähtud sööta (ELT L 40, 11.2.2009, lk 7).

⁽⁸⁾ Nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 315/93, milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes (EÜT L 37, 13.2.1993, lk 1).

⁽⁹⁾ Kõnealustest piirnormidest kinnipidamata jätmist käsitatakse veterinaarravimite kasutamise või jääkide suhtes kohaldatavate normide rikkumisena.

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türeostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).

- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/82/EÜ⁽¹¹⁾ on kehtestatud veterinaarravimite turulelaskmist, tootmist, importi, eksporti, tarnimist, turustamist, ravimiohutuse järelevalvet, kontrolli ja kasutamist reguleeriv õigusraamistik. Toiduloomade puhul ei tohi kasutada farmakoloogilisi toimeaineid, mille kasutamiseks veterinaarravimites ei ole luba antud; erandi moodustavad hobuslaste raviks olulised ained, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1950/2006. Järelmeetmete võtmine selliste veterinaarravimite kasutamisega seotud oletatava või tuvastatud rikkumise korral, millel võib olla või teatakse olevat mõju toiduohutusele, kuulub määruse (EL) 2017/625 ja käesoleva määruse kohaldamisalasse. Direktiiv 2001/82/EÜ on tunnistatud kehtetuks ja asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/6 veterinaarravimite kohta (uus veterinaarravimeid käsitlev määrus),⁽¹²⁾ mida hakatakse kohaldama alates 28. jaanuarist 2022 ja millega muu hulgas nähakse ette antimikroobikumide kasutamise piirangud loomade puhul.
- (8) Pidades silmas asjaolu, et erinevad täitmise tagamise tavad võivad põhjustada inimeste ja loomade tervise ebaühtlast kaitset, häireid siseturul ja konkurentsimoonusi, tuleks määrust (EL) 2017/625 täiendada konkreetsete eeskirjadega loomade ja kauba ametliku kontrolli kohta, mida tehakse seoses asjaomaste ainete seotud oletatava või tuvastatud rikkumisega kõigil tootmis-, töötlemis-, turustus- ja kasutusetappidel, ning pärast kõnealust ametlikku kontrolli võetavate meetmete kohta.
- (9) Pidades silmas selliste meetmete ja kontrollide eripära, mida tuleb rakendada toiduloomade puhul farmakoloogiliste toimeainete kasutamise ja nende jääkide suhtes kohaldatavate normide oletatava või tuvastatud rikkumise korral, ning selleks, et tagada täitemeetmete ühtne kohaldamine kogu liidus, tuleks täpsustada juhud, mil tuleb võtta määruse (EL) 2017/625 artiklites 137 ja 138 loetletud meetmeid, et neid oleks võimalik selle valdkonna vajadustele vastavalt kohandada.
- (10) Määruse (EL) 2017/625 artikli 79 lõike 2 punkti c kohaselt peaks käesoleva määruse alusel tehtava ametliku kontrolli kohustuslike lõivude ja tasude tõttu tekkivad kulud kandma loomade ja kaupade eest vastutav ettevõtja.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002⁽¹³⁾ artikli 50 kohaselt peavad liikmesriigid teatama söödast või toidust tulenevast vahetust või kaudsest riskist inimeste tervisele sel otstarbel loodud võrgustiku kaudu. Farmakoloogiliste toimeainete jääkidega seotud ning endast sellist riski kujutavatest rikkumistest tuleks seepärast teada anda. Lisaks peaksid muust liikmesriigist pärit loomade või loomsete saadustega seotud normide rikkumise tuvastanud liikmesriigi asutused ja päritoluliikmesriigi asutused kasutama määruse (EL) 2017/625 sätteid abi kohta ja võtma asjakohaseid järelmeetmeid, mis on määratletud käesolevas määruses.
- (12) Kuna direktiivis 96/23/EÜ sätestatud eeskirjad järelmeetmete kohta konkreetsetel tuvastatud või oletatava rikkumise juhtudel, mis on seotud direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ainete ja nende jääkidega, tunnistatakse alates 14. detsembrist 2019 kehtetuks, tuleks alates sellest kuupäevast kohaldada käesolevat määrust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas määruses sätestatakse konkreetsed nõuded ametlikule kontrollile ja kohaldatavatele meetmetele juhtudel, mil on tuvastatud või kahtlustatakse, et toiduloomade puhul lubatud, loata või keelatud farmakoloogiliste toimeainete kasutamise ja nende jääkide suhtes kohaldatavaid norme ei ole järgitud.

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembril 2018. aasta määrus (EL) 2019/6, mis käsitleb veterinaarravimeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/82/EÜ (ELT L 4, 7.1.2019, lk 43).

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) 2017/625, direktiivi 2001/82/EÜ ja määruse (EÜ) nr 470/2009 mõisteid. Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- a) „farmakoloogiline toimeaine“ – aine või ainete segu, mis on ette nähtud kasutamiseks veterinaarravimi tootmisel ning millest saab tootmisprotsessis kõnealuse ravimi toimeaine;
- b) „loata ained“ – farmakoloogilised toimeained, mis ei ole kantud määruse (EL) nr 37/2010 lisa tabelisse 1, või ained, mille kasutamiseks söödalisandina ei ole määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel luba antud, välja arvatud hobuslaste raviks olulised ained ja ained, mille kliiniline kasutegur võrreldes hobuslaste jaoks ettenähtud muude ravivõimalustega on suurem, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1950/2006;
- c) „ebaseaduslik kasutus“ – keelatud või loata
 - ainete või toodete või
 - liidu õigusaktide alusel muudel kui kõnealustes õigusaktides või (kui see on asjakohane) siseriiklikes õigusaktides sätestatud eesmärkidel või tingimustel lubatud ainete või veterinaarravimite kasutamine toiduloomade puhul.

Käesoleva määruse kohaldamisel ei käsitata liidu õigusaktide alusel lubatud ainete või veterinaarravimite korral ebaseadusliku kasutamise keeluaja või farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormiga või piirnormiga seotud rikkumisi, eeldusel et kõik muud liidu või siseriiklikes õigusaktides sätestatud aine või veterinaarravimi kasutamise tingimused on täidetud;

- d) „farmakoloogiliste toimeainete jäägid, mis ületavad jääkide piirnormi“ – lubatud farmakoloogiliste toimeainete jääkide esinemine loomsetes saadustes kontsentratsioonis, mis ületab liidu õigusaktidega kehtestatud jääkide piirnorme;
- e) „farmakoloogiliste toimeainete jäägid, mis ületavad piirnormi“ – farmakoloogiliste toimeainete jääkide esinemine loomsetes saadustes, tingituna nende ainete vältimatust ülekandest muusse kui selleks ettenähtud sööta, kontsentratsioonis, mis ületab liidu õigusaktidega kehtestatud piirnormi;
- f) „loomapartii“ – samasse liiki ja vanuseklassi kuuluvate, ühes ettevõttes samal ajal ja ühesugustes tingimustes kasvatatud loomade rühm.

Artikkel 3

Normide rikkumise või oletatava rikkumise korral tapamajas võetavad meetmed

1. Kui tapamajas ametlikku kontrolli tegeval veterinaarjärelevalve ametnikul või selle kontrolli raames teatavaid ülesandeid täitval veterinaarjärelevalve ametniku abil on kahtlusi või tõendeid selle kohta, et loomade puhul on aineid kasutatud ebaseaduslikult, tagab veterinaarjärelevalve ametnik meetmete võtmiseks järgmist:

- a) annab korralduse, et ettevõtja hoiab asjaomaseid loomi teistest tapamajas olevatest või tapamajja saabuvatest loomapartiidest eraldi pädeva asutuse kehtestatavatel tingimustel;
- b) korraldab loomade tapmise eraldi teistest tapamajas olevatest loomapartiidest;
- c) annab korralduse, et ettevõtja eraldab asjaomaste loomade rümbad, liha, rupsi ja kõrvalsaadused, mis tuleb viivitamata märgistada ja muudest loomsetest saadustest eraldi hoida, ning nõuab, et selliseid tooteid ei viidaks mujale, töödeldaks ega kõrvaldataks ilma pädeva asutuse eelneva loata;
- d) annab korralduse, et võetaks proovid, mida on vaja selleks, et teha kindlaks keelatud või loata ainete või selliste lubatud ainete esinemine, mida on oletatavalt või teadaolevalt kasutatud muudel kui õigusaktides sätestatud eesmärkidel.

2. Kui ebaseaduslik kasutus on kinnitust leidnud, annab pädev asutus ettevõtjale korralduse kõrvaldada rümbad, liha, rups ja kõrvalsaadused ilma hüvitise või kompensatsioonita nii, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1069/2009⁽¹⁴⁾.

3. Kui tapamajas ametlikku kontrolli tegev veterinaarjärevalve ametnik või selle kontrolli raames teatavaid ülesandeid täitev veterinaarjärevalve ametniku abi kahtlustab, et tapamajas olevaid loomi on ravitud müügilooaga veterinaarravimiga, kuid direktiivis 2001/82/EÜ osutatud keelujast ei ole kinni peetud, annab veterinaarjärevalve ametnik korralduse, et asjaomased loomad eraldataks teistest tapamajas olevatest või tapamajja saabuvatest loomapartiidest pädeva asutuse kehtestatavatel tingimustel. Samuti teeb veterinaarjärevalve ametnik järgmist:

- lükkab tapmise ettevõtja kulul edasi seniks, kuni keeluaeg on täis saanud, või
- annab korralduse tappa loomad eraldi ja – olenevalt uurimise tulemusest – märgistada viivitamata asjaomaste loomade rümbad, liha, rups ja kõrvalsaadused ning hoida need muudest loomsetest saadustest eraldi.

Tapmise võib ainult ajutiselt edasi lükata, tingimusel et veterinaarjärevalve ametnik on kontrollinud loomade heaolu käsitlevatest liidu õigusaktidest kinnipidamist ja seda, et asjaomaseid loomi on võimalik hoida teistest loomadest eraldi.

4. Kui tapmine on lõike 3 kohaselt edasi lükatud, ei või keeluaeg mingil juhul olla lühem kui:

- veterinaarravimi müügilooas olevas ravimi omaduste kokkuvõttes ette nähtud keeluaeg;
- keeluaeg, mis on kehtestatud vastavalt määrusele, millega lubatakse kasutada teatavat farmakoloogilist toimeainet söödalisandina kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1831/2003;
- veterinaararsti poolt ettenähtud keeluaeg direktiivi 2001/82/EÜ artikli 11 kohase kasutuse korral, või kui sellise kasutuse korral ei ole keeluaega ette nähtud, direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 11 sätestatud minimaalne keeluaeg.

Pärast tapmise edasilükkamist võib pädev asutus võtta ettevõtja kulul proove, et kontrollida jääkide piirnormide järgimist siis, kui loomad on pärast keeluaja lõppu tapetud.

5. Kui tapamajas ametlikku kontrolli tegeval veterinaarjärevalve ametnikul või selle kontrolli raames teatavaid ülesandeid täitval veterinaarjärevalve ametniku abil on tõendeid, et tapamajas olevaid loomi on ravitud müügilooaga veterinaarravimiga, kuid direktiivis 2001/82/EÜ osutatud keelujast ei ole kinni peetud, annab veterinaarjärevalve ametnik korralduse, et asjaomased loomad eraldataks teistest tapamajas olevatest või tapamajja saabuvatest loomapartiidest pädeva asutuse kehtestatavatel tingimustel. Samuti teeb veterinaarjärevalve ametnik järgmist:

- lükkab tapmise ettevõtja kulul edasi artikli 3 lõike 3 teises lõigus ja artikli 3 lõikes 4 sätestatud tingimustel seniks, kuni keeluaeg on täis saanud, või
- annab korralduse, et ettevõtja surmab loomad eraldi. Sellisel juhul kuulutab veterinaarjärevalve ametnik need inимtoiduks kõlbmatuks, võttes kõik vajalikud ettevaatusabinõud loomade ja inimeste tervise kaitsmiseks.

6. Kui ettevõtja ei suuda võtta kõiki veterinaarjärevalve ametniku või pädeva asutuse korralduste täitmiseks vajalikke meetmeid kooskõlas käesoleva määruse artikli 3 lõigetega 1, 2, 3, 4, 5 ja 6, võtab veterinaarjärevalve ametnik või pädev asutus ettevõtja kulul sama mõjuga meetmed.

Artikkel 4

Uurimine

1. Kui veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnorme, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 470/2009 ja määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel, või farmakoloogiliste toimeainete vältimatust ülekandest muusse kui selleks ettenähtud sööta tingitud jääkide kohta kehtivaid piirnorme, mis on sätestatud nõukogu määruse (EMÜ) nr 315/93 alusel, on ületatud ja seega norme rikutud, teeb pädev asutus järgmist:

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inимtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).

- a) võtab vajalikke meetmeid või korraldab uurimise, mida ta peab kõnealuse leiu puhul asjakohaseks. See võib hõlmata igasugust loomade päritolu- või lähteettevõtte kontrolli, sh loomade või loomapartiide kontrollimist nende päritoluettevõttes või lähtekohas, et teha kindlaks normide rikkumise ulatus ja allikas ning kehtestada ettevõtja kohustuste ulatus;
- b) nõuab loomapidajalt või vastutavalt veterinaararstilt retsepti ja raviandmete ning kõigi raviviisi põhjendavate dokumentide esitamist.

2. Kui tehakse kindlaks, et veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete jäägid esinevad allapoole piirnorme jäävas kontsentratsioonis, kuid kõnealuste jääkide esinemine ei ole kooskõlas toidutarneahelat käsitleva teabega, tekitades eeskirjade rikkumise või ebaseadusliku kasutuse kahtluse, võtab pädev asutus kõik uurimismeetmed, mida ta peab nende jääkide allika või toidutarneahelat käsitlevas teabes esinevate puuduste uurimisel asjakohaseks.

3. Kui kahtlustatakse, et jäägid ületavad veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete jaoks liidu õigusaktides kehtestatud jääkide piirnorme või piirnorme, võtab pädev asutus kõik uurimismeetmed, mida ta peab asjakohaseks.

4. Kui kahtlustatakse ebaseaduslikku kasutust või kui see on tuvastatud või kui selleks volitamata isikute või ettevõtjate valduses on leitud direktiivi 96/22/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid aineid või keelatud või loata aineid või tooteid, teeb pädev asutus järgmist:

- a) peab viivitamata ametlikult kinni uurimise all olevad loomad ja tooted;
- b) ametliku kinnipidamise ajal teeb pädev asutus järgmist:
 - annab korralduse, et uurimise all olevaid loomi ei viida ilma pädeva asutuse eelneva loata mujale kogu uurimise ajal;
 - annab korralduse, et kõnealuste loomade rümpasid, liha, rupsi, kõrvalsaadusi, piima, mune ja mett ei viida päritoluettevõttes välja ning neid ei anta ühelegi teisele isikule üle ilma pädeva asutuse eelneva loata;
 - annab korralduse hoida vajaduse korral asjaomane sööt, vesi või mis tahes muud tooted eraldi ja keelata nende väljaviimise päritoluettevõttest;
 - tagab, et uurimise all olevad loomad oleks varustatud ametliku märgise või muu identifitseerimisvahendiga või et selliseid kodulinde, kalu ja mesilasi peetakse märgistatud alal või tarus;
 - võtab asjakohased ettevaatusabinõud vastavalt kindlakstehtud aine või ainete laadile;
- c) nõuab loomapidajalt ja vastutavalt veterinaararstilt kõigi raviviisi põhjendavate dokumentide esitamist;
- d) viib läbi muu sellise kasutuse kindlakstegemiseks vajaliku loomade või loomapartiide ametliku kontrolli nende päritoluettevõttes või lähtekohas;
- e) viib läbi muu ametliku kontrolli, mis on vajalik loata või keelatud ainete omandamise ja olemasolu kindlakstegemiseks;
- f) viib läbi muu ametliku kontrolli, mida peetakse vajalikuks keelatud või loata ainete või toodete või töödeldud loomade päritolu väljaselgitamiseks.

5. Käesolevas artiklis osutatud ametlik kontroll võib hõlmata ka tootjate, turustajate, vedajate, farmakoloogiliste toimeainete ja veterinaarravimite tootmiskohtade, apteekide, kõigi tarneahelas osalejate ja muude uurimisega seotud objektide kontrolli.

6. Käesolevas artiklis osutatud ametlik kontroll võib hõlmata ka proovide võtmist, sh veest, söödast, lihast, rupsist, verest, loomsetest saadustest, karvadest, uriinist, väljaheidetest ja muudest loomsetest maatriksitest. Pädev asutus võtab nii palju proove, kui ta peab eeskirjade oletatava või tuvastatud rikkumise või ebaseadusliku kasutuse uurimiseks vajalikuks. Vesiviljelusloomade puhul võidakse nõuda proovide võtmist veekogudest, kus neid on kasvatatud või kust nad on püütud, ning mesilaste puhul proovide võtmist tarudest.

*Artikkel 5***Järelmeetmed veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete jääkide korral, mis ületavad kohaldatavaid jääkide piirnorme või piirnorme**

1. Kui veterinaarravimites või söödalisanditena lubatud farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnorme, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 470/2009 ja määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel, või farmakoloogiliste toimeainete vältimatust ülekandest muusse kui selleks ettenähtud sööta tingitud jääkide kohta kehtivaid piirnorme, mis on sätestatud nõukogu määruse (EMÜ) nr 315/93 alusel, on ületatud, teeb pädev asutus järgmist:

- tunnistab eeskirjade rikkumisega seotud rümbad ja tooted inimtarbimiseks kõlbmatuks ning annab ettevõtjale korralduse kõrvaldada kõik tooted 2. kategooria materjalina, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1069/2009;
- võtab kõik muud inimeste tervise kaitseks vajalikud meetmed, mis võivad hõlmata loomade väljaviimise keeldu asjaomasest ettevõttest või toodete väljaviimise keeldu asjaomasest ettevõttest teatava aja jooksul;
- annab ettevõtjale korralduse võtta eeskirjade rikkumise põhjustega tegelemiseks asjakohaseid meetmeid;
- teeb täiendavat ametlikku kontrolli, veendumaks, et ettevõtja poolt eeskirjade rikkumise põhjusega tegelemiseks võetud meetmed on tulemuslikud. See võib hõlmata järelmeetmete raames nii paljude proovide võtmist, kui samast ettevõttest pärit loomade või toodete puhul vajalikuks peetakse.

2. Juhul kui sama ettevõtja rikub eeskirju korduvalt, teeb pädev asutus vähemalt kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil teine rikkumine tuvastati, korrapäraselt asjaomase ettevõtja loomade ja toodete täiendavat ametlikku kontrolli, sh proovide võtmine ja analüüsimine. Samuti annab ta ettevõtjale korralduse tagada, et kõnealuseid loomi ja nende rümpasid, liha, rupsi, kõrvalsaadusi, piima, mune ja mett hoitakse teistest loomadest eraldi, et neid ei viida päritoluettevõttest välja ning et neid ei anta ühelegi teisele isikule üle ilma pädeva asutuse eelneva loata.

3. Kui ettevõtja ei suuda võtta kõiki pädeva asutuse korralduste täitmiseks vajalikke meetmeid kooskõlas käesoleva artikliga, võtab pädev asutus ettevõtja kulul sama mõjuga meetmed.

*Artikkel 6***Järelmeetmed ebaseadusliku kasutuse ning keelatud või loata ainete või toodete korral**

1. Kui selleks volitamata isikute valdusest leitakse direktiivi 96/22/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid aineid, keelatud või loata aineid või tooteid, mis tekitab ebaseadusliku kasutuse kahtluse, peetakse need ained või tooted ametlikult kinni, kuni pädev asutus võtab käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud meetmed, ilma et see piiraks toodete hilisemat hävitamist ja rikkuja(te) võimalikku karistamist.

2. Kui on tuvastatud ebaseaduslik kasutus või kui selleks volitamata isikute või ettevõtjate valdusest on leitud direktiivi 96/22/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid aineid või keelatud või loata aineid või tooteid, teeb pädev asutus järgmist:

- peab ebaseadusliku kasutusega seotud loomad ja nende loomade liha, rupsi ja kõrvalsaadused koos nende loomade piima, munade ja meega ametlikult kinni, nagu on ette nähtud artikli 4 lõike 4 punktiga b;
- võtab proovid kõigist ettevõtte asjaomastest loomapartiidest;
- annab ettevõtjale korralduse surmata loom või loomad, kelle puhul ebaseaduslik kasutus tuvastati, ja need vastavalt määrusele (EÜ) nr 1069/2009 kõrvaldada;
- tunnistab kõik ebaseadusliku kasutusega seotud rümbad või tooted inimtarbimiseks kõlbmatuks ning annab ettevõtjale korralduse need kõrvaldada, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1069/2009.

3. Lõike 2 kohaldamisel kehtib järgmine:

- kõiki loomi partiist või partiidest, mille korral leidis kinnitust keelatud või loata ainete ebaseaduslik kasutamine ühe või mitme looma puhul, käsitatakse samuti ebaseadusliku kasutuse objektidena, välja arvatud juhul, kui pädev asutus nõustub ettevõtja taotluse korral ja kulul tegema täiendava ametliku kontrolli kõigile asjaomasele partii või asjaomastele partiide loomadele, veendumaks, et nende loomade puhul ebaseaduslikku kasutust ei esinenud;
- kõiki loomi partiist või partiidest, mille korral leidis kinnitust, et ühe või mitme looma puhul oli ainete kasutus ebaseaduslik seetõttu, et liidu õigusaktide alusel lubatud aineid või veterinaaravimeid kasutati toiduloomadel muudel kui kõnealustes õigusaktides või (kui see on asjakohane) siseriiklikes õigusaktides sätestatud eesmärkidel või tingimustel, käsitatakse samuti ebaseadusliku kasutuse objektidena, välja arvatud juhul, kui pädev asutus nõustub ettevõtja taotluse korral ja kulul tegema täiendava ametliku kontrolli asjaomasele partii või asjaomastele partiide loomadele, kelle puhul kahtlustatakse ebaseaduslikku kasutust, veendumaks, et nende loomade puhul ebaseaduslikku kasutust ei esinenud.

4. Kui tehakse kindlaks ebaseaduslik kasutus vesiviljeluses, võetakse proovid kõikidest asjaomastest tiikidest, tarandikest ja sumpadest. Kui ebaseaduslik kasutus on tuvastatud vesiviljeluses ja konkreetsest tiigist, tarandikust või sumbast võetud proov ei vasta nõuetele, käsitatakse kõiki selle tiigi, tarandiku või sumba loomi ebaseadusliku kasutuse objektidena.

5. Pädev asutus teeb korrapäraselt vähemalt 12 kuu jooksul alates kuupäevast, mil rikkumine tuvastati, sama ettevõtja vastutusel oleva ettevõtte või olevate ettevõtete ja asjaomase ettevõtte või asjaomaste ettevõtete loomade ja toodete täiendavat ametlikku kontrolli.

6. Asjaomasele eeskirju rikkunud ettevõttele tarneid tegevates ettevõtetes, samuti kõigis päritolu- või lähteetevõttega samas loomade ja loomasööda tarneahelas olevates ettevõtetes võidakse kõnealuse aine päritolu kindlakstegemiseks teha ametlikku kontrolli:

- farmakoloogiliste toimeainete transportimise, turustamise ja müügi või omandamise ajal;
- loomasööda tootmis- ja turustamisahela igas punktis;
- kogu loomade ja loomsete saaduste tootmisahelas.

7. Kui ettevõtja ei suuda võtta kõiki pädeva asutuse korralduste täitmiseks vajalikke meetmeid kooskõlas käesoleva artikliga, võtab pädev asutus ettevõtja kulul sama mõjuga meetmed.

Artikkel 7

Nõuded analüüsimeetoditele ja proovivõtule

Kõik käesolevas määruses osutatud proovid tuleb võtta ja analüüsida kooskõlas määrusega (EL) 2017/625, komisjoni otsusega 1998/179/EÜ⁽¹⁵⁾ ja komisjoni otsusega 2002/657/EÜ⁽¹⁶⁾.

Artikkel 8

Registreerimise, loa andmise ja ametliku tunnustamise korraga seotud meetmed

Kui loata ainete või toodete omamine, kasutamine või tootmine on kinnitust leidnud, peatatakse pädeva asutuse kehtestatud ajavahemikuks registreerimise, loa andmise ja ametliku tunnustamise kord, mida asjaomasel ettevõttel või ettevõtjal oli õigus kasutada.

Korduva rikkumise korral tühistab pädev asutus sellise korra. Tühistamise korral nõutakse ettevõtjalt asjaomase registreerimise, loa andmise või ametliku tunnustamise korra uuesti taotlemist ning sellega seotud asjaomastele nõuetele vastavuse tõendamist.

⁽¹⁵⁾ Komisjoni 23. veebruari 1998. aasta otsus 1998/179/EÜ, millega kehtestatakse teatavate elusloomades ja loomsetes toodetes esinevate ainete ja ainejääkide seire üksikasjalikud ametliku proovide võtmise eeskirjad (EÜT L 65, 5.3.1998, lk 31).

⁽¹⁶⁾ Komisjoni 14. augusti 2002. aasta otsus 2002/657/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 96/23/EÜ analüüsimeetodite tulemuslikkuse ja tulemuste tõlgendamise osas (EÜT L 221, 17.8.2002, lk 8).

*Artikkel 9***Haldusabi**

Kui muust liikmesriigist pärit loomade või loomsete saaduste puhul on kinnitust leidnud artiklites 5 ja 6 osutatud rikkumine, saadab uurimist teostav pädev asutus määruse (EL) 2017/625 artiklite 105 ja 106 kohase teate tuvastatud rikkumise kohta ning väljastab vajaduse korral kõnealuse määruse artikli 104 kohase taotluse haldusabi saamiseks päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kohaldab käesoleva määruse artikleid 5 ja 6 päritolu- või lähteettevõtte suhtes.

*Artikkel 10***Viited**

Viiteid direktiivi 96/23/EÜ artiklile 13, artikli 15 lõikele 3, artikli 16 lõikele 2, artikli 16 lõikele 3, artiklile 17, artiklile 18 ja artiklitele 22–25 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt lisa esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 11***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 14. detsembrist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. juuni 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

LISA

ARTIKLIS 10 OSUTATUD VASTAVUSTABEL

Direktiiv 96/23/EÜ	Käesolev määrus
Artikkel 13	Artikkel 4
Artikli 15 lõige 3	Artiklid 4, 5, 6 ja 9
Artikli 16 lõige 2	Artiklid 4, 5 ja 6
Artikkel 17	Artikkel 6
Artikkel 18	Artikkel 5
Artikkel 22	Artikli 6 lõige 1
Artikli 23 lõige 1	Artikli 4 lõige 4
Artikli 23 lõige 2, artikli 23 lõige 3, artikli 23 lõige 4 ja artikli 23 lõige 5	Artikkel 6
Artikkel 24	Artikkel 3
Artikkel 25	Artikkel 8

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/2091,**28. november 2019,****millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2015/2197 seoses tugeva korrelatsiooniga valuutadega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 354 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et tagada, et komisjoni rakendusmääruse (EL) 2015/2197 ⁽²⁾ lisas osutatud valuutapaarid kajastavad jätkuvalt tegelikku korrelatsiooni asjaomaste valuutade vahel, tuleb tugeva korrelatsiooniga valuutade loetelu ajakohastada.
- (2) Loetelu puhul on selliste kolme ja viie aasta andmeseeriade arvutamise lõppkuupäevana, mille alusel hinnatakse valuutapaare vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013, kasutatud 31. märtsi 2018.
- (3) Käesolev määrus põhineb Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) poolt komisjonile esitatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõul.
- (4) Võttes arvesse, et rakendusmääruse (EL) 2015/2197 vajalike muudatustega ei muudeta oluliselt sisu, ei ole EBA vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 ⁽³⁾ artikli 15 lõike 1 teisele lõigule korraldanud ühtegi avalikku konsultatsiooni, kuna see oleks asjaomaste tehniliste standardite eelnõu ulatust ja mõju arvestades ebaproportsionaalne.
- (5) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) 2015/2197 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) 2015/2197 lisa asendatakse käesoleva määruse lisa tekstiga.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. november 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 27. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2197, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses tugeva korrelatsiooniga valuutadega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 313, 28.11.2015, lk 30).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

LISA

Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2015/2197 lisa asendatakse järgmisega:

„LISA

Tugeva korrelatsiooniga valuutade loetelu*1. osa. Euroga (EUR) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu*

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), Rootsi kroon (SEK).

2. osa. Araabia Ühendemiraatide dirhemiga (AED) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

3. osa. Albaania lekiga (ALL) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Maroko dirhem (MAD), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

4. osa. Bosnia ja Hertsegoviina margaga (BAM) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), Rootsi kroon (SEK), euro (EUR).

5. osa. Bulgaaria leeviga (BGN) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), Rootsi kroon (SEK), euro (EUR).

6. osa. Šveitsi frangiga (CHF) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Maroko dirhem (MAD), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

7. osa. Hiina jüaaniga (CNY) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), Liibanoni nael (LBP), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

8. osa. Tšehhi krooniga (CZK) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

9. osa. Taani krooniga (DKK) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), Rootsi kroon (SEK).

10. osa. Hongkongi dollariga (HKD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

11. osa. Horvaatia kunaga (HRK) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

12. osa. Ungari forindiga (HUF) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Maroko dirhem (MAD), Poola zlott (PLN), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

13. osa. Iisraeli uue seekliga (ILS) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), USA dollar (USD).

14. osa. India ruupiaga (INR) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hongkongi dollar (HKD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Tai baat (THB), USA dollar (USD).

15. osa. Lõuna-Korea vonniga (KRW) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Singapuri dollar (SGD).

16. osa. Liibanoni naelaga (LBP) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

17. osa. Maroko dirhemiga (MAD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Hongkongi dollar (HKD), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Iisraeli uus seekel (ILS), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), USA dollar (USD), euro (EUR).

18. osa. Põhja-Makedoonia denaariga (MKD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Maroko dirhem (MAD), Rumeenia leu (RON), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

19. osa. Macau pataakaga (MOP) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

20. osa. Filipiini peesoga (PHP) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

21. osa. Poola zlotiga (PLN) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Ungari forint (HUF), euro (EUR).

22. osa. Rumeenia leuga (RON) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Serbia dinaar (RSD), euro (EUR).

23. osa. Serbia dinaariga (RSD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Albaania lekk (ALL), Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Šveitsi frank (CHF), Tšehhi kroon (CZK), Taani kroon (DKK), Horvaatia kuna (HRK), Ungari forint (HUF), Maroko dirhem (MAD), Põhja-Makedoonia denaar (MKD), Rumeenia leu (RON), euro (EUR).

24. osa. Rootsi krooniga (SEK) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Bosnia ja Hertsegoviina mark (BAM), Bulgaaria leev (BGN), Taani kroon (DKK), euro (EUR).

25. osa. Singapuri dollariga (SGD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), Lõuna-Korea vonn (KRW), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

26. osa. Tai baadiga (THB) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Taiwani dollar (TWD), USA dollar (USD).

27. osa. Taiwani dollariga (TWD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Liibanoni nael (LBP), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), USA dollar (USD).

28. osa. USA dollariga (USD) tugevas korrelatsioonis olevate valuutade loetelu

Araabia Ühendemiraatide dirhem (AED), Hiina jüaan (CNY), Hongkongi dollar (HKD), Iisraeli uus seekel (ILS), India ruupia (INR), Liibanoni nael (LBP), Maroko dirhem (MAD), Macau pataaka (MOP), Filipiini peeso (PHP), Singapuri dollar (SGD), Tai baat (THB), Taiwani dollar (TWD).“

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/2092,**28. november 2019,****millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ⁽¹⁾ (edaspidi „alusmäärus“), ning eriti selle artiklit 15,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS**1.1. Algamine**

- (1) 6. detsembril 2018. aastal algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) alusmääruse artikli 10 alusel subsiidiumivastase uurimise Indoneesiast pärit biodiislikütuse Euroopa Liitu (edaspidi „liit“) impordi suhtes.
- (2) Komisjon avaldas algatamisteate (edaspidi „algatamisteade“) *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽²⁾.
- (3) Komisjon algatas uurimise pärast seda, kui Euroopa Biodiisli Nõukogu (European Biodiesel Board, edaspidi „kaebuse esitaja“ või „EBB“) esitas 22. oktoobril 2018 kaebuse tootjate nimel, kes esindavad 32 % liidu kogutootmismahust.

1.2. Ajutised meetmed

- (4) Komisjon kehtestas 14. augustil 2019. aastal komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2019/1344 ⁽³⁾ (edaspidi „ajutine määrus“) ajutised tasakaalustavad tollimaksud Indoneesiast pärit biodiislikütuse liitu impordi suhtes.
- (5) Nagu märgitud ajutise määruse põhjenduses 13, hõlmas subsideerimise ja kahju uurimine ajavahemikku 1. oktoobrist 2017 kuni 30. septembrini 2018 (edaspidi „uurimisperiood“) ning kahju hindamise seisukohalt oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2015 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

1.3. Järgnenud menetlus

- (6) Pärast oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist, mille põhjal kehtestati ajutised tasakaalustavad tollimaksud (edaspidi „esialgsete järelduste avalikustamine“), esitasid EBB, Indoneesia valitsus ning kõik neli eksportivat Indoneesia tootjat kirjalikud esildised, milles tehti teatavaks nende seisukohad ajutiste järelduste kohta.
- (7) Isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, anti selleks võimalus. Ära kuulati EBB, Indoneesia valitsus ja kõik neli eksportivat Indoneesia tootjat.
- (8) Komisjon vaatas läbi huvitatud isikute esitatud märkused ja tegeles nendega, nagu käesolevas määruses üksikasjalikult kirjeldatud.

⁽¹⁾ ELT L 176, 30.6.2016, lk 55.⁽²⁾ ELT C 439, 6.12.2018, lk 16.⁽³⁾ ELT L 212, 13.8.2019, lk 1.

- (9) Komisjon teatas kõikidele huvitatud isikutele olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada Indoneesiast pärit biodiislikütuse liitu suunatud impordi suhtes lõpliku tasakaalustava tollimaksu (edaspidi „lõplike järelduste avalikustamine“).
- (10) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitasid EBB, Indoneesia valitsus ja kolm neljast Indoneesia eksportivast tootjast kirjalikud esildised, tehes teatavaks oma seisukohad lõplike järelduste suhtes. Komisjon märkis, et Indoneesia valitsuse ja kahe eksportiva tootja esildised olid igas mõttes samad, ning selles määruses võetakse need lõplike järelduste kohta tehtud märkused kokku Indoneesia valitsuse märkustena.
- (11) Isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, anti selleks võimalus. Pärast lõplikke järeldusi kuulati ära EBB, Indoneesia valitsus ja kaks neljast eksportivast Indoneesia tootjast.
- (12) Indoneesia valitsus ja kaks eksportivat tootjat märkisid pärast lõplike järelduste avalikustamist esitatud märkustes, et nende kaitseõigusi ei austatud, eriti seoses hinna allalöömise arvutustega ning arvutustes kasutatud liidu toote kontrollnumbrite, liidu tootmisharu segudes kasutatud lähteainete ja liidu tootmisharu müüdava kütuse külmfiltrite ummistuspunktide (CFPPde) ⁽⁴⁾ avalikustamisega liidu tootmisharu huvitatud isikutele.
- (13) Indoneesia valitsus ja kaks neljast eksportivast Indoneesia tootjast taotlesid ärakuulamist ärakuulamise eest vastutava ametniku juuresolekul ning see ärakuulamine toimus 14. oktoobril 2019.
- (14) Kõikide nende punktidega tegeleti juba lõplike järelduste avalikustamise käigus ning neid selgitati Indoneesia valitsusele ärakuulamise ajal, mis toimusid pärast lõplike järelduste avalikustamist.
- (15) Komisjon vaatas pärast lõplike järelduste avalikustamist läbi huvitatud isikute esitatud märkused ja tegeles nendega, nagu käesolevas määruses üksikasjalikult kirjeldatud.

1.4. Uurimisperiood ja vaatlusalune periood

- (16) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 13.

2. VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

2.1. Toote määratlusega seotud väited

- (17) Pärast ajutise määruse avaldamist esitas Wilmar Group, üks Indoneesia eksportiv tootja (edaspidi „Wilmar“), väite, et tema fraktsioneeritud metüülestrite ekspordit ei tohiks käsitada vaatlusaluse toote ekspordina. Wilmar märkis, et see väide esitati tähtaja jooksul, mis oli kirjas tema valimisse kaasamise vormi I lisas.
- (18) Väidet ei esitatud aga eraldi ja sellepärast ei võtnud teised huvitatud isikud seda enne ajutise määruse kohta märkuste saamist teadmiseks.
- (19) Komisjon märkis, et sama eksportiv tootja esitas sama teabe alusel eelmise Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi dumpinguvastase uurimise ajal sama väite ja see lükati tagasi nii ajutises määruses ⁽⁵⁾ kui ka lõplikus määruses ⁽⁶⁾ (edaspidi „esialgne uurimine“).
- (20) Käesolevas uurimises lükkas komisjon toote välistamise taotluse taas tagasi eelmises dumpinguvastases määruses sätestatud samal kolmel põhjusel, mis on esitatud allpool.

⁽⁴⁾ CFPP on madalaim temperatuur, mille juures teatud maht (bio)diislikütust võib läbida standardfiltrit. See annab hinnangu (bio)diislikütuse madalaima temperatuuri piirväärtuse kohta.

⁽⁵⁾ ELT L 141, 28.5.2013, lk 6, põhjendused 35 ja 36.

⁽⁶⁾ ELT L 315, 26.11.2013, lk 2, põhjendused 17–21.

- (21) Esiteks on fraktsioneeritud metüülestrid rasvhapete metüülestrid ja neid saab kasutada biodiislikütuse tootmiseks. Selles mõttes võib muuks otstarbeks kui kütusena kasutamiseks deklareeritud biodiislikütust kasutada kütusena, kuna sellel on samad füüsikalised ja tehnilised omadused.
- (22) Teiseks on raske eristada üht rasvhapete metüülestrit teisest impordisadamas keemilist analüüsi tegemata.
- (23) Kolmandaks, kuigi fraktsioneeritud metüülestrid ei vasta Euroopa standardile (EN 14214), saab neid segada teiste biodiislikütustega, et saada segu, mis vastab standardile.
- (24) Lisaks palus Wilmar komisjonil kinnitada, et põhimõtteliselt on tolli lõppkasutusprotseduur, mis hõlmab tollimaksust vabastamist, fraktsioneeritud metüülestritele kasulik, kui äriühing suudab riiklikule tolliasutusele nõuetekohaselt tõestada, et fraktsioneeritud metüülestrit ei hakata lõppkasutuse mõttes kasutama kütusena.
- (25) Komisjon märkis, et nende tollimaksude kohaldamine, mille suhtes kehtib lõppkasutuse tollijärelevalve, on varem peatatud seoses teatavate fraktsioneeritud metüülestrite impordiga, nagu on sätestatud nõukogu määruses (EL) 2018/2069 (⁷). See maksuvabastus kehtib aga ainult ühise tollitariifistiku ühepoolsete tollimaksude kohta ega piira kõnealuste tasakaalustavate tollimaksude kohaldamist. Sellest tulenevalt lükkas komisjon lõppkasutusest tuleneva maksuvabastuse taotluse tagasi osas, mis puudutab tasakaalustavate tollimaksude kohaldamist.
- (26) Pärast lõplike järelduste avalikustamist taotles Wilmar taas lõppkasutusest tulenevat vabastust oma fraktsioneeritud metüülestrite ekspordi suhtes kohaldatavatest tasakaalustavatest tollimaksudest. Selle kohta, miks lõppkasutusest tulenevat vabastust tuleks laiendada, et anda vabastus tasakaalustavatest tollimaksudest, ei esitatud mingit uut teavet ning väide lükati seetõttu tagasi. Komisjon ei leidnud ühtki mõjuvat põhjust jätta fraktsioneeritud metüülestrid toote määratlusest välja. Üksnes asjaolu, et Wilmar võib kasutada fraktsioneeritud metüülestreid muul otstarbel kui kütusena, ei tähenda, et selline tooteliik tuleb käesoleva uurimise kohaldamisalast välja jätta.
- (27) Kuna toote määratluse kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 31–37 esitatud järeldused.

3. SUBSIDEERIMINE

3.1. Valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule otsese raha ülekandmisega õlipalmiistanduste fondi kaudu

3.1.1. Rahaline toetus

- (28) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et komisjon ei suutnud tõestada eksportivatele tootjatele mõeldud rahalise toetuse olemasolu.
- (29) Nii Indoneesia valitsus kui ka kõik eksportivad tootjad väitsid, et õlipalmiistanduste fondi rahastatakse üksnes toorpalmiõli ja selle derivaatide ekspordilõivude kogumise kaudu ning suurel määral ka biodiislikütuse tootjate endi vahenditest. Lisaks väitis Indoneesia valitsus, et eksportivad tootjad tasuvad ekspordilõivu otse õlipalmiistanduste fondile enne kaupade eksportimist. Indoneesia valitsuse kinnitusel ei võeta seega riigi üldeelarvest raha ja järelikult rahaline toetus puudub.
- (30) Sellega seoses kordas komisjon, et nagu ajutise määruse põhjendustes 56–61 märgitud, tegutseb õlipalmiistanduste fondi korraldusamet (edaspidi „korraldusamet“) avaliku sektori asutusena alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses, mida kohaldatakse koostoimes alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunktiga i ning kooskõlas WTO asjakohase kohtupraktikaga. Seega on korraldusametuse kasutatavad fondid avalikud.

(⁷) ELT L 331, 28.12.2018, lk 4.

- (31) Lisaks üritas komisjon Indoneesia valitsuse ruumides tehtud kontrollkäigu ajal hankida ja kontrollida tõendusmaterjali Indoneesia valitsuse väite kohta, et õlipalmitanduste fondi vahendid ei ole osa riigieelarvest. Indoneesia valitsus ei suutnud aga selliseid tõendeid esitada.
- (32) Selle asemel esitas Indoneesia valitsus tõendid, mis viitasid sellele, et eksportivad tootjad tõepoolest maksid ekspordilõivu enne kaupade ekspordimist. Sellest hoolimata ei suutnud ta esitada tõendeid selle kohta, et need maksed tehakse kindlale õlipalmitanduste fondi kontole, mis seisab riigi üldeelarvest eraldi ning seega aitab vältida toorpalmiõli ja selle derivaatide ekspordilõivust saadud maksete kandmist riigi üldeelarvesse ja nende kasutamist muul otstarbel, mille Indoneesia valitsus on tunnistanud sobivaks. Lisaks ei ole mingeid tõendeid selle kohta, et õlipalmitanduste fondil oleks eraldi kontod biodiislikütuselt ja teistelt toodetelt (sealhulgas toorpalmiõlilt) kogutavate ekspordilõivude tarbeks. See tähendab, et korraldusametuse käsutuses olevad vahendid ei sõltu sellest, et biodiislikütust eksportivad tootjad peavad enne lõivu tasuma, kuna võib juhtuda, et Indoneesia valitsus on juba teiste toodete kohta kehtivate ekspordilõivude kaudu riigitulu saanud. Niisiis, kuna puuduvad täiendavad tõendid, mis viitaksid vastupidisele, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 64 esitatud järeldused.
- (33) Lisaks märkis komisjon, et Indoneesia valitsus ega ükski eksportiv tootja ei vaidlustanud õlipalmitanduste fondi käsitamist avaliku sektori asutusena. Sellest tulenevalt, võttes arvesse Indoneesia valitsuse suutmatust esitada kaalukaid tõendeid, mis viitavad vastupidisele, käsitatakse õlipalmitanduste fondi käsutuses olevaid vahendeid avaliku sektori vahenditena ning seega võetakse neid valitsuse ressursidest (näiteks kohustuslik ekspordilõiv).
- (34) Lisaks väitsid Indoneesia valitsus ja kõik eksportivad tootjad, et komisjon eksis, kui analüüsis õlipalmitanduste fondi makseid eraldiseisvana, mitte osana Indoneesia valitsuse tehtud maksest biodiislikütuse ostmisel. Peale selle väitsid Indoneesia valitsus ja kõik eksportivad tootjad, et komisjon määratles kõnealust kava ekslikult toetusena, kuigi see peaks paremal juhul kvalifitseeruma valitsuse poolt kaupade ostmisena enam kui piisava tasu eest.
- (35) Komisjon lükkas allpool toodud põhjustel tagasi väite, et komisjon analüüsis õlipalmitanduste fondi makseid eraldiseisvana ja et programmi tuleks käsitada kaupade (biodiislikütuse) ostmisena Indoneesia valitsuse poolt.
- (36) Komisjon märkis, et biodiislikütust ei osta mitte Indoneesia valitsus, vaid teatavad segajad (Pertamina ja AKR). Indoneesia valitsusel ei ole õlipalmitanduste fondi kaudu mingit lepingulist ostusuhet biodiislikütuse tootjatega ja ta ei saa biodiislikütuse tootjatele antud raha eest midagi vastu. Asjaolu, et Indoneesia valitsusel on lepinguline suhe biodiislikütuse tootjatega, pole uurimise ajal kinnitanud ükski huvitatud isik.
- (37) Kohaldatavates õigusaktides on sätestatud, et biodiislikütuse tarnijad, kes soovivad selles programmis osaleda, võivad tarnida palmiõlist saadud metüülestrit (edaspidi „PME“) äriühingutele Petrofuel Entities (vt ajutise määruse põhjendused 45 ja 46), Pertamina või AKR, kes seejärel segavad seda mineraaldiislikütusega, et saada diislikütus B20. Kohaldatavate õigusaktidega antakse selles programmis osalevatele biodiislikütuse tootjatele õigus saada a) makseid biodiislikütuse eest segajatelt; ja b) lisaraha õlipalmitanduste fondilt. Biodiislikütuse tootjatel ei ole Indoneesia valitsuse ega õlipalmitanduste fondi ees mingeid lepingulisi kohustusi peale kohustuse järgida volitust, mille nad on saanud asjaomaste õigusnormide alusel ja mille eest nad saavad hüvitist. Kui vastastikused lepingulised kohustused puuduvad, ei ole õlipalmitanduste fondi jagatav raha osa tasulisest lepingust (näiteks kui valitsus ostab mingi hinna eest biodiislikütust). Lihtsalt öeldes annab Indoneesia valitsus igale programmis osalevale biodiislikütuse tootjale volituse müüa kindlas koguses biodiislikütust Pertaminale või AKRile teatud hinna eest (mineraaldiislikütuse võrdlushind) ja Indoneesia valitsus annab biodiislikütuse tootjatele otse lisavahendeid. Kuna programmi eesmärk ja kontekst on aga suurendada biodiislikütuse tarbimist koduturul, ei osta Indoneesia valitsus biodiislikütust otse, et kasutada seda valitsuse eesmärkidel või müüa seda turul edasi. Pigem toetab Indoneesia valitsus biodiislikütuse müüki, pakkuades biodiislikütuse tootjatele lisavahendeid ka selliste tehingute puhul, mis hõlmavad eraettevõtjaid (näiteks AKRi). Indoneesia valitsus ega eksportivad tootjad ei ole esitanud tõendeid, mis näitaksid, et Pertamina ja AKR on selles mõttes avalik-õiguslikud asutused. Nad on ettevõtjad, kes osalevad selles programmis vabatahtlikult.

- (38) Komisjon analüüsis seega programmi selles kontekstis ning leidis, et õlipalmiistanduste fondi väljamaksete biodiislikütuse tootjatele ei kvalifitseeru Indoneesia valitsuse ja biodiislikütuse tootjate vahelise müügilepingu alusel tehtavate maksetena, vaid otsese raha ülekandmisena, nagu järeldati ajutise määruse põhjenduses 69.
- (39) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, Wilmar, PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palma Oleo (edaspidi koos „Permata Group“) ja PT Ciliandra Perkasa, et õlipalmiistanduste fondi makseid ei saa käsitada rahalise toetusena. Indoneesia valitsus põhjendas seda asjaoluga, et õlipalmiistanduste fondi rahastatakse palmiõlilt ja selle derivaatidelt ekspordilõivu kogumise teel ning sellepärast tuleks seda käsitada eraõiguslikult rahastatavana.
- (40) Komisjon täheldas, et Indoneesia valitsus esitas selle väite juba pärast esialgseid meetmeid ning komisjon käsitles seda (põhjendustes 30–33). Pooled ei esitanud uusi tõendeid oma korduvate argumentide toetuseks. Komisjon kinnitas seejärel nendes põhjendustes esitatud järeldused ning lükkas seetõttu väite tagasi.
- (41) Lisaks väitsid Indoneesia valitsus, PT Ciliandra Perkasa ja Permata Group, et komisjon eksis, kinnitades järelduse, et õlipalmiistanduste fondi vahendid on põhjenduses 32 esitatud põhjustel avaliku sektori, mitte eraõiguslikest allikatest pärit raha. Indoneesia valitsuse sõnul on see nii sellepärast, et rahandusministri määruse nr 133/2015 ja presidendi määruse nr 66/2018 asjaomastes sätetes nähakse ette, et 1) õlipalmiistanduste fondi rahastatakse üksnes ekspordilõivu kogumisest ning 2) neid vahendeid kasutatakse ainult kindlate väljamaksete tegemiseks, sealhulgas biodiislikütuse tootjatele toetuse maksmiseks.
- (42) Nagu selgitatud põhjenduses 31, palus komisjon kontrollkäigu ajal Indoneesia valitsusel esitada tõendeid selle kohta, kuidas ekspordilõivu makseid eelarves kajastatakse. Indoneesia valitsus ei esitanud ühtegi tõendit, mis oleks toetanud tema väidet, et õlipalmiistanduste fondi rahalised vahendid ei ole osa riigieelarvest.
- (43) Igal juhul ei ole see oluline seoses järeldusega, et õlipalmiistanduste fondi vahendid on avaliku sektori vahendid, nagu selgitatud ajutise määruse põhjenduses 63. Rahalisi vahendeid kogutakse kohustusliku ekspordilõivu alusel. Seega erinevalt olukorrast, kus eraettevõtjad otsustavad konkreetsel eesmärgil koguda erasektori vahendeid, on Indoneesia valitsus käesoleval juhul kehtestanud mõne tootja (sealhulgas biodiislikütuse tootjad) kohustuse tasuda ekspordilõiv.
- (44) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar, et komisjon eksis, klassifitseerides õlipalmiistanduste fondi väljamaksete biodiislikütuse ostu asemel toetusena. Vastajate sõnul eksis komisjon ka siis, kui kinnitas, et biodiislikütuse tootjate ja õlipalmiistanduste fondi vahel ei ole lepingulist suhet. Et oma väidet toetada, esitas Wilmar ka õlipalmiistanduste fondiga sõlmitud lepingute koopiad. Indoneesia valitsuse sõnul tuleks õlipalmiistanduste fondi väljamaksete käsitada tasuna kauba (nimelt biodiislikütuse) ostu eest, sest Pertamina on riigi omandis olev äriühing, ning sellepärast tuleks seda ja Indoneesia valitsust, kes on biodiislikütuse lõppostja, käsitada ühe majandusüksusena.
- (45) Komisjon leidis, et lepingud oleks tulnud esitada eelnevalt nõuetekohaseks kontrolliks. Isegi tunnistades, et õlipalmiistanduste fondi ja biodiislikütuse tootjate vahel on kehtivad lepingud, märkis komisjon, et Indoneesia valitsuse esitatud teabe kohaselt ei loo need lepingud biodiislikütuse tootjate lepingulisi kohustusi õlipalmiistanduste fondi suhtes. Indoneesia valitsuse sõnul kinnitavad need lepingud hoopis üksnes õlipalmiistanduste fondi juriidilist kohustust maksta segajate makstava hinna ja biodiislikütuse võrdlushinna vaheline erinevus, kui asjaomane biodiislikütuse tootja tarnib biodiislikütust Pertaminale. Oluline on märkida, et kõnealustes lepingutes ei ole sätestatud, et Indoneesia valitsus ostab biodiislikütust ja et maksed tehakse sel põhjusel. Vastupidi, õlipalmiistanduste fondi ja biodiislikütuse tootjate vahel sõlmitud leping ei viita sellele, et Indoneesia valitsus ostab biodiislikütust, vaid see sisaldab tingimusi, mille alusel Indoneesia valitsus maksab nn biodiislikütuse rahastamisvahendid biodiislikütuse tootjatele tagasi. Täpsemalt on lepingutes sätestatud, et õlipalmiistanduste fond rahastab biodiislikütuse tootjaid pärast seda, kui nad on tarninud biodiislikütust mõnele segajale ja seda tarnet on kontrollitud.
- (46) Komisjon märkis, et õlipalmiistanduste fondi ja biodiislikütuse tootjate vaheliste lepingute olemasolu ei muuda komisjoni järeldust, et õlipalmiistanduste fondi väljamaksete on toetus. Seda põhjusel, et ainsad vastastikuste kohustustega (st toodete tarnimine ja hinna maksmine) lepingud on need, mis on sõlmitud Pertamina ja biodiislikütuse tootjate vahel. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

- (47) Allpool esitatud põhjustel leidis komisjon, et väidet, nagu tuleks Pertamina ja Indoneesia valitsust käsitada ühe majandusüksusena, ei saa aktsepteerida.
- (48) Nagu on märgitud põhjendustes 53 ja 54, ei ole lisaks sellele, et tegu on riigile kuuluva äriühinguga, muid tõendeid selle kohta, et Pertamina on avalik-õiguslik asutus ja seega valitsuse osa. Lisaks jättis Indoneesia valitsus oma väites mainimata, et Pertamina ei ole ainus segaja, kelle suhtes segamiskorraldust kohaldatakse, vaid seda tehti uurimisperioodil ka AKRi suhtes. Samal ajal, nagu on selgitatud põhjenduses 37, on AKR eraettevõtte. Nii AKR kui ka Pertamina tegutsevad kooskõlas segamiskorraldusega sama süsteemi alusel, järgides samu õigusakte. Segamiskorralduse järgi ei osta Indoneesia valitsus biodiislikütust, välja arvatud juhul, kui ka Indoneesia valitsus leiab, et AKRi tuleks käsitada sama majandusüksuse osana.
- (49) Sellest tulenevalt jäi komisjon oma järelduse juurde, et Pertamina käitub, hoolimata sellest, et ta on riigiettevõtte, turuosalisena, kes ostab biodiislikütuse tootjalt biodiislikütust, et segada seda mineraaldiislikütusega, mida Pertamina seejärel müüb.
- (50) Komisjon jäi sellepärast kindlaks oma järeldusele, et õlipalmiistanduste fondi korraldusasutuse väljamaksed on toetus. Nagu Indoneesia valitsus juba selgitas, ei näe kehtivad õigusaktid ega õlipalmiistanduste fondi ja segajate vahelised lepingud ette vastastikuseid kohustusi. Pigem on terves segamiskorralduse süsteemis ainsad vastastikused kohustused biodiislikütuse tootjate (kohustus tarnida biodiislikütust) ja segajate (kohustus maksta hinda) vahel. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et õlipalmiistanduste fondi korraldusasutus teeb väljamakseid, ilma et loodaks selle eesti midagi vastu saada. Sellepärast kvalifitseeruvad õlipalmiistanduste fondi väljamaksed toetusena.
- (51) Lisaks väitsid Wilmar, Permata Group ja PT Ciliandra Perkasa, et Pertamina, mis kuulub täielikult riigile, tuleks käsitada avaliku sektori asutusena. Ükski vastanu ei esitanud selle väite põhjendamiseks ühtegi tõendit.
- (52) Komisjon tegi tähelepaneku, et kui Pertamina oleks pidanud selle uurimise eesmärgidel käsitama avaliku sektori asutusena (ostab biodiislikütust koos õlipalmiistanduste fondi korraldusasutusega), oleks Indoneesia valitsus pidanud esitama selle väite uurimisprotsessi alguses ning käskima Pertaminaal koostööd teha ja uurimises osaleda.
- (53) Komisjon leidis, et riigiomandis olemine ei võrdu iseenesest avaliku sektori asutuseks olemisega. Nagu juba ajutise määruse põhjenduses 55 selgitatud, leidis WTO apellatsioonikogu aruandes „US–Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)“, et termin „avaliku sektori asutus“ tähendab üksust, mis omab või täidab valitsusasutuse volitusi või millele on need antud ⁽⁸⁾. Pelgalt formaalsed kontrolli märgid (näiteks riigi omandus) ei ole piisavad avaliku sektori asutuseks olemise järelduse tegemiseks ⁽⁹⁾.
- (54) Kumbki pool ei põhjendanud oma väiteid ega selgitanud, kuidas Pertaminale on antud valitsusasutuse volitused. Komisjon märkis, et nagu AKR peab ka Pertamina täitma segamiskorraldusest tulenevaid kohustusi. Juriidilise nõude täitmine ei tähenda siiski, et üksusele on antud avaliku sektori asutuse staatus. Lisaks on Pertamina lihtsalt biodiislikütuse ostja (nagu ka AKR) ning ei mängi biodiislikütuse tootjate heaks makstava toetuse jaotamisel mingit rolli.
- (55) Viimasena leidis komisjon, et eraettevõtte AKR kuulub sama korralduse alla ning tal on samad kohustused nagu Pertamina. Kui võtta aluseks vastanute väited, ei oleks komisjonil muud võimalust kui kuulutada ka AKR avaliku sektori asutuseks, millele on antud valitsusasutuse volitused. Vastupidi omaenda mõttekäigule ei esitanud aga ükski vastaja sellist väidet. Õigupoolest ei maini pooled, kuidas nende väide Pertamina ja õlipalmiistanduste fondi ühise biodiislikütuse ostmise kohta sobitub süsteemi, mis kehtib eraomanduses oleva AKRi kohta. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

⁽⁸⁾ Apellatsioonikogu aruanne „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“ (WT/DS379/R), 11. märts 2011, punkt 317. Vt ka apellatsioonikogu aruanne „United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“, WT/DS437/AB/RW, vastu võetud 16. juulil 2019, punkt 5.96.

⁽⁹⁾ Apellatsioonikogu aruanne „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“ (WT/DS379/R), 11. märts 2011, punkt 318.

- (56) Lisaks väitis Wilmar, et isegi kui Pertamina ei käsitatud avaliku sektori asutusena, volitab ja suunab Indoneesia valitsus segajaid valitsuse nimel biodiislikütust ostma ja/või biodiislikütuse tarnijaid segajatele biodiislikütust müüma. Wilmar ei põhjendanud seda väidet ühegi tõendiga. Olemasolevad tõendid näitavad pigem seda, et uurimisperioodi ajal on olemas programm, kus segajad ja biodiislikütuse tootjad osalevad vabatahtlikult olukorras, milles Indoneesia valitsus kehtestab teatavad segamismõuded ja sekkub rahaliselt, et vähendada segamisvolitustest tulenevat koormust.
- (57) Komisjon märkis, et juba segamiskohustuse olemasolu tekitab seadusliku kohustuse osta biodiislikütust, ent see ei tähenda, et Indoneesia valitsus ostab biodiislikütust turult. Indoneesia valitsus kehtestab üksnes PME protsentuaalse osakaalu, mida võib segada mineraaldiislikütusega. Indoneesia valitsus ei osta PME-d ega kavatse seda osta.
- (58) Seetõttu lükkas komisjon ka selle väite tagasi.

3.1.2. Kasu

- (59) Kõik eksportivad tootjad väitsid, et isegi kui komisjon kvalifitseeris õlipalmiistanduste fondi saadud maksed õigesti toetusena, eksis ta, järeldades, et sellest saadakse kasu.
- (60) Lühidalt, eksportivad tootjad väitsid, et kuna õlipalmiistanduste fondi rahastatakse üksnes ekspordilõivust, mida maksavad teiste seas biodiislikütuse tootjad, ei saa viimased kasu, kuna nad maksavad fondi rohkem raha, kui sellest saavad. Eksportivate tootjate kinnitusel rahastatakse õlipalmiistanduste fondi eravahenditest ja seega oleks komisjon pidanud õlipalmiistanduste fondi makstavad vahendid grupi tasandil maha arvama. Lisaks väitsid eksportivad tootjad, et komisjon oleks pidanud ekspordilõivu summa maha arvama igalt tootelt, mille kohta see kehtib, mitte ainult biodiislikütuse ekspordilt makstava lõivu summa.
- (61) Komisjon ei nõustu selle väitega allpool esitatud põhjustel.
- (62) Esiteks märkis komisjon, et kõik toorpalmiõli väärtusahelaga seotud äriühingud, sealhulgas biodiislikütuse tootjad, peavad määruse alusel maksu maksuma. Sarnaselt üldise maksustamisega ei ole toorpalmiõli väärtusahelas tegutsevatel äriühingutel õigust otsustada, kas panustada õlipalmiistanduste fondi või mitte, ja sellepärast ei ole asjakohane väita, et fondi rahastatakse eravahenditest. Pigem rahastatakse õlipalmiistanduste fondi Indoneesia valitsuse tavapärasest maksu- ja riigitulu kogumise tegevusest. Õigupoolest ei suutnud Indoneesia valitsus esitada tõendeid, mis näitaksid, et ekspordilõivust saadud tulu kantakse otse kindlale õlipalmiistanduste fondi kontole, mitte riigi üldeelarvesse. Seepärast oleks biodiislikütuse tootjate makstavate ekspordilõivude mahaarvamine kasu olemasolu kindlakstegemiseks sama asjakohatu kui kõikide kasusaajate makstavate maksude mahaarvamine.
- (63) Teiseks märkis komisjon, et väide, et biodiislikütuse tootjad maksid õlipalmiistanduste fondi rohkem raha, kui said, on igal juhul faktiliselt vale. See väide põhineb tegelikult ekspordilõivu kogusummal, mida makstakse grupi tasandil ja kõikidelt toodetelt, mille suhtes ekspordilõivu kohaldatakse. Kui arvestada aga ainult maksu, mida eksportivad tootjad maksavad biodiislikütuselt (individuaalselt, mitte rühmana), on õlipalmiistanduste fondi makstavad summad väiksemad kui õlipalmiistanduste fondilt toetustena saadud summad.
- (64) Indoneesia valitsus ning eksportivad tootjad Wilmar, Permata Group ja PT Ciliandra Perkasa väitsid veel, et komisjon eksis, kui järeldas, et biodiislikütuse tootjad saavad sellest programmist kasu. Seda põhjusel, et õlipalmiistanduste fondi maksete puudumisel oleksid segajad sunnitud ostma biodiislikütust biodiislikütuse võrdlushinnaga. Sellest tulenevalt saaksid biodiislikütuse tootjad sama palju raha, kui nad praegu saavad, ja nad ei oleks seetõttu paremas olukorras kui muudu.

- (65) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon leidis, et korrektne vastupidine stsenaarium ei ole see, et segajad maksaksid õlipalmiistanduste fondi puudumisel biodiislikütuse võrdlushinda. Õlipalmiistanduste fondi poliitika üks eesmärgid ja segamiskorralduste põhieesmärk on soodustada Indoneesias biodiislikütuse kasutamist (mineraaldiislikütuse asemel). Kuna mineraaldiislikütus on tavaliselt biodiislikütusest odavam, sekkub Indoneesia valitsus, et toetada biodiislikütuse tootjaid biodiislikütuse müümisel. Samal ajal aitavad need maksed kaasa kohustuslike segamiskoostete täitmisele. Ainuüksi õlipalmiistanduste fondi programmi olemasolu näitab, et tavapärase turutingimused ei toetaks biodiislikütuse võrdlushinda, mida kasutatakse Pertamina/AKRi ja biodiislikütuse tootjate vaheliste tehingute tegemisel. Seepärast puuduks segajatel segamiskorraldusteta igasugune motivatsioon biodiislikütust osta. Õlipalmiistanduste fondi ja selle väljamaksete puudumisel ei müüda biodiislikütust koduturul üldse. Biodiislikütuse tootjad peaksid konkureerima mineraaldiislikütuse tootjatega. Õlipalmiistanduste fondi ja Indoneesia valitsuse kehtestatud programmi puudumisel ei saaks biodiislikütuse tootjad lisavahendeid Indoneesia valitsuse kindlaksmääratud biodiislikütuse võrdlushinna tasemel.
- (66) Komisjon on seisukohal, et korrektse vastupidise stsenaariumi puhul oleks biodiislikütuse tootjate olukord halvem kui uurimisperioodil ja pärast seda. Biodiislikütuse tootjate jaoks tähendab segamiskorralduste andmine tegelikult prognoositava ja usaldusväärse sissetulekuallika olemasolu tagatud müügi kaudu. Lisaks määrab Indoneesia valitsus *ex ante* kindlaks omamaise müügi kogutulu, st segajate makstava summa, millele lisandub õlipalmiistanduste fondi väljamakstav toetus, kaitstes tõhusalt biodiislikütuse tarnijaid tavapäraste hinnakõikumiste eest, millega nad muidu vabal turul silmitsi seisaks, eeldusel et selline turg on olemas.
- (67) Sellega seoses asus komisjon ka seisukohale, et sõltumatutele tarnijatele makstava biodiislikütuse võrdlushinna arvutamine ei kajasta nõudlust ja pakkumist tavapärastes turutingimustes ilma valitsuse sekkumiseta. Õigupoolest oli Pertamina nõus maksta biodiislikütuse eest ainult võrdlushinnast madalamat hinda, olenemata sellest, kas ta sai toetust või mitte. Seda järeldust kinnitas ka Indoneesia valitsus kontrollkäigu ajal, selgitades, et kui Pertamina ostaks biodiislikütust biodiislikütuse võrdlushinnaga, jääks ta kahjumisse. See avaldus tõestas, et moonutatata turutingimuste korral oleks biodiislikütuse turuhind märkimisväärselt madalam kui praegune Indoneesia valitsuse kehtestatud biodiislikütuse võrdlushind.
- (68) Komisjon järeldas Indoneesia valitsuse avaldusest, et ükski ostja – nagu ka Pertamina – ei suudaks äri tulusalt jätkata, kui biodiislikütuse hind oleks Indoneesia valitsuse määratud võrdlushind. Selles tulenevalt ei müüda Indoneesias biodiislikütust ja biodiislikütuse tootjad ei saaks seetõttu müügitulu või biodiislikütuse hinnad oleksid Indoneesia valitsuse kehtestatud tasemest madalamad. Kuna Indoneesia valitsus kohaldab ja rakendab Indoneesias segamiskohustust (vt ajutise määruse põhjendused 49 ja 50), on esimene stsenaarium ebatõenäoline. Seepärast leidis komisjon, et analüüsitava kava puudumise korral on kõige tõenäolisem vastupidine stsenaarium see, et biodiislikütuse hinnad on madalamad.
- (69) Nimelt leidis komisjon, et võrdlushinnad, mida Indoneesia valitsus kohaldab, et määrata kindlaks õlipalmiistanduste fondi väljamakstava toetuse summa, ei kajasta turuhinda, sest valem, mille järgi neid arvutatakse, ei põhine turu tegelikul, moonutatata olukorral. Seda põhjusel, et ühest küljest on terve turg, nii eelnevad kui ka järgnevad turud, moonutatud ega kajasta seetõttu normaalseid, konkurentsipõhiseid turutingimusi. Teisest küljest leidis komisjon, et töötlemiskulude summa, mille Indoneesia valitsus arvutas välja biodiislikütuse võrdlushinna arvutamise valemi osana (toorpalmiõli keskmine siseturu hind, millele lisandub töötlemistasu 100 USA dollarit tonni kohta), on liiga suur. Komisjon kontrollis teatud ekspordivate tootjate tegelikke töötlemiskulusid ja leidis, et Indoneesia arvutused esitavad neid kulusid tegelikust suuremana. Need tegelikud töötlemiskulud küündisid uurimisperioodil keskmiselt 60–80 USA dollarini tonni kohta ⁽¹⁰⁾.
- (70) Isegi kui komisjon oleks nõustunud väitega, et segajate ja õlipalmiistanduste fondi kombineeritud makseid käsitataks biodiislikütuse hinnana *quod non*, oleks komisjon sellegipoolest sunnitud järeldama, et biodiislikütuse tarnijatele makstav „hind“ on liiga suur.

⁽¹⁰⁾ Komisjon märkis, et ühe eksporditava tootja kinnitused olid töötlemiskulud nende ühes tehases suuremad. Selle põhjus oli tootja sõnul see, et tehase uus ja amortisatsioon avaldab kahuledele märkimisväärset mõju. Tootja aga lisas, et tema teiste tehaste kulud on tüüpilisemad. Need kulud jäävad eespool esitatud vahemikku. Sellepärast ei võtnud komisjon arvesse seda kulu, mis oli aga väiksem kui Indoneesia valitsuse arvutatud töötlemiskulud.

- (71) Sellepärast leidis komisjon, et programmi olemasolu parandab biodiislikütuse tootjate tavapärasest olukorda ja seega toob neile kasu.
- (72) Lisaks väitsid Indoneesia valitsus ja eksportivad tootjad, et isegi kui kasu saadakse, kanduks see üle üksnes segajatele (Pertamina ja AKR). Seda põhjusel, et biodiislikütuse tootjad saavad biodiislikütuse eest väidetavalt turuhinda, samas kui segajad saavad kasu selle ostmisest madalama hinna (nimelt mineraaldiislikütuse võrdlushinna) eest.
- (73) Komisjon ei nõustunud selle väitega. Nagu juba ajutise määruse põhjendustes 195–201 arutatud ning põhjenduses 67 märgitud, leidis komisjon, et Indoneesias ei ole biodiislikütusel tegelikku turuhinda, kuna Indoneesia valitsus reguleerib ja moonutab tervet toorpalmiõilil põhineva biodiislikütuse väärtusahelat. Igal juhul leidis komisjon, et ainus turul eksisteeriv hind on see, mida maksavad segajad (nimelt mineraaldiislikütuse võrdlushind).
- (74) Seoses väitega, et programm toob kasu segajatele, kes maksavad ostetud biodiislikütuse eest lõppkokkuvõttes madalamat hinda, märkis komisjon, et küsimus, kas Pertamina või AKR saab sellest programmist (ka) kasu, ei kuulu selle uurimise alla, kuna nad ei ole vaatlusaluse toote eksportivad tootjad.
- (75) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar, et komisjon eksis, leides, et õlipalmiistanduste fond toob biodiislikütuse tootjatele kasu, sest:
- a) komisjoni tuvastatud vastupidine stsenaarium on vale, kuivõrd ta leiab, et õlipalmiistanduste fondi puudumisel saaksid biodiislikütuse tootjad oma biodiislikütuse eest madalamat hinda. Indoneesia valitsus leidis, et kui õlipalmiistanduste fondi ei oleks ja tootjad ei oleks seadusega kohustatud müüma biodiislikütust omamaisel turul, teeniksid biodiislikütuse tootjad suurimat võimalikku kasumit ja müüksid eksporditurul; ning
 - b) töötlemiskulu, mida Indoneesia valitsus kasutas valemis, et arvutada biodiislikütuse võrdlushind, ei ole liiga suur, sest selles arvestatakse müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit.
- (76) Komisjon arvestas lõplike järelduste avalikustamise käigus esitatud vastupidist stsenaariumit ja selgitas seda põhjenduses 65. Komisjon leidis aga, et Indoneesia valitsuse väide kinnitab veelgi, et õlipalmiistanduste fond toob biodiislikütuse tootjatele kasu. Indoneesia valitsuse väide tugineb kahele põhielemendile: 1) biodiislikütuse tootjad ei ole seadusega kohustatud müüma biodiislikütust omamaisel turul; ning 2) biodiislikütuse tootjad on mõistlikud ettevõtjad, kes püüavad oma kasumit suurendada.
- (77) Komisjon ei vaidlustanud Indoneesia valitsuse esitatud kahte elementi. Komisjoni arvates on asjaolu, et mõistlikud ettevõtjad nagu biodiislikütuse tootjad on otsustanud osaleda õlipalmiistanduste fondi kavas hoolimata sellest, et nad ei ole selleks seadusega kohustatud, empiiriline ja vaieldamatu tõend selle kohta, et see on nende jaoks parim viis oma äri tegelemiseks.
- (78) Kui „*eraomanduses biodiislikütuse tootjad (kellest paljud kuuluvad rahvusvahelistesse kontsernidesse) püüdlevad kasumlikkuse suurendamise poole*“, ⁽¹¹⁾ nagu väitis Indoneesia valitsus ja millele komisjonil polnud põhjust vastu vaielda, tähendab see, et õlipalmiistanduste fondi kavasse kuulumine on neile kõige kasumlikum viis äri tegelemiseks. Nii oleksid biodiislikütuse tootjad iga vastupidise stsenaariumi puhul halvemas olukorras. Kui see ei oleks nii, oleks mõistlik ja õiguslikest piirangutest vaba ettevõtja valinud kavas osalemise asemel kasumlikuma võimaluse.
- (79) Komisjon jõudis seega järeldusele, et biodiislikütuse tootjad on tänu sellele kavale paremas olukorras alternatiivsele vastupidisele stsenaariumile vaatamata. Komisjon kinnitas seega oma järelduse, et õlipalmiistanduste fond toob biodiislikütuse tootjatele kasu.
- (80) Seoses Indoneesia valitsuse väitega, et biodiislikütuse võrdlushinna arvutamise valemis kasutatud töötlemiskulud ei ole liiga suured, leidis komisjon, et õlipalmiistanduste fondi maksed biodiislikütuse tootjatele on toetus ning need ei ole biodiislikütuse ostmise eest makstava tasu osa. Sellest tulenevalt leiab komisjon, et kasu olemasolu tuvastamisel ei olnud oluline, kas need töötlemiskulud olid liiga suured või mitte.

⁽¹¹⁾ Indoneesia valitsuse märkused lõpliku järelduste avalikustamise dokumendi kohta, 14. oktoober 2019, punkt 16.

- (81) Igal juhul, isegi kui komisjon järgiks Indoneesia valitsuse arutluskäiku, et käesoleval juhul ei ole mingit kasu, sest õlipalmiistanduste fondi maksed on biodiislikütuse ostmise tasu, märkis komisjon, et töötlemiskulude summat ei muudeta korrapäraselt ning see on alates 21. märtsist 2016 100 USA dollarit tonni kohta. Komisjon tunnistas, et Indoneesia valitsus väitis kontrollkäigu ajal, et töötlemiskulud vaadatakse igal aastal läbi. Komisjon leidis siiski, et sellise läbivaatamise tulemus ei kajasta turu tegelikku olukorda, sest töötlemiskulude summa on suurem kui biodiislikütuse tootjate tegelikud kulud, nagu on selgitatud punktis 69.
- (82) Lisaks väitis Indoneesia valitsus, et komisjoni kogutud töötlemiskulude vahemik ei ole tüüpiline. Sellega seoses leidis komisjon esiteks, et Indoneesia valitsus ei esitanud oma väite toetamiseks faktilisi tõendeid. Teiseks märkis komisjon, et kontrollis neid kulusid biodiislikütuse tootjate ruumides tehtud kontrollkäikude ajal. Selguse huvides arvas komisjon nende kulude arvutamiseks maha toorpalmiõli biodiislikütuseks rafineerimise käigus saadud glütserooli väärtuse⁽¹²⁾.
- (83) Isegi kui komisjon oleks nõustunud Indoneesia valitsuse väitega, et õlipalmiistanduste fondi maksed on tasu biodiislikütuse eest *quod non*, saaksid biodiislikütuse tootjad ikkagi kasu. Isegi kui segamisvõimet ei oleks olemas, ei saaks biodiislikütuse tootjad õlipalmiistanduste fondi pakutavat täielikku hüvitist.
- (84) Wilmar väitis veel, et Indoneesia omamaise biodiislikütuse võrdlushind kajastab ja järgib täpselt moonutamata turudünaamikat. Komisjon märkis, et Indoneesia omamaise biodiislikütuse turg on alates toorpalmiõli hinnast kuni biodiislikütuse hinna ja nõudluseni täielikult reguleeritud. Biodiislikütuse tarnijad peavad müüma kindlaid koguseid kindla hinnaga, mis on arvutatud ettenähtud valemi järgi ning põhineb elementidel, mis ei vasta turu tegelikule olukorrale. Komisjon jäi seega oma järelduse juurde, et Indoneesia valitsuse kehtestatud võrdlushind ei kajasta seda, milline oleks hind moonutamata turutingimuste korral. Ennekõike sellepärast, et komisjon leidis, et ainuke usaldusväärne moonutamata omamaise turu hinna näitaja on see hind, mida maksavad segajad. Seepärast lükati see väide tagasi.
- (85) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus ja Wilmar, et komisjon eksis, kui leidis, et asjaolu, et õlipalmiistanduste fond toob ka segajatele kasu, on ebaoluline. Asjaolu, et õlipalmiistanduste fond on loodud (ka segajatele kasu tooma, tähendab Indoneesia valitsuse sõnul, et seda ei saa käsitada toetusena.
- (86) Nagu on selgitatud põhjendustes 64–74, leidis komisjon, et see, kas segajad said kõnealusest programmist kasu, ei ole käesoleva uurimise seisukohast oluline. On selge, et õlipalmiistanduste fond annab biodiislikütuse tootjatele toetust, mida programmi puudumisel ei oleks toimunud. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.1.3. Kasu kogusumma arvutamise meetodika

- (87) Kõik eksportivad tootjad väitsid, et komisjon eksis eksportivate tootjate saadava kasu suuruse arvutamisel, kuna komisjon võttis arvesse ka raha, mida õlipalmiistanduste fond maksab transpordikulude hüvitamiseks. Eksportivate tootjate sõnul on see raha üksnes nende kantud kulude hüvitamine ega ole seega kasu. Lisaks väitis üks eksportiv tootja, et neid kulusid käsitatakse subsideerimiskava kaetavate kuludena ja seetõttu tuleb need alusmääruse artikli 7 lõike 1 punkti a alusel jätta arvestamata.

⁽¹²⁾ Glütserool tekib rafineerimisprotsessis kasutatava keemilise reaktsiooni kõrvalsaadusena. Glütserooli müüakse seejärel turul ning sellepärast ei ole selle puhul tegemist kuluga.

- (88) Komisjon ei nõustu selle väitega allpool esitatud põhjustel, kuna ta ei leia, et biodiislikütuse tootjate kantud transpordikulud oleksid „taotluse löiv või muud vältimatud kulud, et vastata subsiidiumi saamise tingimustele või saada subsiidiumi“.
- (89) Esiteks märkis komisjon, et dokumendis „Suunised subsiidiumi summa arvutamiseks tasakaalustavate tollimaksudega seotud uuringutes“ (edaspidi „suunised“) sätestatakse, et „ainsad maksed või kulud, mida võib tavaliselt maha arvata, on need, mis makstakse uurimisperioodil otse valitsusele. Tuleb näidata, et selline makse on subsiidiumi saamiseks kohustuslik. Sellest tulenevalt ei saa maha arvata makseid, mis on tehtud subsiidiumi taotlemise käigus eraõiguslikele isikutele, nt advokaatidele, raamatupidajatele“⁽¹³⁾.
- (90) Vastupidi suunistes sätestatule ei tule kõnealuseid transpordikulusid maksta otse Indoneesia valitsusele, vaid eraettevõtetele. Lisaks ei selgitanud eksportiv tootja, kuidas need transpordikulud on subsiidiumi saamiseks kohustuslikud.
- (91) Teiseks leidis komisjon, et need transpordikulud on pigem tavapärased kulud, mida biodiislikütuse tootjad kannavad segajatega tehtavate kaubandustehingute käigus. Transpordikulud on tavaliselt osa ostuhinnast/-lepingust ja seepärast leiab komisjon, et nende hüvitamine ei ole objektiivselt põhjendatud. Sellest tulenevalt käsitatakse summat, mille õlipalumiistanduste fond maksab transpordikulude hüvitamiseks, kasuna.
- (92) Eeltoodut arvestades lükati see väide tagasi ja komisjon leidis, et biodiislikütuse tootjate kantud transpordikulude hüvitamist ei arvata kasu arvutamisel maha. Korraldusametuse makstavad vahendid biodiislikütuse tootjatele ei kata samast toetusest mitte ainult mineraal- ja biodiislikütuse võrdlushindade erinevuse, vaid ka transpordikulud.
- (93) Lisaks väitsid eksportivad tootjad, et õlipalumiistanduste fondi väljamaksetega kaasnevad neile krediitkulud. Biodiislikütuse tootjate sõnul on selle põhjus asjaolu, et õlipalumiistanduste fond maksab toetuse välja mitu kuud pärast seda, kui tootjad on asjaomasele segajale arve esitanud.
- (94) Komisjon ei olnud selle väitega nõus ja jäi kindlaks oma järeldusele, et õlipalumiistanduste fondi väljamaksed on toetus, mitte tasu kaupade eest. Komisjon leidis seega, et eksportivad tootjad ei oleks pidanud neid toetusi üldse saama ja et nende toetustega ei saa seostada mingsuguseid krediitkulusid.
- (95) Eeltoodut arvestades lükati see väide tagasi ja komisjon leidis, et biodiislikütuse tootjate kantud väidetavate transpordikulude hüvitamist ei arvata kasu arvutamisel maha.
- (96) Sellest tulenevalt jäi komisjon oma järelduse juurde, et Indoneesia valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule otsese raha ülekandmisega biodiislikütuse toetusfondi kaudu on samaväärne tasakaalustatava subsiidiumiga, nagu järeldati ajutise määruuse põhjendustes 80–83.
- (97) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar, et komisjon eksis, lükates tagasi eksportivate tootjate väite, et komisjon oleks pidanud kasu arvutamisel transpordi- ja krediitkulud maha arvama. Indoneesia valitsus põhjendas seda sellega, et need kulud on toetuse saamiseks vältimatud.
- (98) Komisjon juba arutas seda väidet põhjenduses 89. Lisaks sellele, mida on juba selgitatud põhjenduses 91, märkis komisjon, et suunistes on sätestatud, et „ainsad maksed või kulud, mida võib tavaliselt maha arvata, on need, mis makstakse uurimisperioodil otse valitsusele.“ Sel juhul ei maksta transpordikulusid valitsusele, vaid need makstakse pigem eraõiguslikele isikutele ja seejärel Indoneesia valitsus hüvitab need. Seetõttu jääb komisjon oma järelduse juurde, et transpordikulusid ei saa käsitada kuludena, mida võib suuniste kohaselt maha arvata. Sellepärast lükatakse see väide tagasi.

(13) EÜT C 394, 17.12.1998, lk 13.

- (99) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et komisjon eksis, kui jättis kava alusel saadava kasu arvutamisel õlipalmiistanduste fondi tehtavad sissemaksud maha arvamata. Need sissemaksud on aga seotud selliste ekspordilõivude maksmisega, mille Indoneesia valitsus on kehtestanud mitmesugustele toorpalmiõlil põhinevatele toodetele, mida Indoneesiast eksporditakse. Neid makse koguti seega peale vaatlusaluse toote ka paljudelt teistelt toodetelt. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 64 ja lisaks põhjenduses 62, on kõnealused lõivud avaliku sektori vahendid. See punkt on õige olenemata sellest, milline valitsusorgan nende kogumise eest vastutas. Sellepärast jõuti järeldusele, et fondi tehtud sissemakseid ei ole asjakohane saadud kasust maha arvata. Seepärast lükati see väide tagasi.
- (100) Lisaks väitis Indoneesia valitsus pärast lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon eksis, kasutades subsiidiumi summa arvutamiseks biodiislikütuse käivet. Väideti, et biodiislikütuse (ja seega ka muude toodete kui biodiislikütuse) tootjate kogukäive oleks tulnud ära kasutada. Õlipalmiistanduste fond andis subsiidiume aga ainult sellepärast, et tootjad olid biodiislikütust müünud. Seega leidis komisjon, et ta oli oma arvutuses kasutanud õiget käivet, ning see väide lükati seepärast tagasi.
- (101) Komisjon märkis, et Indoneesia valitsus ei esitanud oma väidete toetamiseks muid argumente, ning kinnitas seega põhjenduses 95 esitatud järeldused.

3.2. Valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule toorpalmiõli tarnimise kaudu piisavast väiksema tasu eest

- (102) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid nii Indoneesia valitsus kui ka enamik eksportivaid tootjaid, et komisjon eksis, kui käsitas Indoneesia valitsuse kehtestatud toorpalmiõli ja selle derivaatide ekspordipiiranguid tasakaalustatava subsiidiumina. Indoneesia valitsuse ja eksportivate tootjate kohaselt on selle põhjus asjaolu, et WTO asjakohases kohtupraktikas ei peeta järjepidevalt ekspordipiiranguid tasakaalustatavateks subsiidiumideks.
- (103) Selle väitega seoses leidis komisjon, et ajutine määrus ei pea ekspordipiiranguid *per se* tasakaalustatavateks subsiidiumideks. Komisjon leidis, et ekspordipiirangute (näiteks ekspordimaksude ja -lõivude) kehtestamine on pigem üks Indoneesia valitsuse võetud meede, et tarnida toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest. Komisjon leidis (vt ajutise määruse põhjendus 172), et võttes arvesse uurimiseks saadaolevat tõendusmaterjali ning ELi ja WTO asjakohast kohtupraktikat, on toorpalmiõli tarnimine piisavast väiksema tasu eest samaväärne tasakaalustatava subsiidiumiga.
- (104) Allpool käsitleb komisjon huvitatud isikute väiteid seoses komisjoni esialgsete järeldustega, et Indoneesia valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest tarnimise kaudu on samaväärne rahalise toetusega alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes ja/või sissetuleku või hinnatoetusega alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti b mõistes. Komisjon käsitleb ka väiteid kasu kindlaksmääramisel tehtud vigade kohta.
- (105) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus ja Permata Group, et valitsuse kehtestatud ekspordipiiranguid ei saa mingil juhul käsitada rahalise toetusena. Sellega seoses leidis komisjon, et see väide on kõnealuse juhtumi puhul ebaoluline. Selle põhjuseks on komisjoni järeldus, et rahaline toetus, mida Indoneesia valitsus andis eksportivatele tootjatele, tuleneb toorpalmiõli tarnimisest piisavast väiksema tasu eest. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.2.1. Suutmatus tõestada rahalise toetuse olemasolu

- (106) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, Permata Group ja Wilmar, et komisjon ei suutnud tõestada rahalise toetuse olemasolu. Vastajad põhjendasid seda järgmiselt:
- a) ekspordipiiranguid uurimisperioodil ei kohaldata, sest ekspordimaks peatati uurimisperioodi jooksul ja ekspordilõiv peatati pärast uurimisperioodi. Lisaks näitab see peatamine, et Indoneesia valitsus ei kavatse enam kehtestada ekspordipiiranguid, ning

b) komisjon ei suutnud tõendada toorpalmiõli tarnijate volitamist või suunamist.

- (107) Seoses eespool alapunktis a esitatud väitega leidis komisjon, et ekspordilõiv oli uurimisperioodil kehtiv ja seda koguti. Sellest tulenevalt on Indoneesia valitsuse väide, et ekspordipiiranguid uurimisperioodil ei kohaldata, faktiliselt vale ning ekspordilõiv kehtis ja seda kohaldati uurimisperioodil.
- (108) Komisjon ei nõustunud väite teise poolega. Kui Indoneesia valitsus oleks kavatsenud toorpalmiõlile ja selle derivaatidele seatud ekspordipiirangud tühistada, oleks see õigusaktid kehtetuks tunnistanud. Ekspordilõivu ja ekspordimaksu määra ajutine nullimine viitab sellele, et Indoneesia valitsus kavatses tulevikus nende piirangute kasutamist jätkata. Seda järeldust kinnitavad ka Indoneesia valitsuse liikmete avalikud avaldused. Näiteks ühes 25. septembril 2019 ajakirjanduses avaldatud artiklis on kirjas: „Valitsus on otsustanud peatada järgmise aastani toorpalmiõlile ja selle derivaatidele kehtestatud ekspordimaksu kohaldamise, et vähendada toorpalmiõli maailmaturuhinna languse taustal toorpalmiõli tootjate finantskoormust. Majandusküsimuste koordineerimise minister Darmin Nasution ütles teisipäeval *Jakartas*, et ekspordimaksu kohaldamine peatati järgmise aasta jaanuarini, kuna valitsus alustab ametlikult kohustusliku B-30 biodiislikütuseprogrammi rakendamist. Darmin ütles, et loodab, et B-30 biodiislikütuse poliitika rakendamine, mis pidi palmiõli nõudlust märkimisväärselt suurendama, tõstab omamaisel turul palmiõli hinda. Tema sõnul kiitis President Joko „Jokowi“ Widodo ekspordimaksu kohaldamise peatamise heaks. 2019. aasta rahandusministeeriumi määruse kohaselt oleks valitsus kehtestanud ekspordimaksu kuni 25 USA dollarit tonni kohta, kui tonnihinnad oleksid kõikunud 570 ja 619 USA dollari vahel, ning kuni 50 USA dollarit tonni kohta, kui tonnihinnad oleksid ületanud 619 USA dollari piiri. Alates 20. septembrist on toorpalmiõli hind 574,9 USA dollarit tonni kohta ning prognooside kohaselt langeb see aasta lõpuks 570 USA dollarini tonni kohta. Minister käskis seetõttu määruse üle vaadata, et ekspordimaksu kohaldamine peatada, kuna eespool toodud hinnavalemi järgi oli see ikka veel kehtiv.“⁽¹⁴⁾
- (109) Selle väitega luuakse ka otsene seos ekspordipiirangute kehtestamise (koos muude elementide ja toorpalmiõli tarnijate spetsiifilise käitumise motiveerimisega) ja siseturu hindade tegeliku taseme vahel. Samuti nähtub sellest, et Indoneesia valitsus kasutab neid õigusakte nende hindade taseme mõjutamiseks.
- (110) Hoolimata väidetest, mille Indoneesia valitsus ja Wilmar esitasid oma vastuses lõplike järelduste avalikustamisele, leidis komisjon, et Indoneesia valitsus kavatses tulevikus ekspordilõivu ja võimaluse korral ka ekspordimaksu edasi kohaldada. Asjaolu, et Indoneesia valitsus ei kogunud ajutiselt makse ja lõive, pidades silmas ka seda, et need on vaid mõned Indoneesia valitsuse vahendid, et pakkuda toorpalmiõli tegelikust maksumusest väiksema tasu eest, ei saa seetõttu seada kahtluse alla rahalise toetuse olemasolu.

3.2.2. Suutmatus tõendada volitamist või suunamist alusmääruse artikli 3 lõike 1 punkti a alapunkti iv mõistes

- (111) Kõikide eksportivate tootjate sõnul lähtub komisjoni väide volitamise või suunamise kohta ekslikust seisukohast, et maks ja ekspordilõiv, mille on toorpalmiõli kohta kehtestanud Indoneesia valitsus, on mõeldud toetama biodiislikütuse tootmisharu. Lisaks väitsid Wilmar ja Permata, et komisjon eksis, kui järeldas, et omamaised toorpalmiõlihinnad määrab *de facto* PT Perkebunan Nusantara, toorpalmiõli tootja, mis kuulub täielikult Indoneesia valitsusele (edaspidi „PTPN“).
- (112) Seoses esimese väitega selgitasid eksportivad tootjad täiendavalt, et uurimisperioodil oli ekspordimaksu määr 0 % ega ole seega hindamisel tähtis. Seevastu ekspordilõivu määr ei olnud 0 % ja see ei olnud mingil juhul mõeldud biodiislikütuse tootmisharu toetamiseks, vaid õlipalmiistanduste fondi rahastamiseks.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, viimati vaadatud 21. oktoobril 2019.

- (113) Komisjon tõdes ajutise määruse põhjenduses 88, et uurimisperioodil oli ekspordimaksu määr 0 %. Isegi kui seda ei rakendatud uurimisperioodil, pidades silmas konkreetseid turutingimusi, on ekspordimaks tõend vahendite kohta, mida Indoneesia valitsus kasutab, et sundida toorpalmiõli tarnijaid tarnima toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest. Lisaks märkis komisjon, et kuigi ekspordimaksu määr oli uurimisperioodil 0 %, ei ole Indoneesia valitsus seda tühistanud. Peale selle märkis komisjon, et nagu arutatud ajutise määruse põhjendustes 117–121, ei ole vaidlustatud seda, et ekspordimaksu eesmärk oli hoida omamaised toorpalmiõli hinnad kunstlikult madalal.
- (114) Komisjon märkis seoses ekspordilõivuga, et kuigi ekspordilõivu kehtestavad seadused ei maini sõnaselgelt, et see on mõeldud toetama biodiislikütuse tootmisharu toorpalmiõli madalamate hindade eest tarnimise teel, toetavad õlipalmiistanduste fondi osaks saavad ekspordilõivud *de facto* õlipalmiistanduste fondi toetuste kaudu ainult biodiislikütuse tootmisharu. Uurimise käigus võis komisjon tõepoolest kontrollida, et vaatamata laiematele ametlikele volitustele toetas õlipalmiistanduste fond uurimisperioodil peaaegu täielikult biodiislikütuse tootmisharu.
- (115) Lisaks langes Indoneesia valitsuse ekspordilõivu kehtestamine 2015. aastal kokku perioodiga, mil Indoneesia toorpalmiõli hinnad olid peaaegu identsed maailmaturu hindadega. Sellega seoses ja nagu juba ajutise määruse põhjendustes 64–68 näidatud, ei käsitleta ekspordilõivu mitte eraldi, vaid osana ulatuslikumast meetmest, mis on mõeldud toetama biodiislikütuse tootmisharu ja reguleerima toorpalmiõli omamaiseid hindu.
- (116) Lisaks märkis komisjon, et praktikas on ekspordilõiv taotletava eesmärgi täitnud ja toorpalmiõli omamaised hinnad alla surunud. Komisjon täheldas oma analüüsis esiteks erinevust Indoneesia toorpalmiõli omamaiste hindade ja ekspordihindade vahel. Komisjon leidis, et seda hinnaerinevust saab seletada asjaoluga, et ekspordilõivu kehtestamine surus omamaised hinnad alla, hoides toorpalmiõli hinda riigis kunstlikult madalal tasemel, mille kehtestas Indoneesia valitsus ja mida järgisid toorpalmiõli tarnijad.
- (117) Asjaolu, et Indoneesia valitsus ei tühistanud ekspordimaksu, vaid nullis selle, näitab, et valitsus kavatseb ikka veel toorpalmiõli hinna madalal hoida. Olles kehtestanud kaks õigusakti, millel on sama mõju toorpalmiõli omamaistele hindadele, ning saavutanud soovitud tulemuse, otsustas Indoneesia valitsus seega mõistuspäraselt hoida kehtivana õigusakti, millel oli kõige suurem soovitud mõju (st mis hoidis toorpalmiõli hinnad all ja rahastas õlipalmiistanduste fondi), st ekspordilõivu.
- (118) Sellest tulenevalt kinnitas komisjon, et Indoneesia valitsuse kehtestatud üldine ekspordipiirangute süsteem on mõeldud tooma kasu biodiislikütuse tootmisharule, hoides toorpalmiõli omamaised hinnad kunstlikult madalal (selle asemel et olla vaid riigitulu kogumiseks mõeldud valitsuse meetmete kõrvalmõju).
- (119) Seoses väitega, et Indoneesia valitsus ei ole *de facto* toorpalmiõli omamaiste hindade määraja, väitis Wilmar täiendavalt, et komisjoni järeldus oli väär, kuna:
- huvitatud ostjate tehtud pakkumised põhinevad tavaliselt maailmaturu hindadel;
 - hankeprotsess on väga konkurentsitihe ja PTPN saab teha vastupakkumise, kui hinda peetakse liiga madalaks;
 - puudub tõendusmaterjal, mis toetaks komisjoni väidet, et PTPN ei toimi mõistliku ettevõtjana;
 - kodumaised toorpalmiõli tarnijad otsustavad pakkujate tulemuste põhjal, kas müüa oma toorpalmiõli ja millise hinna eest;
 - asjaolu, et PTPN müüb toorpalmiõli avalike pakkumiste kaudu, teeb temast hinnavõtja, mitte -määraja.
- (120) Seoses eespool punktis a toodud väitega tuletas komisjon meelde, et nagu ajutise määruse põhjendustes 91–99 ja 126 märgitud, pidi komisjon tuginema faktidele, mis olid kasutada koostöö puudumisel toorpalmiõli tarnijate ja PTPNiga. Ükski eksportiv tootja ei esitanud ajutist määrust kommenteerides tõendeid selle kohta, kuidas nad oma toorpalmiõli pakkumisi koostavad, vaid väitsid ebamääraselt, et need põhinevad üldjuhul maailmaturu hindadel.

- (121) Kuna komisjonil puudusid igasugused kontrollitavad tõendid, mis seda väidet toetaksid, lükkas see kõnealuse väite tagasi. Selle asemel et seada oma hinnad maailmaturu hindade taustal ise, järgivad toorpalmiõli tarnijad sisuliselt PTPNi kehtestatud toorpalmiõli hindu.
- (122) Seoses eespool punktis b toodud väitega selgitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 133, et PTPNil ei ole tegelikult kohustust teha kõrgema hinnaga vastupakkumine, kui saadud pakkumised on väiksemad kui konkreetse päeva hinnasoovitus. Tegelikult kinnitas komisjon kontrollkäigu ajal, et PTPN võttis regulaarselt vastu pakkumisi, mis olid sellest hinnast väiksemad.
- (123) Lisaks täheldas komisjon, et nagu ajutise määruse lõikes 3.3.2 selgitatud, kohaldas ta alusmääruse artikli 28 lõike 1 sätteid, kuna PTPN ei vastanud lisale B, mis oli lisatud subsidiiumivastasele küsimustikule (küsimustik palmiõli tootjatele), mis saadeti kõikidele palmiõli tootjatele ja turustajatele. Lisaks ei selgitanud PTPN Indoneesia valitsuse ruumides toimunud kontrollkäigu ajal, kuidas toorpalmiõli igapäevane hinnasoovitus määratakse. Selle asemel seletas PTPN ebamääraselt, et see põhineb rahvusvahelistel võrdlusalustel, andmata üksikasjalikku teavet.
- (124) Seetõttu ei saanud komisjon tõendeid, et hinnasoovitus kajastab turuhinda, mis tuleneb konkurentsipõhisest hankeprotsessist. Pigem leidis komisjon, et toorpalmiõli omamaine hind on madalam kui kõik väidetavad rahvusvahelised võrdlusalused (sealhulgas Indoneesia ekspordihind), millel PTPNi hinnad väidetavalt põhinesid.
- (125) Seoses väitega c märkis komisjon, et mis puudutab PTPNi, siis see ei vastanud komisjoni eespool mainitud küsimustikule. Seetõttu rakendas komisjon kättesaadavaid fakte. Indoneesia valitsuse kontrollimise ajal esitas PTPN koopiad oma 2016. ja 2017. aasta auditeeritud raamatupidamisaruannetest. Need näitasid, et PTPN tegutses kahjumiga. PTPN esitas lisateavet hilisemas etapis ja isegi pärast märkuste esitamise tähtaega kirjale, milles teatati, et komisjon kasutab kättesaadavaid fakte. Indoneesia valitsus väitis, et see lisateave peaks komisjoni hinnangut muutma. Komisjon märkis, et teave esitati väga hilja ja igasugustest tähtaegadest tunduvalt hiljem. PTPN ei esitanud 2018. aasta auditeeritud raamatupidamisaruannet. Komisjon sai seetõttu kõige hiljutisema perioodi raamatupidamisaruande ainult uurimisperioodi ühe (2017. aasta viimase) kvartali kohta. Komisjonile edastatud auditeeritud raamatupidamisaruanne näitas, et PTPN tegutses kahjumiga. Indoneesia valitsuse hilinemisega esitatud teave perioodi kohta 2016. aastast kuni uurimisperioodini (täpsemalt Exceli tabel) püüab näidata, et PTPNi toorpalmiõliäri (mis moodustab enamiku selle tegevustest) oli kasumlik ning et ettevõtte sai omamaisest ja ekspordimüügist sama palju kasumit. Auditeeritud raamatupidamisaruanded seda teavet aga ei toetanud. Vastupidi, auditeeritud raamatupidamisaruannetes esitatud teave kinnitas, et PTPN ei saanud toorpalmiõli müügist kasumit ega käitunud seega mõistliku ettevõtjana. Igal juhul märkis komisjon, et ta ei saa nii hilises etapis (isegi pärast ajutise määruse kohta märkuste esitamist) esitatud teavet vastu võtta, kuna seda ei saa kontrollida. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.
- (126) Seoses väitega d väitsid Indoneesia valitsus ja ekspordivad tootjad lisaks, et komisjon ei suutnud tõendada, et toorpalmiõli tarnijate tegevus oli ebamõistlik, kuna nad teenisid kasumit. See väide kehtib nende toorpalmiõli tarnijate kohta, kes vastasid nii komisjoni küsimustikule kui ka PTPNile ⁽¹⁵⁾.
- (127) Komisjon leidis, et ebamõistliku käitumise mõiste ei piirdu ettevõtte kahjumiga tegutsemisega, vaid hõlmab ka tegevusi, mis asetavad äritegevuse ebasoodsamasse (väiksema kasumlikkusega) olukorda. Komisjon tõestas, et Indoneesia toorpalmiõli omamaised ja ekspordihinnad on selgelt erinevad ning ekspordilõivu puudumisel oleks ekspordiks müümine toorpalmiõli tarnijatele kasumlikum.

⁽¹⁵⁾ Nagu põhjenduses 142 arutletud, ei saanud komisjon teha toorpalmiõli tarnija vastuste alusel mingeid järeldusi nende kasumlikkuse kohta.

- (128) Lisaks toetab leidu, et Indoneesia valitsuse kehtestatud ekspordipiirangute süsteem takistab toorpalmiõli omamaistel tootjatel mõistlikult käituda, asjaolu, et ekspordilõivu tühistamise tulemusena oodatakse ekspordi suurenemist. Sellega seoses märgiti hiljutises ajakirjanduses ilmunud artiklis järgmist: „Peasekretär Togar Sitanggangi sõnul võib Indoneesia Palmiõli Ühenduse (GAPKI) prognooside kohaselt riigi toorpalmiõli eksport suureneda 10–15 % pärast ekspordilõivu nullmäära kehtestamist varasema 50 \$/t asemel. Sitanggangi hinnangul küündib Indoneesia igakuine keskmine toorpalmiõli eksport võrreldes varasema 700 000 tonniga juba 800 000 – 900 000 tonnini. „Kui ekspordilõivu nullmäär jääb kehtima, ei oleks üllatav, kui toorpalmiõli eksport küündib varsti ühe miljoni tonnini,“ lisas Sitanggang. GAPKI prognooside kohaselt on Indoneesia sel aastal ekspordinud juba 6 miljonit tonni toorpalmiõli, mis moodustab umbes viiendiku selle aasta toorpalmiõli ja teiste palmiõli derivaatide kogueksportist.“⁽¹⁶⁾
- (129) Teine ajakirjanduses ilmunud artikkel kinnitab järeldust, et ekspordilõivu kogumine sunnib toorpalmiõli tarnijaid seda müüma siseturul, selle asemel et eksporditurul müümisega suuremat kasumit teenida. Selles artiklis leidis sõltumatu analüütik, et „see (st ekspordilõivu nullmäära kehtestamine) on hea uudis eelneva turu standuste, millel on kokkupuude Indoneesiaga, kuna ekspordilõivu määrade ülevaatamine võib toetada praeguseid toorpalmiõli hinnatasemeid. Ng ei ennusta aga standuste 2019. ja 2020. majandusaastaks puhaskasumit ning hoiatab, et see on halb uudis Indoneesia järgmise etapi töötlejatele, kuna madalamate toorpalmiõli hindade alusel korrigeeritud lõiv vähendab nende marginaalieelist, mille annab praegu toorpalmiõli ja töödeldud palmitoodete hinnaerinevus. „Me jääme oma seisukoha juurde, et ekspordilõivu tühistamine suurendab Indoneesia palmiõlitoodete eksportijate konkurentsi, kuna nad säästaksid 20–50 USA dollarit ekspordimaksu tonni kohta, kui ühe tonni toorpalmiõli hind jääb alla 570 USA dollari. Enamik säästetud rahast jõuab kõrgemate omamaiste toorpalmiõli hindade kaudu tõenäoliselt tagasi Indoneesia farmeriteni.“⁽¹⁷⁾
- (130) Viimane ajakirjanduses ilmunud artikkel kinnitab järeldust, et ekspordilõivu soovitud mõju, nimelt toorpalmiõli omamaiste hindade allasurumine, saavutati. Asjaolu, et Indoneesiast eksporditakse teatud koguses toorpalmiõli, ei tähenda, et meetmed, mida Indoneesia valitsus kasutas, hoidmaks toorpalmiõli Indoneesias, ei sundinud toorpalmiõli tarnijaid majanduslikult ebamõistlikult käituma. Seepärast lükkas komisjon need väited tagasi.
- (131) Viimasena leidis komisjon seoses väitega e, et Wilmar tsiteerib ajutise määruse põhjendust 146 ainult osaliselt, toetamaks oma väidet, et PTPN käitub hinnavõtjana. Nii toimides väitis Wilmar, et komisjon jõudis järeldusele, mis oli tegelikult vastuolus järeldusega, milleni jõuti selles põhjenduses. Nimelt, olles öelnud, et „uurimine näitas ka, et läbirääkimispositsiooni tugevuse tähenduses on turg märkimisväärselt tasakaalustamata toorpalmiõli ostjate kasuks“, nagu Wilmar ka korrektselt tsiteeris, selgitas komisjon täiendavalt, et „[...] Sellel taustal on igal ostjal märkimisväärne ostujõud, nii et ta suudab vastu seista tarnija katsetele küsida kõrgemat hinda, kui Indoneesia valitsus on kehtestanud. Komisjon tegi seetõttu järelduse, et toorpalmiõli päevahindade läbipaistva avaldamisega määrab Indoneesia valitsus PTPNi kaudu tegelikult toorpalmiõli maksimaalsed päevahinnad Indoneesias.“ Ajutise määruse põhjenduses 146 jõuti seega Wilmari väitega vastupidisele järeldusele. Tegelikult käitub PTPN turul toorpalmiõli hinnamäärajana, kuna toorpalmiõli tarnijad jälgivad seda hinda de facto, olenemata turu ülesehitusest (mis näitab üldiselt seda, et toorpalmiõli tarnijatel on märkimisväärne läbirääkimisjõud, mida ei kasutata ostjate vastu).
- (132) Lisaks sellele faktilisele veale võttis komisjon teadmiseks, et Wilmari kommentaar ei põhine mitte mingisugustel faktilistel asjaoludel. Uute faktiliste tõendite puudumisel lükkas komisjon selle väite tagasi.
- (133) Peale selle väitis Wilmar, et komisjon ei suutnud tõestada, et Indoneesia valitsus sunnib toorpalmiõli tarnijaid tarnima toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, viimati vaadatud 23. septembril 2019.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, viimati vaadatud 23. septembril 2019.

- (134) Komisjon märkis, et Wilmar ei esitanud tõendeid, mis kinnitaksid väidet, et see pole tõsi. Sellega seoses tuletab komisjon meelde EBB väidet toorpalmiõli tarnijatelt küsimustikule saadud vastuste vähese arvu kohta. Koostöö puudumisel toorpalmiõli tarnijatega ja ajutises määruses toodud elementide põhjal jõudis komisjon järeldusele, et on olemas märkimisväärsed tõendid selle kohta, et Indoneesia valitsus on volitanud või suunanud toorpalmiõli tarnijaid tarnima toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest, et täita Indoneesia valitsuse poliitika eesmärki toetada biodiislikütuse tööstusharu arengut.
- (135) Lisaks märkis komisjon, et Wilmari väide on vastuolus vaidlustamata tuvastatud faktilise asjaoluga, et peaaegu kõik Indoneesia omamaised toorpalmiõli ostutehingud toimuvad PTPNi igapäevaste hindade alusel, mida kohandatakse vastavalt määruse põhjenduses 168 mainitud transpordikuludele. Kui Wilmari väide oleks õige ja toorpalmiõli tarnijad toimivad valitsuse reguleerimisest sõltumatult, ei saa killustatud turul sellist toorpalmiõli hindade täiuslikku ühtlustamist selgitada.
- (136) Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.
- (137) Peale selle väitis Wilmar, et komisjon ei suutnud tõestada, et toorpalmiõli tarnijaid volitatakse või suunatakse tarnima toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest. Wilmari väide põhineb sisuliselt asjaoludel, et 1) PTPN ei ole hinnamääraja ja seetõttu ei tarnita toorpalmiõli piisavast väiksema tasu eest ning 2) toorpalmiõli tarnijaid ei takistata eksporditurule müümisel.
- (138) Komisjon juba käsitles neid punkte ja lükkas need tagasi põhjendustes 127–135. Komisjon jõudis seetõttu järeldusele, et Wilmari väidet ei saa vastu võtta, kuna see põhineb vääradel faktidel. Uurimiseks saadaolevad tõendid näitasid, et PTPN toimib turul toorpalmiõli hinnamäärajana ja Indoneesia valitsuse kehtestatud meetmed vähendavad toorpalmiõli tarnijate võimet toorpalmiõli ekspordida.
- (139) Indoneesia valitsus, PT Intibenua Perkasatama ja PT Musim Mas (edaspidi „Musim Mas Group“) on esitanud sarnaseid väiteid. Indoneesia valitsus väitis oma märkustes, et toorpalmiõli hinnad määravad ära turujõud ja et ostjad koostavad oma hinnasoovitused tavaliselt maailmaturu hindade järgi.
- (140) Komisjon on põhjendustes 62–96 juba sarnaseid väiteid arutlenud ja leidnud, et neid ei saa vastu võtta. Indoneesia valitsuse väidete suhtes säilitatakse sama seisukohta. Komisjon märkis taas, et Indoneesia valitsus ei esitanud oma väite toetamiseks uusi tõendeid.
- (141) Indoneesia valitsuse väitel ei suutnud komisjon tõendada, et toorpalmiõli tootjate käitumine ja Indoneesia valitsuse meetmed on tõestatavalt seotud. Sellest tulenevalt võttis komisjon taas arvesse ajutise määruse põhjenduses 168 toodud järeldust, millele on viidatud põhjenduses 137. Komisjon on seisukohal, et asjaolu, et kõik sõltumatud toorpalmiõli tarnijad järgivad peaaegu alati PTPNi hindu, on üheselt mõistetav tõend selle seose olemasolu kohta (ja veelgi enam turul, mis on killustatud nii toorpalmiõli tarnijate poolest kui ka geograafiliselt (mitu saart)). Eriti olukorras, kus toorpalmiõli omamaistes hindades ei kajastu mitte moonutamata turuhind, vaid Indoneesia valitsuse sihipärased meetmed.
- (142) Lisaks väitis Indoneesia valitsus oma esildises, et komisjon palus Indoneesia valitsusel ja iseseisvatel toorpalmiõli tarnijatel esitada üksikasjalikku teavet, kuid ei kontrollinud seda. Peale selle väitis Indoneesia valitsus, et komisjon ei võtnud seda teavet järelduste tegemisel üldse arvesse. Sellega seoses märkis Indoneesia valitsus viimaks, et komisjon kohaldas Indoneesia valitsuse suhtes alusmääruse artiklit 28, sest Indoneesia valitsus lõpetas selliste vastuste nõudmise ja lisateabe taotlemise PTPNilt.

- (143) Sellega seoses leidis komisjon, et see väide on faktiliselt vale. Komisjon analüüsis kõiki toorpalmiõli tarnijatelt saadud vastuseid. Komisjon märkis aga, et vaatamata kõikidele saadetud meeldetuletustele jätsid kõik toorpalmiõli tarnijad peale ühe esitamata avatud versiooni oma vastustest. Artikli 29 lõike 3 kohaselt võib komisjon jätta arvestamata esitatud teabe, mille kohta ei ole esitav pool esitanud nõuetekohast kokkuvõtet. Lisaks oli enamik vastustest mittetäielikud ja paljud neist ei sisaldanud teavet kasumlikkuse kohta. Komisjon ei saanud seetõttu nende vastuste põhjal järeldusi teha. Õigupoolest oli Indoneesia valitsuse ja toorpalmiõli tootjate koostöö puudumine täiendav märk sellest, et toorpalmiõli tarnijad järgivad biodiislikütuse tootjate toetamisel Indoneesia valitsuse juhiseid.
- (144) Samamoodi on põhjendamatu Indoneesia valitsuse väide, et komisjon ei arvestanud PTPNi vastust. Nagu eespool selgitatud, palus komisjon edutult mitu korda PTPNilt koostööd teha. Nagu ajutise määruse põhjendustes 29 ja 30 öeldud, märkis komisjon, et PTPN, mis kuulub täielikult Indoneesia valitsusele, ei vastanud ettenähtud tähtjaks Indoneesia valitsuse küsimustiku lisale B. Komisjon edastas seetõttu Indoneesia valitsusele artikli 28 põhineva kirja, mis piirdus konkreetse esitamata teabega. Nagu ajutise määruse põhjenduses 98 märgitud, esitas Indoneesia valitsus PTPNi kohta käiva B lisa 30. juunil 2019. See oli tükk aega pärast teabe esitamise tähtaega (14. märts 2019) ja kontrollkäiku Indoneesia valitsuse ruumidesse. Esildis esitati seega tükk aega pärast tähtaega, see polnud kontrollitav ja Indoneesia valitsus ei ole tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt alusmääruse artikli 28 mõistes. Komisjon kasutas igal juhul kogu PTPNilt saadud teavet, mida oli võimalik kontrollida. Sellest tulenevalt hindas komisjon PTPNi edastatud teavet koos teiste kättesaadavate faktidega Indoneesia toorpalmiõlituru kohta nõuetekohaselt.
- (145) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus, Permata Group ja Wilmar, et komisjon eksis, leides, et toorpalmiõli tarnijaid on volitatud või suunatud, sest:
- a) ekspordipiirangud ei ole mõeldud toetama biodiislikütuse tootmisharu ning selle mis tahes mõju hindadele on lihtsalt meetmete kõrvalmõju;
 - b) PTPN määrab oma hinnad hankekonkursside abil ja teenib kasumit;
 - c) toorpalmiõli tarnijate hindade ühtlustamine ei viita volitamisele ega suunamisele;
 - d) toorpalmiõli tarnijad on mõistlikud turuosalised ning komisjon ei suutnud nende vastuseid kontrollida; ning
 - e) komisjon ei suutnud tõendada Indoneesia valitsuse PTPNi kaudse tegevuse seost toorpalmiõli tarnijate tegevusega. Indoneesia valitsuse sõnul ei võimalda piiratud turuosa PTPNilt turuhindu määrata.
- (146) Komisjon märkis esiteks, et ekspordilõiv on selgelt mõeldud toetama õlipalmiistanduste fondi ning õlipalmiistanduste fond on mõeldud toetama tervet palmiõli tootmisharu, kuid nagu ajutise määruse põhjendustes 76 ja 77 selgitatud, toetab see *de facto* üksnes biodiislikütuse tootmisharu. Lisaks leidis komisjon, et Indoneesia valitsus toetab biodiislikütuse tootmisharu ka toorpalmiõli tarnimise kaudu piisavast väiksema tasu eest. See eesmärk saavutatakse mitmesuguste meetmete, sealhulgas ekspordilõivu koosmõjul.
- (147) Komisjon jõudis seega järeldusele, et ekspordilõivu kehtestamisel on algusest peale olnud kaks konkreetset eesmärki: õlipalmiistanduste fondi rahastamine ja omamaiste hindade allasurumine koos teiste meetmetega. Komisjoni hinnangul püüdis Indoneesia valitsus teadlikult saavutada turul seda tulemust (ja sai sellega hakkama) ning see ei ole lihtsalt valitsuse poliitika kõrvalmõju.

- (148) Seoses väitega, et PTPN määrab oma hinnad hankekonkursside abil ning seetõttu tuleks seda tulemust käsitada turuhinnana, kordas komisjon, et nagu ajutise määruse põhjendustes 91–99 ja 126 märgitud, pidi komisjon tuginema faktidele, mis olid kasutada koostöö puudumisel toorpalmiõli tarnijate ja PTPNiga. Ükski eksportiv tootja ei esitanud ajutist määrust kommenteerides tõendeid selle kohta, kuidas nad oma toorpalmiõli pakkumisi koostavad, vaid väitsid ebamääraselt, et need põhinevad üldjuhul maailmaturu hindadel. Samas ei olnud olemas otseseid tõendeid selle kohta, kuidas toorpalmiõli tarnijad kehtestasid oma hindu; pigem näitavad faktid hinna vastavusse viimist PTPNi kehtestatud hinnaga.
- (149) Sellega seoses märkis Wilmar lõplike järelduste avalikustamise kommentaarides, et komisjoni esindajad küsisid nende ruumides tehtud kontrollkäigu ajal, kuidas iga PTPNi hanke hinnapakumise üle otsustatakse. Lisaks selgitas Wilmar, et kontrollile järgnenud aruandest ei nähtu, nagu oleksid andmed puudulikud. Sellega seoses märkis komisjon, et Wilmar ei vaidle vastu, et toona esitatud teave oli väga ebamäärane. Lisaks märkis komisjon, et Wilmar ei pidanud selle mehhanismi üksikasjalikuma kirjelduse esitamist uurimise hilisemates järkudes asjakohaseks, olgugi et komisjon mainis seda mitu korda.
- (150) Kuna komisjonil puudusid igasugused kontrollitavad tõendid, mis seda väidet toetaksid, lükkas ta kõnealuse väite tagasi. Selle asemel et seada oma hinnad maailmaturu hindade taustal ise, järgivad toorpalmiõli tarnijad sisuliselt PTPNi kehtestatud toorpalmiõli hindu.
- (151) Seoses väitega, et PTPN on kasumlik, märkis komisjon, et lisaks põhjendustes 125 ja 144 esitatud selgitustele esitas Indoneesia valitsus PTPNi 2018. aasta auditeeritud raamatupidamisaruande hilinenult pärast lõplike järelduste avalikustamist. Aruande tõlge esitati aga ainult osaliselt. 2018. aasta raamatupidamisaruandest nähtub, et PTPN oli 2018. aastal kasumlik. Komisjon ei saanud seda aga hinnata, kuna aruande olulisemad osad olid tõlkimata ning aruanne hõlmas mitte ainult toorpalmiõli, vaid kõikide toodete müügikäivet. Lisaks, nagu eespool selgitatud, esitati andmed nii toorpalmiõli müügi kui ka terve ettevõtte kohta hilinenult ning need ei olnud seetõttu kontrollitavad. Sellele lisandub asjaolu, et PTPN ei teinud uurimise käigus koostööd. Komisjon jõudis seega järeldusele, et esitatud väite täpsust ei olnud võimalik hinnata ning see tuli tagasi lükata. Seoses eespool punktis b toodud väitega selgitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 133, et PTPNil ei ole tegelikult kohustust teha uus kõrgema hinnaga pakkumine, kui saadud pakkumised on väiksemad kui konkreetse päeva hinnasoovitus. Tegelikult kinnitas komisjon kontrollkäigu ajal, et PTPN võttis regulaarselt vastu pakkumisi, mis olid sellest hinnast väiksemad. Lisaks leidis komisjon, et Indoneesia valitsus võib mõjutada PTPNi otsuseid seoses PTPNi hinnapoliitikaga ja teebki seda ⁽¹⁸⁾.
- (152) Seoses väitega, et toorpalmiõli tarnijate poolt hindade kohandamine igapäevaste PTPNi hindadega viitab asjaolule, et turg on moonutusteta ning mitte volitamisele või suunamisele, märkis komisjon, et kõik sõltumatud toorpalmiõli tarnijad pakuvad hindu, mis on samad kui PTPNi hinnad samal päeval või neist madalamad. Komisjoni hinnangul ei saa see olla märk moonutamata turudünaamikast: on arusaamatu, kuidas konkurentsivõimelisel turul ei müü kõik toorpalmiõli tarnijad konkurendi kehtestatud hinnaga võrreldes kõrgema hinna eest (välja arvatud juhul, kui konkurent kehtestab kõnealuse kauba eest turul tegelikult maksimumhinna ning valitsus volitab või suunab kõiki teisi osalisi seda ülempiiri järgima).
- (153) Seoses Indoneesia valitsuse väitega, et toorpalmiõli tootjad on mõistlikud turuosalised, kuna 70 % toorpalmiõli eksporditakse, märkis komisjon, et avalike allikate kohaselt moodustab toorpalmiõli omamaine tarbimine toodangust 30 % ⁽¹⁹⁾. See tähendab, et toorpalmiõli tootjad rahuldavad omamaise nõudluse täielikult ning hakkavad pärast selle nõudluse rahuldamist ekspordima. Asjaolu, et 70 % toodetud toorpalmiõlist eksporditakse, ei ole seega vastuolus järeldusega, et toorpalmiõli tootjatele ei anta mõistlikku valikut, vaid otse vastupidi. Kui Indoneesia toorpalmiõli tarnijad käitüksid mõistlikult, ei rahuldaks nad omamaist nõudlust ning ekspordiksid kõik või

⁽¹⁸⁾ Nagu ajutise määruse põhjenduses 133 selgitatud: „[...] kui võimaliku ostja pakutav hind jääb allapoole hinnasoovitust, edastatakse küsimus juhatusele, kes võib otsustada pakkumise vastu võtta. Komisjon kinnitas kontrollkäigu ajal, et selliseid pakkumisi võetakse korrapäraselt vastu. Igal juhul näitab asjaolu, et hindu käsitlevad otsused teeb PTPNi juhatas, milles Indoneesia valitsus on ainsana esindatud, seda, et Indoneesia valitsus kontrollib sisuliselt PTPNi ja tema käitumist seoses hinnakujundamisotsustega.“

⁽¹⁹⁾ Indoneesia õliseemnete ja toodete 2019. aasta GAINi aruanne.

märkimisväärselt suurema osa oma toodangust sinna, kus nad teeniksid suuremat kasumit. See potentsiaalne ekspordist saadud lisakasum on piiratud ekspordipiirangutega, mida Indoneesia valitsus kasutab selleks, et innustada toorpalmiõli tarnijaid oma riigis müüma ja kohalikke vajadusi rahuldama. Sellepärast näitab asjaolu, et kogu omamaine nõudlus on rahuldatud, pigem seda, et Indoneesia valitsus saavutas oma eesmärgi hankida omamaiselt turult hindadega, mis on biodiislikütuse tootjate jaoks soodsad.

- (154) Lisaks väitis Wilmar lõplike järelduste avalikustamise kommentaarides, et asjaolu, et toorpalmiõli eksport ei suurenenud pärast ekspordilõivu nullimist, tõendab, et komisjon eksis, järeldades, et ekspordilõiv on mõeldud hoidma toorpalmiõli riigis ja suruma selle hinda alla.
- (155) Sellega seoses märkis komisjon, et Wilmari esitatud andmed näitasid, et omamaine tarbimine suurenes ning suurem osa toorpalmiõli kogutoodangust läks seetõttu selle katmiseks. See võinuks toetada Wilmari väidet, kui Indoneesia valitsus oleks teatanud oma kavatsusest ekspordipiirangute süsteem lõpetada. Nagu põhjenduses 108 aga selgitatud, ei ole Indoneesia valitsusel kavas ekspordipiirangute mehhanismi tühistada. Pigem on selge, et ekspordipiirangute süsteemi maksumäär on nullis väliste tegurite, st palmiõli maailmaturu hinna langemise tõttu. Kõik Indoneesia tootjad teavad väga hästi, et see tase on vaid ajutine, ning jätkavad seetõttu eelisjärjekorras omamaise nõudluse rahuldamist.
- (156) Lisaks esitas Wilmar oma vastuses hinnateavet, väites, et toorpalmiõli omamaised hinnad ei ole alates ekspordilõivu nullmäära kehtestamist oluliselt tõusnud. Komisjon analüüsis neid andmeid ning märkis, et ei suutnud teha kindlaks Wilmari kasutatud andmete allikat; sellepärast ei saanud komisjon nende täpsust kinnitada ega hinnata. Komisjon aga, juhul kui ta peaks nendele andmetele tuginema, märkis, et ekspordilõivu nullmäära ajutisele olemusele vaatamata näitavad andmed, et omamaine hind juhendub ekspordihindadest. Arvestades eelkõige, et uurimisperioodi jooksul oli kahe hinna keskmine erinevus ligikaudu 50 USA dollarit tonni kohta, näitasid Wilmari esitatud andmed, et omamaised hinnad on tõusnud ekspordihindade lähedale ja erinevus on nüüd alla 20 USA dollari tonni kohta. Asjaolu, et omamaine hind ei ole absoluutnäitajana oluliselt suurenenud, tuleneb lihtsalt sellest, et maailmahinnad on langenud.
- (157) Komisjoni hinnangul toetab see tema järeldust, et ekspordipiirangute süsteem on loodud, muu hulgas ja koos teiste meetmetega, omamaiseid toorpalmiõli hindu alla suruma.
- (158) Seoses Indoneesia valitsuse väitega, et komisjon ei kontrollinud sõltumatute toorpalmiõli tarnijate vastuseid, märkis komisjon, et see väide on faktiliselt väär. Nagu juba põhjenduses 143 märgitud, analüüsis komisjon nõuetekohaselt kõiki saadud vastuseid, kuid leidis, et enamik vastustest olid mittetäielikud ja paljud neist ei sisaldanud teavet kasumlikkuse kohta ning paljud vastajad ei esitanud oma vastuste avalikke versioone.
- (159) Peale selle väitis Indoneesia valitsus, et põhjenduses 143 esitatud komisjoni väited seoses lõplike järelduste avalikustamisega on valed, kuna ta ei suutnud leida avatud toimikus mingit jälge meeldetuletustest. Seda väidet silmas pidades märkis komisjon, et need meeldetuletused on piiratud toimikus ning need on leitavad huvitatud isikutele kättesaadavate piiratud dokumentide nimekirjast. Sellegipoolest esitas komisjon 16. oktoobril 2019 toimunud ärakuulamise ajal nimekirja asjaomastest salvestusnumbritest. Lisaks märkis komisjon, et sõltumatutele toorpalmiõli tarnijatele mõeldud küsimustikud olid osa Indoneesia valitsusele adresseeritud küsimustikust ning sellepärast vastutas Indoneesia valitsus täielikult täielike vastuste koordineerimise, kogumise ja õigeaegse edastamise eest.
- (160) Seoses eespool punktis e esitatud väitega selgitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 124–143, kuidas Indoneesia valitsus toimib PTPNi kaudu Indoneesia omamaise turu hinnamäärjana ning kuidas sõltumatud toorpalmiõli tarnijad järgivad neid hinnapäitajaid. Indoneesia valitsus märkis lõplike järelduste avalikustamise kohta tehtud märkuses, et see tulemus on ebatõenäoline, arvestades PTPNi piiratud turuosa. Komisjon märkis aga, et Indoneesia valitsus ei esitanud oma väite toetamiseks ja komisjoni järelduse vaidlustamiseks mingeid faktilisi tõendeid.

- (161) Sellest tulenevalt lükkas komisjon Indoneesia valitsuse ja eksportivate tootjate väited tagasi ning kinnitas oma järelduse volitamise ja suunamise kohta.

3.2.3. Suutmatus tõestada sissetuleku- või hinnatoetust ajutise määruse artikli 3 lõike 1 punkti b mõistes

- (162) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid Indoneesia valitsus ja eksportivad tootjad, et komisjon ei suutnud tõendada biodiislikütuse tootjate toetamiseks mõeldud sissetuleku- või hinnatoetuse olemasolu kooskõlas WTO kohtupraktika nõutava standardiga.
- (163) Seetõttu märkis komisjon, et Indoneesia valitsus ega eksportivad tootjad ei esitanud uut teavet ega tõendeid, toetamaks väidet sissetuleku- või hinnatoetuse puudumise kohta. Sellega seoses tehtud väited esindavad lihtsalt komisjoni järgitava kohtupraktika tõlgendusest erinevat seisukohta. Komisjon leidis, et ajutise määruse osas 3.3.3.7 tehtud analüüs vastab alusmääruse kehtestatud tõendamisnõuetele, WTO subsidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingule ning WTO kohtupraktikale.
- (164) Uute faktiliste elementide puudumisel, mis võiksid põhjustada järelduse ümberhindamist, kinnitas komisjon ajutise määruse osas 3.3.3.7 esitatud järelduse.
- (165) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et komisjon eksis sissetuleku- või hinnatoetuse olemasolus, kuna see nõuab meetet, mis tagab kindla tulemuse, mitte mis tahes meetet, mis mõjutab kaudselt hindu.
- (166) Seoses sellega on komisjon juba põhjendustes 153 ja 160 selgitanud, et meetmete kogumi eesmärk on reguleerida omamaiseid hindu ja suruda need alla ning see ei ole lihtsalt Indoneesia valitsuse poliitika kõrvalmõju. Lisaks märkis komisjon, et Indoneesia valitsus ega eksportivad tootjad ei esitanud uut teavet ega tõendeid, toetamaks väidet sissetuleku- või hinnatoetuse puudumise kohta.
- (167) Wilmar väitis, et komisjon ei võtnud arvesse tema vastust esialgsete järelduste avalikustamisele, ning kutsus komisjoni üles seda tegema.
- (168) Vastupidi Wilmari väitele analüüsis komisjon neid väiteid ja, nagu põhjenduses 163 märgitud, ei suutnud ta leida ühtegi uut faktilist elementi. Pigem selgitab Wilmar, miks ta ei nõustu komisjoni WTO kohtupraktika ja juhtumi asjaolude tõlgendusega. Nendes märkustes arutab Wilmar ka oma seisukohta seoses õige vastupidise stsenaariumiga.
- (169) Selguse huvides kordas komisjon, et ei ole nõus Wilmari tõlgendusega WTO kohtupraktikast ja juhtumi asjaoludest, mis on esitatud ajutise määruse märkuste osas III.B.3, ning kinnitas täielikult ajutise määruse osas 3.3.3.7 esitatud järelduse.

3.2.4. Suutmatus tõestada kasu olemasolu: viga sobiva võrdlusaluse tuvastamisel

- (170) Komisjon leidis ajutises määruses, et Indoneesia ekspordistatistikas toodud Indoneesia toorpalmiõli muudesse riikidesse suunatud ekspordi FOB-hinnad on sobiv võrdlusalus, kuna need kehtestatakse vaba turu põhimõtete alusel, need konkureerivad välisurgudel teiste toodete hindadega ja kajastavad Indoneesias valitsevaid turutingimusi ega ole valitsuse sekkumistegevuse tõttu moonutatud. Lisaks leidis komisjon, et kasutatud võrdlusalus on lähim võrdlusalus selle kohta, milline oleks Indoneesia omamaine hind, kui Indoneesia valitsus ei sekkuks. Peale selle leidis komisjon, et võrdlusalusena kasutatavad FOB-hinnad on kooskõlas rahvusvaheliste hindadega (näiteks CIF-hind Rotterdamis).
- (171) Komisjon arvutas seetõttu iga eksportiva tootja puhul tasakaalustatava subsidiumi summa, lähtudes kasust, mille subsidiumi saaja uurimisperioodil uurimistulemuste järgi sai. Komisjoni hinnangul oli kasu omamaisel turul ostetud toorpalmiõli eest makstud hindade ja uurimisperioodi iga kuu kohta arvatud toorpalmiõli võrdlushinna erinevuste summa.

- (172) Indoneesia valitsuse, Wilmari ja Permata Groupi väitel komisjon eksis, 1) leides, et see võrdlusalus oli sobiv, ning 2) arvutades kogukasu. Indoneesia valitsuse, Wilmari ja Permata Groupi väitel on selle põhjus asjaolu, et FOB-ekspordihind sisaldab ekspordilõivu ning on seetõttu moonutatud. Ka EBB esitas üpris sarnase väite.
- (173) Komisjon leidis, et väide ekspordihinna moonutatuse kohta püüab sisuliselt juhtumi põhjendust kontseptuaalselt ümber pöörata. Komisjon leidis, et toorpalmiõli omamaised hinnad on kunstlikult madalad, kuid eksporditjad väidavad, et hoopis ekspordihinnad (mis vastavad üldjoontes rahvusvahelistele hindadele) on liiga kõrged. Teisisõnu väidavad eksporditjad, et ekspordilõiv teeb ekspordihinnad liiga kõrgeks. Moonutatud on aga hoopis omamaine hind, muu hulgas ekspordilõivu tõttu. Viimasena väitis Indoneesia valitsus, et ekspordihind, mida komisjon oma arvutustes kasutas, ei sisalda ekspordilõivu⁽²⁰⁾. Komisjon võttis selle Indoneesia valitsuse väite teadmiseks. Sellest hoolimata leidis ta, et FOB-hinnas on arvestatud ekspordilõivu mõju. Komisjon leidis, et müüja arvestab lõivu maksmise kohustust ekspordihinna määramisel, mis seejärel edastatakse statistilistel põhjustel Indoneesia valitsuse ametiasutustele.
- (174) Lisaks, nagu ajutise määruse põhjenduses 198 sätestatud, leidis komisjon, et Indoneesia statistikas esitatud igakuine FOB-ekspordihind on sobivaim võrdlusalus. Komisjoni hinnangul sobis see võrdlusalus individuaalsete ostutehingute tegemiseks. Komisjon leidis, et võrdlushinna suhtes kehtivad Rahvusvahelise Kaubanduskoja FOB tarnetingimused on võrreldavad ekspordivate tootjate omamaiste ostutehingute kohta kehtivate Rahvusvahelise Kaubanduskoja tarnetingimustega. Huvitatud isikud ei esitanud komisjonile sellega seoses ühtegi märkust.
- (175) Lisaks eespool toodule väitis Wilmar, et komisjon eksis tema saadud kasu arvutamisel, kuna see oleks pidanud kasu suuruse arvutusest välja jätma summad, mille võrra toorpalmiõli ostuhind ületab võrdlusaluse. Sellega seoses märkis komisjon, et võttis arvesse üksnes tehingud, mille eest saadi kasu (st tehingud, mille puhul maksid eksporditavad tootjad võrdlusalusest väiksemat hinda). Need on tehingud, mille puhul annab kõnealune programm ekspordivatele tootjatele kasu. Sellest tulenevalt ei oleks mõistlik arvata maha tehingud, millega seoses ei antud mingisuguseid eeliseid, kuna need vastasid turutingimustele. Sellega seoses märkis komisjon, et WTO vaekogu leidis, uurides vaidluses „*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*“,⁽²¹⁾ kuidas Ameerika Ühendriikide kaubandusministeerium oli määranud subsiidiumi kaudu saadud kasu kummi tarnimisel piisavast väiksema tasu eest,⁽²²⁾ et väidetavaid subsiidiume tuleb analüüsida teatud perioodil, jõudmaks lõpuks uuritava toote subsiidiumi kogusummani,⁽²³⁾ ning et WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 14 punktis d ei ole ühtegi viidet konkreetsete toodetega seotud tasaarvestusele, „negatiivsele kasule“ ega uurimisperioodi keskmise arvutamisele⁽²⁴⁾. Kõnealune võrdlus on üksikute ostutehingute võrdlemine konkreetse ostutehingu võrdlusalusega. Komisjon tegi tehingupõhise võrdluse, et teha kindlaks kasu olemasolu ja suurus. Subsiidiumi summa on tehingute kaupa kindlaks määratud kasu kogusumma. Seetõttu lükati see väide tagasi.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ Vt vaekogu aruanne „*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*“ (WT/DS379/R), punktid 11.38–11.69.

⁽²²⁾ Ameerika Ühendriikide kaubandusministeerium arvutas iga kummiliigi kohta turu igakuised võrdlushinnad, võttes aluseks rehvitootjate tegelikud kummiostud eraallikatest, ning kasutas neid igakuiseid võrdlushindu, et tuvastada kuupõhiselt kasu saamine. Ameerika Ühendriikide kaubandusministeerium liitis kokku positiivse kasu summad, mida iga rehvitootja sai seoses iga kummiliigiga, et arvutada kogukasu, mida konkreetne rehvitootja sai vastavast kummiliigist uurimisperioodil. Need sisendtootepõhise kasu kogunäitajad liideti kokku, et saada kogukasu summa, mille konkreetne rehvitootja sai uurimisperioodil mitmesugustest valitsuse tarnitud kummisisenditest. Hiina väitis, et kui mõni uurimisperioodil tehtud ostutehing tehti võrdlusalusest või turuhinnast kõrgema hinnaga, tuleb nende negatiivsete kasude kogusumma võrreldes määratud võrdlusalusega õiguslikult positiivsetest kasusummadest terve uurimisperioodi jooksul maha arvestada.

⁽²³⁾ Vt vaekogu aruanne „*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*“ (WT/DS379/R), punkt 11.45. Vt selle kohta ka üldkohtu 10. aprilli 2019 otsus, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, punktid 180–182.

⁽²⁴⁾ Vt vaekogu aruanne „*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*“ (WT/DS379/R), punkt 11.47.

- (176) Lisaks väitis Indoneesia valitsus pärast lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon ei suutnud tõendada kasu olemasolu, sest 1) on ebaloogiline leida kasu konkurentsipõhisel finantsturul kehtestatud ekspordipiirangute kujul ning 2) omamaised toorpalmiõli hinnad järgivad konkurentsipõhise turu dünaamikat.
- (177) Seoses sellega soovib komisjon taas rõhutada, et kõnealusel juhul avaldub kasu toorpalmiõli tarnimises piisavast väiksema tasu eest. Indoneesia valitsuse esimene väide lükati seetõttu tagasi.
- (178) Seoses Indoneesia valitsuse väitega, et omamaised toorpalmiõli hinnad järgivad konkurentsipõhise ja moonutamata turu dünaamikat, viitab komisjon eelkõige põhjenduses 151 tehtud analüüsile.
- (179) Sellest tulenevalt jäi komisjon oma järelduse juurde, et see kava toob eksportivatele tootjatele kasu.
- (180) Lisaks väitis Indoneesia valitsus, et komisjon tuvastas esialgu vale võrdlusaluse, kuna see, mida kasutatakse, hõlmab ekspordilõivu, ning ta peaks võrdlusalusest ekspordilõivu maha arvama.
- (181) Sellega seoses märkis komisjon, et see väide on vastuolus Indoneesia valitsuse vastusega 14. märtsi 2019. aasta kirjale, mis viitab puudustele. Oma vastuses väitis Indoneesia valitsus järgmist: „Indoneesia valitsus kinnitab, et ELi suunduva ekspordi statistika hõlmab üksnes Indoneesias toodetud biodiislikütust. Ekspordi tuvastatud väärtus on FOB, mis ei sisalda ekspordimaksu/-lõivu.“ Lisaks märkis komisjon, et Indoneesia valitsus ei esitanud oma väite toetamiseks täiendavaid faktilisi tõendeid. Nagu on selgitatud põhjenduses 173, leidis komisjon, et ekspordi FOB-hind sisaldab tegelikult ekspordilõivu mõju.
- (182) Wilmar väitis, et kasu arvutamiseks kasutatud võrdlusalus oli liiga suur, kuna kasutati riigivälist võrdlusalust. Sellegipoolest tuleb seoses täpseima ja sobivaima võrdlusaluse tuvastamisega meelde tuletada, et komisjon ei kasutanud riigiväliseid võrdlusaluseid, nagu need, mis on saadaval Malaisias või Euroopas, näiteks CIF-hind Rotterdamis. Kasutati Indoneesia ekspordihindu, sest need on Indoneesiale iseloomulikud (ja on selles mõttes riigisiseseid hinnad) ning väljendavad võrdlemiseks sobivat usaldusväärset turuhinda. Seetõttu lükati see väide tagasi.
- (183) Seetõttu kinnitas komisjon põhjenduses 172 esitatud järelduse.

3.2.5. Konkreetsus

- (184) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et komisjon ei suutnud tõestada programmi konkreetsust. Indoneesia valitsuse väitel on subsidium konkreetne, kui see kehtib üksnes ühe tootmisharu kohta.
- (185) Komisjon ei olnud selle seisukohaga nõus. Komisjon märkis, et asjas „US–Upland Cotton“ selgitas vaekogu järgmist: „Subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2 kohaselt on subsidium konkreetne, kui see on spetsiifiline toetust andva võimuorgani jurisdiktsiooni alla kuuluvale ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete rühmale või tootmisharude rühmale (subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingus edaspidi „teatavad ettevõtted“) [...]“ Lisaks selgitas vaekogu, et „[...] „konkreetsus“ laieneb tootmisharude rühmale, kuna sõnu „teatav ettevõte“ määratletakse artikli 2.1 avatingimustes laialt ettevõtte või tootmisharu või ettevõtete rühma või tootmisharude rühmana“⁽²⁵⁾.
- (186) Asja „US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)“ apellatsioonikogu arutles sõnade „teatavad ettevõtted“ tähenduse üle artiklis 2: „Subsidium on subsidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 2.1 punkti a kohaselt konkreetne, kui selgesõnaline piirang annab sellele subsidiumile juurdepääsu üksnes „teatavatele ettevõtetele“. Artikli 2.1 sissejuhatavas lõigus sätestatakse, et mõiste „teatavad ettevõtted“ viitab „ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete rühmale või tootmisharude rühmale“. Esiteks märgime, et sõna „teatav“ määratletakse kui „teadaolev ja täpsustatud, kuid mitte sõnaselgelt tuvastatud: (ainsuses nimisõnaga) konkreetne, (mitmuses nimisõnaga) mõni konkreetne, mõni kindel“. Sõna „rühm“ määratlus

⁽²⁵⁾ Vaekogu aruanne „United States – Subsidies on Upland Cotton“, WT/DS267/R, liited 1–3 ja parandus 1, vastu võetud 21. märtsil 2005, muudetud apellatsioonikogu aruandega WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, lk 299, punkt 7.1140.

on tavaliselt „teatud arv inimesi või asju, mis moodustavad mõne vastastikuse või ühise suhte või eesmärgi alusel üksuse või terviku või mida liigitatakse kokku teatava sarnasuse alusel“. Vaadeldes nimisõnu, mida täiendavad sõnad „teatav“ või „rühm“, näeme, et sõna „ettevõtte“ võib määratleda „firma, äriühinguna“, samas kui „tootmisharu“ on „teatud tootliku töö vorm või haru, kaubandusharu, tööstus“. Märgime, et vaekogu leidis asjas „US – Upland Cotton“, et „tootmisharule või tootmisharude rühmale võib üldjuhul viidata nende toodetavate toodete abil“; et „mõiste „tootmisharu“ viitab teatud toodete tootjatele“; ning et „mõiste „tootmisharu“ ulatus võib sõltuda konkreetse juhtumi puhul mitmest tegurist“. See viitab asjaolule, et mõiste „teatavad ettevõtted“ viitab ühele ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete klassile või tootmisharude klassile, mis on teadaolevad ja täpsustatud. Sellegipoolest nõustume Hiinaga, et see mõiste on teatud määral hägune, ning nõustume vaekoguga asjas „US – Upland Cotton“, et seda, kas mingi arv ettevõtteid või tootmisharusid kuuluvad mõiste „teatavad ettevõtted“ alla, saab otsustada ainult iga juhtumi puhul eraldi.“⁽²⁶⁾

- (187) Komisjon märkis seega, et WTO kohtupraktika ei nõua, et subsidium peab kehtima ühe kindla tootmisharu kohta, et olla konkreetne; pigem võib see kehtida ka „teadaolevate ja täpsustatud ettevõtete või tootmisharude klassi“ kohta. Kõnealusel juhul järeldas komisjon ajutise määruse põhjenduses 202, et meetmete kogum on konkreetne, kuna need toovad palmiõli väärtusahelas tegutsevatele ettevõtetele kasu. Komisjon järeldas seega kooskõlas WTO kohtupraktikaga, et meetmete kogum on konkreetne, kuna need käivad „teadaolevate ja täpsustatud ettevõtete või tootmisharude klassi“ kohta. Indoneesia valitsuse väide lükatakse seepärast tagasi.

3.3. Valitsuse toetus biodiislikütuse tootmisharule tollitsooni imporditavate seadmete kohta kehtestatud impordimaksudest vabastamise teel

- (188) Nagu ajutise määruse põhjenduses 237 märgitud, arvutas komisjon kasu, mida eksportivad tootjad seoses imporditud masinate imporditollimaksust vabastamisega said, tasumata tollimaksu kogusummana, mis jagati uurimisperioodil aluseks oleva vara kasuliku eluea järgi. Eksportivad tootjad väitsid, et komisjon oleks pidanud imporditud masinate imporditollimaksudest vabastamisega saadud kasu arvutamisel eraldama üle vastavate äriühingute kogukäibe saadud summad, mitte ainult vaatlusaluse toote käibe. Eksportivad tootjad selgitasid, et seda põhjusel, et tollimaksuvabalt imporditavate masinate nimekiri ei sisalda mitte ainult biodiislikütuse, vaid ka teiste toodete tootmiseks kasutatavaid masinaid.
- (189) Sellega seoses palus komisjon juba eksportivatele tootjatele mõeldud küsimustikus esitada ettevõtetele masinate nimekiri ja märkida ära nende kasutusala. Komisjon märkis, et ükski eksportiv tootja ei maininud, et konkreetsetel masinatel võib olla mitu kasutusala enne kontrollkäiku, ajal, mil seda teavet oleks saanud kontrollida. Kuna seda väidet ei saanud kontrollida, lükati see tagasi.
- (190) Seoses masinate importimisega tollitsoonidesse sai komisjon pärast ajutise määruse avaldamist EBB-lt märkuseid Wilmari osalise sellealase koostöö kohta. EBB tuletas meelde asjaolu, et Wilmar ei avaldanud tollitsoonide subsidiumikava raames saadud subsidiumide summat. Lisaks märkis EBB, et Wilmari kehtestatud ajutine tollimaks ei ole selle kava suhtes kehtestatud ajutistest tollimaksudest suurim.
- (191) Seoses sellega kinnitas Euroopa Liidu Komisjon, et tollitsoonide andmetega seotud koostöö osalisel puudumisel on komisjon kohaldanud Wilmari suhtes kättesaadavaid fakte kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), apellatsioonikogu aruanne, 11. märts 2011, DS 379, punkt 373.

- (192) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis PT Ciliandra Perkasa, et komisjon eksis, lükates tagasi väite, et komisjon oleks pidanud eraldama mitte ainult asjaomase toote käibelt, vaid vastavate äriühingute kogukäibelt saadud summad. PT Ciliandra Perkasa põhjenduse kohaselt oleks komisjon saanud esitatud nimekirja alusel oletada iga masina kohta eraldi, kas seda kasutati ainult biodiislikütuse või ka teiste toodete tootmiseks.
- (193) Komisjon märkis põhjenduses 189, et ükski eksportiv tootja, sealhulgas PT Ciliandra Perkasa, ei maininud, et konkreetsetel masinatel võib olla mitu kasutusala enne kontrollkäiku, ajal, mil seda teavet oleks saanud kontrollida. Kuna seda väidet ei saanud kontrollida, lükati see tagasi.

3.4. Üldine märkus subsiidiumide arvutamise meetodika kohta

- (194) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Wilmar, et komisjon eksis subsiidiumide summade arvutamisel, kuna komisjon tegi seda käibeeralduste kaudu. Wilmar väidab, et lähtudes alusmääruse artikli 7 lõikest 1, oleks komisjon pidanud arvutama subsiidiumi summa mitte iga programmi, vaid subsideeritud toote ühiku kohta.
- (195) Komisjon märkis, et ühtegi subsiidiumi ei antud valmistatud, toodetud, eksporditud ega veetud koguste alusel. Seepärast jagati subsiidiumi summa Wilmari kontserni äriühingute asjaomasele müügikäible kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõikega 2, mis on sõnastatud järgmiselt: „*Kui subsiidiumi ei anta valmistatud, toodetud, eksporditud ega veetud koguste alusel, määratakse tasakaalustatav subsiidium kindlaks, jagades kogu subsiidiumi summa vajaduse järgi asjaomaste toodete subsideerimise uurimisperiodil toodetud, müüdnud või eksporditud kogustele.*“
- (196) Kuna ühtegi neist subsiidiumidest ei antud valmistatud, toodetud, eksporditud ega veetud koguste alusel, on ettevõtte asjaomane müügikäive sobivaim nimetaja. Sellega seoses tuleb märkida, et asjaomase käibe kindlaksmääramisel on tagatud, et see kajastab võimalikult täpselt subsiidiumi saava äriühingu müüdnud toodete müügiväärtust. Kõik muud pakutud meetodid tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamiseks on vastuolus alusmääruse asjaomaste sätetega (artiklid 7 ja 15) ning halduspraktikaga, mida komisjon kasutab subsiidiumivastastes menetlustes, valides sobivat lugejat/nimetajat tasakaalustatava subsiidiumi summa jagamiseks. Wilmari väide lükatakse seepärast tagasi.

3.5. Järeldus subsideerimise kohta

- (197) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kommenteeris Indoneesia valitsus biodiislikütuse tootmisharu toetamist raha otsese ülekandmisega õlipalmiistanduste fondi kaudu ja toorpalmiõli tarnimise kaudu piisavast väiksema tasu eest. Eelkõige märkis Indoneesia valitsus, et õlipalmiistanduste fond lõpetas biodiislikütuse eksportijatele vahendite maksmise 2018. aasta septembris ja et toorpalmiõli ekspordilõiv oli alates 4. detsembrist 2018 nullis.
- (198) Komisjon vastas sellele, märkides, et mõlemad programmid kehtivad ja neid ei ole ametlikult kehtetuks tunnistatud. Arvestades nende toimimisviisi, saavad eksportivad tootjad ka edaspidi nendest kasu. Õlipalmiistanduste fondi maksed ei lõppenud mitte sellepärast, et programm lõpetati, vaid mineraaldiislikütuse võrdlushinna ja biodiislikütuse võrdlushinna erinevuse tõttu. Lisaks hakkas õlipalmiistanduste fond 2018. aasta detsembris biodiislikütuse tootjatele taas väljamakseid tegema. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et artikli 15 lõike 1 tingimused täideti, ja lükkas selle väite tagasi.
- (199) Lõplikud subsiidiumimäärad seoses eespool kirjeldatud meetmetega väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist on järgmised.

Tabel 1

Lõplikud subsiidiumimäärad

Äriühing	Lõplik subsiidiumimäär
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kõik muud äriühingud	18,0 %

4. KAHJU**4.1. Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

- (200) Pärast ajutise määruse avaldamist soovis Indoneesia eksportiv tootja Wilmar teada, kas valimisse kuuluval Hispaania biodiislikütuse tootjal Masolil on õigus olla liidu tootmisharu liige, arvestades tema seost Indoneesia eksportiva tootja Musim Masiga ning seda, et äriühing tegeleb liidus nii biodiislikütuse ostu kui ka tootmisega.
- (201) Komisjon leidis, et Masol kuulub liidu tootmisharu liikme määratluse alla, kuna ta toodab biodiislikütust liidus asuvates tehastes. Lisaks võib komisjon (ilma et oleks selleks kohustatud) alusmääruse artikli 9 lõike 1 punkti a alusel pidada liidu tootjaid tootmisharu määratluse alla kuuluvaks isegi siis, kui nad ka impordivad vaatlusalust toodet. Seoses sellega märkis komisjon, et Masoli majanduslik fookus on ka liidus, kuna selle liidusisene tootmismahut ületab Indoneesiast või mujalt ostetava biodiislikütuse hulka märkimisväärselt.
- (202) Pärast lõplike järelduste avalikustamist soovis Wilmar taas teada, kas Masol tuleks liidu tootmisharu määratlusest välja arvata, arvestades, et see on tütarettevõte, mis kuulub täielikult Indoneesia eksportivale tootjale Musim Mas Groupile.
- (203) Komisjon arutas seda punkti, ent leidis, et Masol kuulub liidu biodiislikütuse tootjana liidu tootmisharu alla. Selle äriühingu omandiline kuuluvus on vaid üks element, millega kõnealusel juhul arvestatakse, ning see ei ole kõnealusel juhul otsustav seoses selle staatusega liidu tootjana, arvestades selle märkimisväärse tootmismahuga liidus.
- (204) Pärast esialgsete järelduste avaldamist kommenteeris Wilmar ka liidu tootmismahu taset ajutise määruse tabelis 3, märkides, et kui tootmismahut oleks suurenenud 2015. aastast uurimisperioodini sama protsendi võrra kui tarbimine (33 %), oleks uurimisperioodi tootmismahut ületanud uurimisperioodi tarbimist.
- (205) Komisjon märkis, et see võrdlus on mõjutatud ümardamisest, kuna täpne kasv oli vaatlusperioodil 32,58 % tarbimisest. 2015. aastal oli tootmine väiksem kui liidu tarbimine. Kui mõlemad arvud suurenevad sama protsendi võrra, on matemaatiliselt võimatu, et algselt väiksem arv (tootmine) ületab algselt suurema arvu (tarbimine), kui mõlemat arvu suurendatakse matemaatiliselt korrektselt samal määral.
- (206) Lisaks märkis komisjon, et ajutise määruse põhjenduses 269 esitatud väide, et liidu tööstus ei püsinud nõudluse tasemel, on faktiliselt õige. Igal juhul märkis komisjon, et terve vaatlusaluse perioodi ajal oli liidu tootmisharul piisavalt vaba tootmisvõimsust, et suurendada tootmismahut ja rahuldada suurenenud tarbimist, mida biodiislikütuse subsideeritud impordi tõttu ei juhtunud.
- (207) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Wilmar taas sama kommentaari, märkides, et liidu tootmismahut moodustas 2015. aastal ligi 100 % liidu tarbimisest ning kui komisjon lootis seega, et tootmismahut suureneb proportsionaalselt tarbimisega, tähendaks see, et liidu tootmisharu monopoliseeriks sisuliselt ELi kogutarbimise.

- (208) Ajutise määruse põhjenduses 269 oli aga lihtsalt kirjas, et liidu tootmismaht ei püsinud liidu nõudmise tasemel ning et erinevuse moodustas liitu imporditud biodiislikütus. See väide on faktiliselt õige. Lisaks on faktiliselt vale väita, et liidu tootmisharu on monopol. Ajutise määruse põhjenduse 264 kohaselt koosneb liidu tootmisharu rohkem kui 200 tootjast, kes konkureerivad üksteisega liidu turul. Sellepärast ei ole kõnealusel juhul asjakohane rääkida liidu tootmisharu võimalikust monopolist.
- (209) Kuna liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratluse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 264–269 esitatud järeldused.

4.2. Liidu tarbimine

- (210) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Indoneesia eksportiv tootja Wilmar, et komisjon ei viidanud liidu tarbimist analüüsidest teisele taastuvenergia direktiivile ⁽²⁷⁾ ega komisjoni delegeeritud määrusele ⁽²⁸⁾ maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteainete kohta.
- (211) Komisjon märkis, et need kaks dokumenti käsitlevad edaspidist, mitte varasemat tarbimist ning jätkavad liidu poliitikat, mis toetab biodiislikütuse kasutamist diiselmootorites, ning Wilmari väitel, et need õigusaktid võivad piirata PME tarbimist, ei ole mingit seost biodiislikütuse kogutarbimisega liidus.
- (212) Lisaks kinnitas Wilmar pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes, et PME tarbimine võib 2023. aasta lõpuni jääda 2019. aasta tasemele ⁽²⁹⁾. Maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteainete tarbimine suureneb alles pärast 31. detsembrist 2023.
- (213) Lisaks toodab liidu tootmisharu praegu märkimisväärse osa PMEst. Import Indoneesiast võib keskmises perspektiivis suurenemist jätkata, asendades praeguse liidu tootmisharu toodetava PME.
- (214) Kuna liidu tarbimise kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 270–278 esitatud järeldused.

4.3. Import Indoneesiast ja hinna allalöömine

- (215) Seoses Indoneesiast pärit impordi mahu ja turuosaga sai komisjon pärast ajutise määruse avaldamist Indoneesia eksportijalt Gunvorilt (sõltumatu biodiislikütusega kaupleja) ja Indoneesia valitsuselt märkuseid Indoneesiast pärit impordi mahu kohta vaatlusalusel perioodil.
- (216) Nende sõnul oli Indoneesiast pärit impordi analüüs vigane, kuna see ei hõlmanud perioodi 2010–2012, mis eelnes dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisele aastal 2013.
- (217) Komisjon võttis need kommentaarid arvesse, kuid ajutise määruse põhjendustes 279–282 kirjeldati Indoneesiast pärit impordi mahtu õigesti ning komisjon täpsustas kehtinud dumpinguvastaste tollimaksude mõju põhjendustes 281 ja 282.

⁽²⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 328, 21.12.2018, lk 82).

⁽²⁸⁾ Komisjoni 13. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/807, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/2001 selliste maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteainete kindlaksmääramise osas, mille tootmise ala on märkimisväärselt laienenud suure süsinikuaruga maale, ning maakasutuse kaudse muutuse väikese riskiga biokütuste, vedelate biokütuste ja biomasskütuste sertifitseerimise osas (ELT L 133, 21.5.2019, lk 1).

⁽²⁹⁾ Direktiivi (EL) 2018/2001 artikli 26 lõige 2.

- (218) Lisaks märkis komisjon, et vaatlusalune periood algab 2015. aastal ja seetõttu ei saa Indoneesias pärit impordi mahtu perioodil 2010–2012 tagasiulatavalt analüüsida, ilma et see riikuks kõnealuse uurimise vaatlusperioodi järjepidevust. Kõnealuse vaatlusperioodi kestus on selliste uuringute korral tavapärane. Igal juhul on 2013. aastal lõpetatud dumpinguvastase uurimise käigus kindlaks tehtud Indoneesias pärit impordi mahtu vaadates näha, et Indoneesias pärit impordi maht oli perioodil 2010–2011 sarnane praeguse uurimisperioodi olemasoleva mahuga, aga ka lähitulevikuks prognoositud mahuga juhul, kui meetmeid ei kehtestata ⁽³⁰⁾.
- (219) Lisaks märkis Gunvor, et üksnes Indoneesias pärit impordi vaatlemisel ei arvestatud Argentinast pärit impordi taset uurimisperioodil. See analüüs tehti aga ajutise määruse osas 6 „Põhjuslikud seosed“ põhjendustes 368–370.
- (220) Komisjon sai seoses hinna allalöömisega Indoneesia eksportivatelt tootjatelt ja Indoneesialt pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkuseid selle kohta, et allalöömisega seotud arvutusi on vaja kohandada või täpsemalt selgitada.
- (221) Ajutises määruses sätestati kolm meetodit hinna allalöömise arvutamiseks Indoneesias pärit biodiislikütuse impordi ja liidu turu biodiislikütuse müügi vahel. Komisjon selgitab täiendavalt kõnealusel juhul kasutatud kolme meetodit, et tuvastada hindade märkimisväärne allalöömine valimisse kaasatud eksportivate tootjatega seotud andmete alusel.
- (222) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kommenteeris Indoneesia valitsus komisjoni kolme hinna allalöömise arvutamise meetodit ning leidis, et komisjon ei arvestanud Euroopa Kohtu ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni otsustega.
- (223) Komisjon ei ole sellega nõus. Allpool esitatud kolm meetodit analüüsivad üksikasjalikult Indoneesias imporditud biodiislikütuse põhjustatud liidu hindade allalöömist ning kõik kolm meetodit tuvastasid allalöömise olemasolu.
- (224) Indoneesia valitsus tegi lõplike järelduste avalikustamise kohta esitatud märkustes hinna allalöömise teemal üldiseid märkusi, mida siinkohal käsitletakse.
- (225) Esiteks võrdles Indoneesia valitsus PMEd ja rapsiõli metüülestrit (edaspidi „RME“) ning märkis, et neil on erinevad füüsikalised omadused (ühel CFPP on +13 ja teisel –14) ja hinnad.
- (226) Komisjon nõustub Indoneesia valitsusega ning sellepärast ei ole komisjon võrrelnud otseselt PME müüki RME müügiga.
- (227) Teiseks tsiteerib Indoneesia valitsus ajutise määruse põhjendust 290, milles seisab, et *PMEd ei kasutata üldjuhul puhtalt, vaid tavaliselt segatakse seda muude biodiislikütustega, et saada väiksema CFPPga segu.*
- (228) Selgitatakse, et asjaolu, et PMEd segatakse tavaliselt teiste biodiislikütustega, ei tähenda, et PMEd ei saaks otse mineraaldiislikütusega segada. Valimisse kaasatud liidu tootjate müügi analüüs näitas märkimisväärses koguses puhta PME müüki otse mineraaldiislikütuse rafineerimistehastele, mis konkureerivad otseselt Indoneesias pärit puhta toorpalmiõli impordiga.

4.3.1. Üldised märkused ELi biodiislikütuse turu kohta

- (229) Biodiislikütus on homogeenne toode, millel on üks peamine kasutusviis, nimelt kasutamine diiselmootorite kütusena. Seda toodetakse erinevatest mittefossiilsetest toorainetest. Olenevalt toorainest esinevad teatavad füüsikaliste omaduste, nimelt CFPP erinevused. Turul kirjeldatakse biodiislikütust sageli CFPP järgi kui FAMEXit, ⁽³¹⁾ näiteks FAME0 biodiislikütuse puhul, mille CFPP on 0 °C või, FAME5 biodiislikütuse puhul, mille CFPP on 5 °C.

⁽³⁰⁾ Komisjoni 27. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 490/2013, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Ameerika Ühendriikidest pärit biodiisli impordi suhtes, tabel 2 (ELT L 141, 28.5.2013, lk 6).

⁽³¹⁾ Keemiliselt on biodiislikütus tavaliselt rasvhappe metüülester või FAME.

- (230) Enamikku biodiislikütus liike, sealhulgas PMEd, müüakse kas puhtal kujul või seguna, mis sisaldab muud liiki biodiislikütust. Selles kontekstis tähendab mõiste „segu“ sellist segu, mis koosneb eri liiki biodiislikütusest, kuid mitte mineraaldiislikütusest. Seda ei tohi segi ajada seguga, mida müüakse tavaliselt pumbaga ning mis näiteks liidus sisaldab tavaliselt kuni 10 % biodiislikütust ja mitte vähem kui 90 % mineraaldiislikütust.
- (231) Biodiislikütuse nõudlust mõjutavad kaks peamist tegurit: diislikütuse tarbimine ja biodiislikütuse sisaldus selles kütuses. Biodiislikütuse hind ei mõjuta oluliselt kumbagi neist teguritest, eelkõige seetõttu, et biodiislikütuse hind avaldab pumbaga müüdava diislikütuse hinnale piiratud mõju.
- (232) Seega, erinevalt paljudest muudest toodetest, on nõudlus biodiislikütuse järele hindade poolest jäik. Madala hinnaga biodiislikütus ei too tavaliselt kaasa tarbimise kasvu biodiislikütuse turul. Hinnakonkurents biodiislikütuse turul on seega nullsummamäng, kus ühe turuosalise omandatud koguste võrra vähenevad teiste turuosaliste kogused.
- (233) Seega stabiilse nõudluse korral mõjutab subsideeritud biodiislikütuse suurem import nõudluse ja pakkumise tasakaalu, mis toob kaasa ülepakkumise kogu biodiislikütuseturul. Olukorras, kus kogu biodiislikütuse turul on ülepakkumine, avaldab odavama hinnaga valik, nagu subsideeritud import, hinnalanguse survet ka biodiislikütuse turul tervikuna, mis mõjutab negatiivselt kõiki biodiislikütuse tootjaid, olenemata kasutatavast toorainest.

4.3.2. 1. meetod: PME impordi mahu võrdlemine ELis toodetava PME mahuga

- (234) Ajutise määruse põhjendustes 292–295 kirjeldatud esimene meetod võrdles PME impordi Indoneesiast Euroopa Liidus toodetud toorpalmitõli müügiga. Hinna allalöömise marginaalid jäid vahemikku 6,0–11,6 %.
- (235) Et märkuste esitajate palvel arvutuskäiku täpsustada, võrreldi Indoneesiast pärit PME külmfiltri ummistuspunktiga (edaspidi „CFPP“) + 13 ning liidu tootmisharust pärit PME CFPPga + 10 ⁽³²⁾. CFPP + 10 juures müüdatavat PMEd ei segatud, et saavutada CFPP; biodiislikütusele lisati lisandit, mis maksab alla 1 euro tonni kohta, st ainult umbes 0,1 % tootmiskuludest. Komisjon ei arva, et seda lisandit on vaja kohandada, kuna see ei avaldaks arvutustele mingisugust mõju.
- (236) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Wilmar, et ajutise määruse põhjenduses 287 peaks komisjon täiendavalt selgitama, kuidas nad arvestasid Saksa topeltarvestuse süsteemi.
- (237) Et täpsustada meetodikat, on Saksamaa kehtestanud kohustuslikud kasvuhoonegaaside heitkoguste sihttasemed, mida naftaettevõtjad peavad järgima. Selle tulemusena kaasneb väikse CO₂-heite tasemega tehingutega hinnalisa. Saksa turu müügitehingud tuvastati toote kontrollnumbris näitajat „2“ kasutades, kui see oli asjakohane (alla 9 g/MJ), et komisjon saaks tehinguid võrrelda samaväärselt Indoneesiast pärit impordiga teistesse liikmesriikidesse, mis kasutavad topeltarvestuse süsteemi.
- (238) Komisjon märkis, et nagu ajutise määruse põhjenduses 288 sätestatud, võrreldi taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadita impordi Indoneesiast liidu tööstusharu taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadiga müügiga. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid eksportiv tootja Wilmar ja Indoneesia valitsus, et taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadita biodiislikütus on odavam kui taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadiga biodiislikütus ning taotlesid muudatust.
- (239) Komisjon märkis, et pooled ei vaidlustanud seda, et toode oli identne taastuvenergia direktiivi kohase sertifikaadiga müüdava PMEga, ega esitanud mingisuguseid tõendeid selle kohta, et see toode ei konkureeri otseselt liidu tootmisharus toodetud PMEga. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et hinnamuudatus ei olnud vajalik, eelkõige sellepärast, et sellise hinnaerinevuse kohta ei esitatud uurimisperioodil mingeid kindlaid tõendeid.

⁽³²⁾ Toote kontrollnumbrid P101P ja P102P.

- (240) Komisjon jäi seega oma arvamuse juurde, et see meetod näitab täpselt hindade allalöömist, mida põhjustab Indoneesias imporditud biodiislikütus. Igal juhul ületab taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadita toodete suhtes kehtestatud hinna allalöömise marginaal Wilmari väidetud hinnaerinevust märkimisväärselt. Seega, isegi kui Wilmari taotletud kohandust oleks võimaldatud, oleks sellise kohandamise mõju tagasihoidlik ning Indoneesia impordi puhul oleks ikkagi esinenud märkimisväärne hindade allalöömine.
- (241) Pärast lõplike järelduste avalikustamist nõudsid nii Indoneesia valitsus kui ka Wilmar muudatust, et võtta arvesse CFPP10 ja CFPP13 biodiislikütuse hinnaerinevus.
- (242) Komisjon ei tuvastanud sellist hinnaerinevust ning Indoneesia valitsus ega Wilmar ei esitanud tõendeid sellise hinnaerinevuse kohta. Komisjon leidis, et biodiislikütust pakuti turgudel puhta RME, FAME0 ja puhta PMEna. Puhta PME pakkumistes ei viidatud toote tegelikule CFPP-le, vaid ainult toorpalmiõlile, mis toetab komisjoni väidet, et toorpalmiõli müüdi sarnaste hindadega, olenemata selle täpsest CFPPst. Seepärast lükati see väide tagasi.
- (243) Pärast lõplike järelduste avalikustamist sai komisjon taas Wilmarilt ja Indoneesia valitsuselt palve korrigeerida hinda, et võrrelda taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadita PME impordi taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadiga toorpalmiõli tootmismahuga liidus.
- (244) Komisjon kordas oma seisukohta, et selline kohandamine ei ole vajalik, ja lükkas taotluse tagasi. Uurimisperioodil imporditi Indoneesias liitu suures koguses taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadita PMEd ning see PME sobib mineraaldiislikütusega segamiseks ainult siis, kui sellega on kaasas taastuenergia direktiivi kohane sertifikaat. Wilmar ei esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadita imporditud PME ei konkureerinud liidus taastuenergia direktiivi kohase sertifikaadiga PME tootmisega.

4.3.3. 2. meetod: PME impordi võrdlemine ELis toodetud toorpalmiõli ja ELis toodetud CFPP 0 biodiislikütuse (FAME0) müügiga

- (245) Ajutise määruse põhjendustes 296–297 kirjeldatud teise meetodi puhul laiendati Indoneesia impordiga võrreldava liidus toodetud biodiislikütuse hulka, lisades võrdlusesse valimisse kaasatud liidu tootjate müüdüd FAME0 biodiislikütuse.
- (246) Et võrrelda FAME0 müüki liidus PME üleriigilise impordiga Indoneesias, kohandati liidus müüdüd FAME0 hinda ja see alandati seega liidus müüdüd PME hinna tasemele, et võtta arvesse füüsikaliste omaduste erinevuse turuväärtust.
- (247) Et arvutust märkuste esitajate palvel täpsustada, jäi eespool kirjeldatud hinnaalandus vahemikku 100–130 eurot tonni kohta. Et arvutust täpsustada, hõlmab võrdluses olev 55 % liidu tootmisharu kogumüük nii PME kui ka FAME0⁽³³⁾.
- (248) Selle meetodi alusel arvatud üleriigiline hinna allalöömise marginaal oli 7,4 %.
- (249) Komisjon leidis, et see arvutus annab mõistliku hinnangu mõjule, mida Indoneesia import avaldab FAME0 hinnale.
- (250) Pärast lõplike järelduste avalikustamist vaidlustas eksportiv tootja Wilmar selle võrdluse, tsiteerides WTO vaidluse „Euroopa Liit – Indoneesias pärit biodiislikütusega seotud dumpinguvastased meetmed“ (*European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*)⁽³⁴⁾ tulemusi, millega seoses tegi komisjon sarnase muudatuse. Vaekogu ütles punktis 7.157 järgmist:

„Olgugi et nii Indoneesias pärit PME kui ka segatud CFPP 0 biodiislikütus võivad konkureerida seoses müügiga äriühingutele, kes segavad biodiislikütust mineraaldiislikütusega, ei käsitle see punkt asjaolu, et ELi ametivõimud ei suutnud selgitada, kas PME ja segatud CFPP 0 biodiislikütuse müügi võrdlus toimus asjakohasel võrdlustasemel, arvestades sellega, et PME on segude, sh CFPP 0 biodiislikütuse sisend.“

⁽³³⁾ Ülejäänud 45 % liidu tootmisharu müüdüd toorpalmiõli CFPP oli muu kui + 10 ja 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R „European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia“.

- (251) Komisjon märgib, et liidu turg on pärast algset Indoneesiast pärit impordi uurimist muutunud. Vaekogu märkis, et toona „*võis PME kasutada ainult segus ning oli tegelikult ELi turul lõpptarbivatele müüdüd eri segude koostisaine*“⁽³⁵⁾.
- (252) Algses Indoneesia uurimises leidis komisjon, et liidu tootmisharu ei saanud imporditud palmiõlist PMEd toota, kuna toorpalmiõli oli odavam kui palmiõli. Liidu tootmisharu ostis seega Indoneesiast puhast PMEd ning segas selle enne edasimüümist oma toodetud teiste biodiislikütustega⁽³⁶⁾.
- (253) Samas leidis komisjon käesoleval uurimisel, et liidus toodetud PME müüdi otse õliettevõtetele ning sellest tulenevalt on turudünaamika muutunud.
- (254) Komisjon ei vaidle vastu, et liitu imporditakse PMEd ka selleks, et segada seda teiste biodiislikütustega, valmistamaks näiteks FAME0 biodiislikütust. Imporditava PME kogus sõltub aga selle impordi hinnast, kuid ka selle füüsilistest omadustest ning sellepärast avaldab imporditud PME hind ka segude hindadele survet. PME kuulub kõige odavamate biodiislikütuse liikide hulka, mida saab kasutada selliste segude puhul nagu FAME0 ja FAME+5, mis sobivad kasutamiseks olulisel osal liidu turust kogu aasta jooksul. PME import konkureerib seega otseselt teiste ELis toodetud biodiislikütuse liikidega, mida muidu segatakse suuremates kogustes, et saavutada sama segu tulemus.
- (255) Pärast lõplike järelduste avalikustamist lükkas Indoneesia valitsus selle arvutusmeetodi tagasi, öeldes, et see käsitles ainult ühte liidu turu segmenti ega hõlmanud kõiki liidu tootmisharu müüdavaid tooteliike. Komisjon ei olnud sellega nõus, sest Indoneesia valitsuse nõutud arvutus, mis katab kõiki liidu tootmisharu müüdavaid tooteliike, on esitatud allpool 3. meetodina.
- 4.3.4. 3. meetod: *Indoneesia biodiislikütuse koguimpordi võrdlemine liidu biodiislikütuse kogumüügiga ilma hinda korrigeerimata*
- (256) Ajutise määruse põhjendustes 298–299 kirjeldatud kolmanda meetodi puhul võrreldi biodiislikütuse üleriigilist impordi Indoneesiast valimisse kaasatud liidu tootjate biodiislikütuse kogumüügiga. Selle meetodi alusel arvatud üleriigiline hinna allalöömise marginaal oli 17,1 %⁽³⁷⁾.
- (257) Komisjon leidis, et see arvutus, mis võrdleb vaatlusaluse toote üleriigilist impordi Indoneesiast valimisse kaasatud liidu tootjate samasuguse toote müügiga liidu turul, näitas, et Indoneesia lööb hinna märkimisväärselt alla isegi siis, kui võrreldakse toote kõiki liike. Seda kinnitavad ka kättesaadavad andmed ja sellele on viidatud ajutise määruse põhjenduses 284.
- (258) Pärast lõplike järelduste avalikustamist viitas Wilmar sellele, et seoses 2. ja 3. meetodiga avalikustatud müügimahtude ning 2. meetodiga hõlmatud liidu tootmisharu kogumüügi 55 % suhtarvu vahel esineb vastuolu.
- (259) Komisjon märgib seda erinevust lõplike järelduste avaldamisel, arvestades, et 2. meetodi kohane kogusumma ei ole 55 % 3. meetodi kogusummast, nagu kirjeldati ajutise määruse põhjenduses 296.
- (260) Komisjon selgitas, et see tulenes erinevatest allikatest, mida kasutati hindade allalöömise arvutamiseks kolme meetodi puhul, mis olid esitatud ajutise määruse põhjendustes 292–299.
- (261) 1. meetodi puhul kasutati Indoneesia eksportivate tootjate tehingupõhiseid müügiaruandeid, et arvutada ühikuhind tonni kohta iga toote kontrollnumbri puhul, ning seejärel võrreldi seda ühikuhinda tonni kohta, kasutades valimisse kaasatud liidu tootjate tehingupõhiseid müügiaruandeid.

⁽³⁵⁾ Vaekogu aruanne „EU – Biodiesel (Indonesia)“, punkt 7.156.

⁽³⁶⁾ ELT L 141, 28.5.2013, lk 19, põhjendused 133–135.

⁽³⁷⁾ On märgitud, et ajutise määruse põhjenduses 298 oli kirjaviga, mille kohaselt oli hinna allalöömise marginaal 17,5 %.

- (262) 2. meetodi puhul kasutati samu Indoneesia eksportivate tootjate 1. meetodi tehingupõhiseid aruandeid, millele lisati seejärel FAME0 müüginäitajad valimisse kaasatud liidu tootjate aruannete järgi.
- (263) Samas 3. meetodi puhul tehti arvutus, võrreldes Indoneesia eksportivate tootjate 1. meetodi tehingupõhiseid aruandeid valimisse kaasatud liidu tootmisharu ühikuhinnaga, mis esitati pigem nende küsimustike vastustes kui nende tehingute aruannetes. Selle eesmärk oli tagada, et 3. meetodi puhul ei hõlmanud täielik kaetus ostetud ja seejärel liidu tootjate poolt edasi müüdü kogust.
- (264) Seepärast ei ole 1. ja 2. meetodi kogusummad 3. meetodi kogusummaga otseselt võrreldavad, sest allikad on erinevad.
- (265) Ükski huvitatud isik ei pakkunud muud meetodit, millega arvutada Indoneesiast pärit impordi ja liidu tootmisharu müügi vahelise hinna allalöömise taset, ning ükski huvitatud isik ei esitanud arvutusi, mis näitaksid, et uurimisperioodil hindu alla ei löödud.
- (266) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Wilmar aga, et „*ainus õige viis hinna allalöömise taseme arvutamiseks on võrrelda tooteid liigiti, korrigeerides erinevusi füüsikaliste omaduste vahel, mis mõjutavad hindu ..., ning tegeleda ühtlasi WTO vaekogu tuvastatud raskustega seoses hindade võrreldavusega*“.
- (267) Komisjon võttis arvesse Wilmari eeltoodud soovitusse seoses liidu tootmisharu kogumüügi kasutamise hinnaga allalöömise taseme arvutamisel. Arvestades aga seda, et nad ei esitanud füüsikaliste omaduste erinevuste korrigeerimise summaga seoses mingeid ettepanekuid, hinnanguid ega soovitusi, kuidas tegeleda WTO vaekogu otsusest tulenevate hinna võrdlemise raskustega, ei olnud võimalik selle soovitusse alusel midagi rohkemat teha.
- (268) Komisjon tegi mitu hinnavõrdlust, et hõlmata tooteliikide kõik võimalikud konfiguratsioonid, tagades võimalikult suure võrreldavuse. Komisjon selgitas ka, et uurimisperioodil valitsenud turuolukord erines WTO vaekogu poolt läbi vaadatud olukorrast (arvestades, et nüüd müüvad liidu tootjad PMEd otse). Komisjon uuris ka Indoneesia PME impordi ja liidu müügi vahelist koostoimet ja konkurentsisuhet ning tegi järelduse, et PME võib kõige odavamate biodiislikütuse liikide hulka kuuluvana avaldada liidu müügile hinnasurvet.
- (269) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kirjeldas Indoneesia valitsus seda arvutust kui Indoneesia CFPP13 PME võrdlemist liidus toodetud FAME0 ja RMEga, mille CFPP on -14, ning väitis, et füüsikaliste omaduste (st CFPP) korrigeerimisteta on see võrdlus sisuliselt mõttetu.
- (270) Komisjon märkis, et see arvutus võrdleb Indoneesia CFPP13 PMEd liidu tootmisharu omatoodangu kogumüügiga ELis, hõlmates ka toorpalmiõli. Mis puudutab võimalikke korrigeerimisi, siis selliste korrigeerimiste kohta mingeid põhjendatud arvulisi nõudeid ei esitatud.
- (271) Eespool öeldut arvesse võttes järeldas komisjon, et Indoneesiast pärit import löi uurimisperioodil kõigi kolme uuritud meetodi kohaselt liidu tootmisharu müügi oluliselt alla.

4.3.5. Impordijärgsed kulud

- (272) Eksportiv tootja Wilmar viitas, et eelmise dumpinguvastase uurimise käigus kehtestatud korrigeerimismäär 8,50 eurot tonni kohta, mida komisjon rakendas impordijärgsete kulude suhtes, oli liiga madal ning esitas dokumendid, et toetada korrigeeritud näitajat 14,50 eurot tonni kohta.
- (273) Esitatud andmed kehtisid ühe saadetise kohta, mis saabus pärast uurimisperioodi lõppu, ja enamik kuludest olid seotud ladustamisega pärast impordi, mis ei tohiks kuuluda impordikulude alla. Komisjoni hinnangul ei olnud see usaldusväärsem kui varem kindlaksmääratud näitaja sõltumatult importijalt ega aktsepteerinud seega korrigeerimist.

- (274) Biodiislikütusega kaupleja Gunvor küsis, kas nende andmeid kasutati selleks, et tuvastada hindade allalöömise arvutamiseks kasutatud impordikulud. Kulud, mille esitas Gunvor oma vastuses küsimustikule, hõlmasid kombinatsiooni impordikuludest (mida kasutatakse hindade allalöömise taseme arvutamiseks) ning impordijärgsetest kuludest (mis tekivad impordi ja edasimüümise vahepeal ning mida ei arvestata hindade allalöömise taseme arvutamisel).
- (275) Kohapealse uurimise ajal esitas Gunvor täpsustatud näitajad, mis põhinesid eri alustel, samas kui Gunvori esitatud lõplikud näitajad põhinesid hinnangulistel näitajatel ega olnud kontrollitavad. Sellest tulenevalt otsustas komisjon kasutada impordikulusid, mida kasutati uurimises, mille tulemusena töötati välja dumpinguvastased tollimaksud, mis kehtestati määrusega (EL) nr 1194/2013, mida kasutati varem ka Argentinast pärit impordi uurimises ⁽³⁸⁾. Komisjon leidis, et need kulud olid usaldusväärsemad kui Gunvori esitatud kulud.
- (276) Kuna euroala inflatsioon on olnud alates 2012. aastast väga väike (aastatel 2012–2018 kokku umbes 6 %), leidis komisjon, et neid impordikulusid sobib kasutada ilma, et neid oleks vaja inflatsiooniga kohandada. Igal juhul ei mõjutaks sellises tähenduses muudatus lõplikke hinna allalöömise marginaale.
- (277) Kuna Indoneesiast pärit impordi kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 279–301 esitatud järeldused.

4.4. Liidu tootmisharu majanduslik olukord

4.4.1. Üldised tähelepanekud

- (278) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 302–308.

4.4.2. Makromajanduslikud näitajad

4.4.2.1. Tootmisvõimsus ja selle rakendamine

- (279) Pärast avalikustamist kommenteerisid Indoneesia valitsus ja Wilmar liidu tootmisharu tootmisvõimsust, märkides ära tootmise ja tootmisvõimsuse suurenemise vaatlusalusel perioodil, kuid ei vaidlustanud näitajate taset ega suundumust. Nende väitel näitas see kasv, et Indoneesia biodiislikütus ei kahjustanud liidu tootmisharu.
- (280) Neid väiteid käsitletakse ajutise määruse osas 6 „Põhjuslikud seosed“ põhjendustes 368–370.
- (281) Kuna toodangu, tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 309–313 sätestatud järeldused.

4.4.2.2. Müügiimaht ja turuosa

- (282) Pärast avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et liidu tootmisharu 2015. aasta turuosa oli tingitud sellest, et tootmisharu on peaaegu absoluutne monopol ilma vaba konkurentsita.
- (283) Komisjon märkis, et kuna liidu tootmisharu koosneb rohkem kui 100 omavahel võistlevast äriühingust, ei saa seda pidada monopoliks. Uurimise ajal ei esitatud liidu tootmisharu monopolistliku käitumise kohta mingeid tõendeid.
- (284) Nii eksportija Wilmar kui ka Indoneesia valitsus väitsid, et ajutise määruse põhjendus 317 oli vale, kuna see ei arvestanud samal ajal Argentinast ELi imporditud biodiislikütust.

⁽³⁸⁾ Komisjoni 11. veebruari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/244, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Argentinast pärit biodiislikütuse impordi suhtes (ELT L 40, 12.2.2019, lk 1).

- (285) Seda importi käsitletakse ajutise määruse osas 6 „Põhjuslikud seosed“ põhjendustes 368–370.
- (286) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Wilmar, et liidu tootmisharu turuosa vähenemine pärast 2015. aastat ei olnud märk kahjust, „*kuivõrd liidu tootmisharul oli sisuliselt monopol*“ liidu turul. Lisaks viitas Wilmar ka erilisele olukorrale, mille põhjustasid dumpinguvastased tollimaksud, mis kehtestati algse uurimise tulemusena.
- (287) Uurimise ulatus piirdub vaatlusaluse perioodiga, mis on määratletud algatamisteates. Lisaks on dumpinguvastaste tollimaksude kaotamine võetud arvesse ajutise määruse põhjenduses 317. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.
- (288) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus taas, et komisjon ei arvestanud nende väidetega negatiivse mõju kohta, mida Argentinast pärit biodiislikütus avaldab liidu tootmisharu tulemuslikkusele.
- (289) Sellega seoses viitas komisjon ajutise määruse punktile 6.2.1 ja käesoleva määruse punktile 6.2.1, kus käsitletakse Argentinast pärit impordi mõju liidu tootmisharule.
- (290) Kuna toote müügi mahu ja turuosa kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 314–317 esitatud järeldused.

4.4.2.3. Kasv

- (291) Pärast avalikustamist märkis eksportiv tootja Wilmar, et liidu tootmisharu tulemuslikkust tuleb alates 2015. aastast vaadelda selle sisulise monopoolse seisundi valguses. Nagu põhjenduses 283 kirjeldatud, ei esitatud monopoolse olukorra kohta mingeid tõendeid.
- (292) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 318 esitatud järeldused.

4.4.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

- (293) Indoneesia valitsus kommenteeris ajutise määruse tabelis 10 sätestatud tõususuundi, kuid ei vaidlustanud neid tasemeid ega suundumusi. Tema väitel ei näita need tõususuunad, et liidu tootmisharu kannab olulist kahju.
- (294) Võttes arvesse seda, et kõnealune juhtum põhineb kahju ohul, lükati need kommentaarid tagasi.
- (295) Kuna tööhõive ja tootlikkuse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 319–320 esitatud järeldused.

4.4.2.5. Tasakaalustatavate subsiidiumide suurus ja taastumine varasemast subsideerimisest või dumpingust

- (296) Eksportiv tootja Wilmar märkis avalikustamisjärgsetes märkustes, et komisjon ei hinnanud selles osas Argentinast pärit biodiislikütuse subsideeritud impordi mõju. Komisjon märkis taas, et Argentinast pärit impordi analüüs on toodud ajutise määruse osas „Põhjuslikud seosed“ põhjendustes 368–370.
- (297) Kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 321 ja 324 esitatud järeldused.

4.4.3. Mikromajanduslikud näitajad

4.4.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

- (298) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist viitas Indoneesia valitsus ühiku müügihindade ja ühikutootmiskulu suundumusele, märkides, et mõlemad näitajad suurenesid vaatlusalusel perioodil ligi 10 %. Indoneesia valitsus ja eksportiv tootja Wilmar täheldasid tootmiskulu ja müügihinna vahelist seost, millele komisjon ei vaidle vastu.

- (299) Eksportiv tootja Wilmar viitas komisjoni märkusele ajutise määruse põhjenduses 328, et biodiislikütus on kaup ja hinna ligikaudu 10 % allalöömine survestab märkimisväärselt hindu langetama. Wilmar ei nõustu sellega, väites, et see on vastuolus komisjoni enda väitega, et PME kasutus on selle CFPP taseme tõttu piiratud.
- (300) Komisjon ei leidnud nende kahe avalduse vahel ühtki vastuolu. Wilmar ei maini, kas PME kasutamise limiit sai uurimisperioodil täis. Isegi kui see väidetav limiit sai täis, tähendab asjaolu, et PME saab kasutada üksinda või segatult eesmärgiga sellise segu hinda alandada, et see mõjutab paratamatult hindu. Komisjon võttis segamisega seotud mõju ajutise määruse põhjenduses 290 arvesse.
- (301) Lisaks märkis Wilmar, et komisjon asus väärale seisukohale, kui täheldas ajutise määruse põhjenduses 329 PME impordi põhjustatud hinnasurve ja liidu tootmisharu kasumlikkuse vahel seost ning viitas selle kinnitamiseks liidu tootmisharu olukorrale perioodil 2012–2013 ja septembris 2017.
- (302) Sellega seoses märkis komisjon, et ajutise määruse põhjenduses 329 esitatud järeldus põhineb vaatlusaluse perioodi andmetel, mis määrati kindlaks uurimise alguses välistegureid arvesse võtmata. Wilmar iseenesest ei vaidlusta tootmiskulude kasvu ja kõnealuse impordi hinnasurvest tingitud ebarahuldava kasumimarginaali vahelist seost. Seepärast lükati see väide tagasi.
- (303) Lisaks märkis Wilmar, et valimisse kaasatud liidu eri tootjate kasumlikkuse, rahavoogude ja investeringutasuvuse vahel olid suured erinevused, mis kinnitab, et ELi tootjate kasumit ja finantsolukorda mõjutavad ka muud tegurid peale Indoneesia biodiislikütuse tootjate hinnasurve.
- (304) Komisjon leidis, et valimisse kaasatud tootjate suundumused on individuaalsed, kuid järelduste tegemine terve valimi põhjal vähendab individuaalsete anomaaliate mõju. Seepärast lükati see väide tagasi.
- (305) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Wilmar taas eespool toodud väited, lisamata oma väidete kinnitamiseks uusi tõendeid. Sellepärast lükati nende väited taas tagasi.
- (306) Kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 325–329 esitatud järeldused.

4.4.3.2. Tööjõukulud

- (307) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 330 ja 331 esitatud järeldused.

4.4.3.3. Varud

- (308) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist viitas Indoneesia valitsus valimisse kaasatud liidu tootjate varude suundumusele, kuid ei vaidlustanud komisjoni ajutise määruse põhjenduses 333 esitatud järeldust.
- (309) Kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 332 ja 333 esitatud järeldused.

4.4.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeringud, investeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

- (310) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist viitas Indoneesia valitsus liidu tootmisharu kasumlikkusele vaatlusalusel perioodil ja seega ka investeringutasuvusele. Indoneesia valitsus kommenteeris liidu tootmisharu kasumlikkuse suundumust, võrreldes seda Indoneesiast pärit impordi mahuga, märkides, et 2015. aasta negatiivset kasumlikkust ei saa omistada Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordile, kuna selle maht oli sel aastal väike.

- (311) Seda väidet käsitleti ajutise määruse osas 6 „Põhjuslikud seosed“ põhjendustes 361–365. Tõepoolest, 2015. aasta mõnevõrra negatiivset kasumlikkust ei seostatud ajutises määruses biodiislikütuse impordiga Indoneesiast.
- (312) Eksportiv tootja Wilmar märkis, et ajutise määruse põhjenduses 329 esitatud väide (nimelt, et liidu tootmisharu ei suutnud oma ebarahuldavat kasumimarginaali subsideeritud impordi hinnasurve tõttu parandada) ei ole põhjendatud.
- (313) Wilmar märkis, et ajal, mil ELi biodiislikütuse tootmisharu oli perioodil 2012–2013 kuni 2017. aasta septembrini tänu tühistatud biodiislikütuse tollimaksudele kaitstud, oli liidu tootmisharu finantsolukord halb ning seetõttu saab asjaolu, et selle finantsolukord pole paranenud, seletada ainult tootmisharusiseste puudustega.
- (314) Komisjon märkis, et pärast Indoneesia biodiislikütuse subsideeritud impordi järsku suurenemist pärast kehtivate dumpinguvastaste tollimaksude tühistamist 2018. aasta märtsis ei suutnud liidu tootmisharu parandada oma ebarahuldavat kasumimarginaali, mis oli kasvaval turul kasumieesmärgist tunduvalt väiksem. Seega kinnitab see komisjoni esialgset järeldust.
- (315) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas eksportiv tootja Wilmar esialgses etapis esitatud märkusi, mida käsitleti eespool. Lisaks väitis ta, et väikest kasumit ei saa seostada impordiga, sest liidu tootmisharul oli vaatlusaluse perioodi alguses sisuliselt monopol.
- (316) See väide ei ole põhjendatud, sest liidu tootmisharu koosnes rohkem kui 200 äriühingust, mis konkureerisid üksteisega liidu biodiislikütuse turul, ning puuduvad tõendid selle kohta, et liidu tootjate vahel esineb mingit konkurentsivastast koostööd.
- (317) Kuna kasumlikkuse, rahavoo, investeeringute, investeeringutasuvuse ja kapitali kaasamise võime kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 334–340 sätestatud järeldused.

4.4.4. Järeldus kahju kohta

- (318) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist järeldas Indoneesia valitsus ajutise määruse näitajate alusel, et liidu tootmisharu oli elujõuline.
- (319) Komisjon ei nõustunud sellega, väites, et tootmisharu, mille kasumlikkus on alla 1 % käibest ja mis kaotab turuosast vähemalt 15 protsendipunkti ega suuda 33 % turukasvust kasu lõigata, pole elujõuline.
- (320) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 341–346 esitatud järeldused kahju kohta.

4.5. Uurimisperioodile järgnevad majandusnäitajad

- (321) Et uurida liidu tootmisharu olukorda lähemalt selleks, et teha kahju ohu kohta järeldusi, saatis komisjon valimisse kaasatud liidu tootjatele lisaküsimusi ja sai neilt vastused ajavahemiku oktoobrist 2018 kuni juunini 2019 (edaspidi „uurimisele järgnev periood“) andmete kohta. Alltoodud andmed uurimisperioodile järgneva perioodi kohta, näiteks mikromajanduslikud näitajad, on esitatud kolme valimisse kaasatud liidu tootja kaalutud keskmisena.
- (322) Uurimisele järgneva perioodi puhul sai teatavaid makromajanduslikke näitajaid, nagu tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, toodang ja müügiimaht, analüüsida üksnes valimisse kaasatud liidu tootjate kohta, kuna uurimise aeg oli piiratud. Sellepärast ei ole uurimisperioodi näitajad otseselt võrreldavad uurimisele järgneva perioodi näitajatega. Lisaks võrdleb komisjon 12 uurimisperioodi kuud uurimisele järgneva perioodi üheksa kuuga, kuid selles uurimisetapis ei ole uurimisele järgneva 12 kuu andmed veel saadaval.

- (323) Näitajad võimaldavad sellegipoolest analüüsida valimisse kaasatud liidu tootjate olukorra arengut pärast uurimisperioodi ja on üksteise suhtes aastapõhiselt indekseeritud.
- (324) Pärast lõplike järelduste avalikustamist palus Wilmar taas komisjonil koguda uurimisperioodile järgnenud 12 kuu andmeid (2018. aasta oktoobrist 2019. aasta septembrini) ning koguda andmeid kõikidelt liidu tootjatelt. Selle lisateabe kogumine polnud aga kasutatava aja jooksul võimalik. Sellest tulenevalt lükati taotlus tagasi.
- (325) Valimisse kaasatud liidu tootjate toodang, müügi- ja ühikukulud ning ühiku müügihinnad muutusid järgmiselt:

Tabel 2

Liidu tootmisharu uurimisperioodi ajal ja pärast selle lõppu

	Uurimisperiood	Oktoobrist 2018 juunini 2019
Kogutoodang (tonnides)	2 510 356	1 824 599
<i>Indeks (aastas) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Müügimaht liidu turul (tonnides)	2 524 646	1 871 962
<i>Indeks (aastas)</i>	100	99
Ühiku tootmiskulu (eurodes tonni kohta)	791	760
<i>Indeks</i>	100	96
Keskmine ühiku müügihind liidus kogu turul (eurodes tonni kohta)	794	790
<i>Indeks</i>	100	100
Tootmisvõimsuse rakendusaste	82 %	80 %

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad

- (326) Uurimisele järgneva perioodi tootmine oli vaatlusalusel perioodil pisut väiksem, samas kui müük liidu turul püsis üpris stabiilsena.
- (327) Valimisse kaasatud äriühingute ühiku tootmiskulu vähenes pisut pärast uurimisperioodi lõppu, samas kui ühiku müügihind jäi stabiilseks.
- (328) Valimisse kaasatud äriühingute kasum arvutati uurimisjärgse küsimustiku andmete alusel, mis näitasid, et valimisse kaasatud äriühingute uurimisperioodi järgse üheksa kuu keskmine kasum oli 3,8 %. Valimisse kaasatud äriühingud esitasid igakuised andmed kulude ja hindade kohta, mille põhjal arvutas komisjon iga kvartali keskmise, mis on toodud allpool tabelis 3.
- (329) Kui kasumit analüüsida aga kvartaalselt, ilmneb teistsugune suundumus:

Tabel 3

Kasumid uurimisele järgneval perioodil

	2018. aasta IV kvartal	2019. aasta I kvartal	2019. aasta II kvartal	KOKKU pärast uurimisperioodi lõppu
Valimisse kaasatud liidu tootjate kasum	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad.

⁽³⁹⁾ Selles tabelis esitatud tootmis- ja müügimahu andmed uurimisperioodile järgnenud 9 kuu kohta (oktoobrist 2018 juunini 2019) on aastapõhiselt ekstrapoleeritud teguri 12/9ga korrutamise teel, et arvutada võrreldavad aastapõhised indeksinäitajad.

- (330) Sellest tulenevalt näitavad tabelid 2 ja 3, et komisjon täheldas uurimisele järgnenud perioodil võrreldes uurimispe-rioodiga suhteliselt vähe muutusi peale valimisse kaasatud tootjate kasumitaseme, mis tõusis uurimisperioodi 0,8 % lt 3,8 %ni uurimisele järgneval perioodil. Kasumi suurenemine uurimisele järgnenud perioodil on tingitud 2018. aasta IV kvartalist.
- (331) 2018.–2019. aasta talve suuremad kasumid olid erakordsed. Need registreeriti ühes valimisse kaasatud äriühingus, mis suutis ära kasutada oma piirkonna ebakindlat veolukorda. Sellest olukorrast tingitud ajutine tarnepuudujääk võimaldas äriühingul tõsta sel perioodil hindu ja suurendada seeläbi ka kasumit, mis mõjutas 2018. aasta IV kvartalit ja osa 2019. aasta I kvartalit ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Teiste valimisse kaasatud äriühingute kasumid jäid aga kõigil uurimisele järgnenud kvartalitel eesmärgist märkimisväärselt allapoole. 2019. aasta II kvartalis, kui ebakindel veolukord oli ise lahenenud, langesid valimisse kaasatud liidu tootjate kasumid 5 % kahjumisse.
- (333) Indoneesia valitsus väitis, et 2019. aasta II kvartalis oli kasumlikkus negatiivne Saipolis toimunud erakordsete sündmuste tõttu. Sellel liidu tootjal oli tööpoolest uurimisperioodile järgnenud ajal erandlik probleem, kuid see mõjutas 2019. aasta I kvartalit, mitte II kvartalit. Sellest tulenevalt jõuti järeldusele, et kasumlikkuse vähenemise põhjustas subsideeritud impordi märkimisväärne kogus, mis sisenes liidu turule väga madalate hindadega.
- (334) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Wilmar, et uurimisperioodi järgsete küsimustike mittekonfidentsiaalsed kokkuvõtted ei võimaldanud huvitatud isikutel vastata komisjoni järeldustele.
- (335) Kõikide küsimustiku vastustega kaasnesid aga sisukad avalikud versioonid. Kui andmete kokkuvõtet ei olnud võimalik teha äriühingu tasandil, koondas komisjon andmed ja avaldas need lõplike järelduste avalikustamise dokumendis ning tabelites 2 ja 3.
- (336) Suurema läbipaistvuse huvides tegi komisjon kindlaks asjakohase mittekonfidentsiaalse teabe, mis näitab, et RME-hinnad kerkisid 2018.–2019. aasta talvel Reini madala veetaseme tõttu kõigi aegade kõrgeimale tasemele, ning lisas selle teabe avatud toimikule.
- (337) Indoneesia valitsus vastas sellele teabele ning väitis, et erakorraline kasum 2018.–2019. aasta talvel oli tingitud ka suurenenud nõudlusest RME järele liidus talvel tingituna selle füüsikalistest omadustest ja liidu tootmisharu tootmiskulude vähenemisest pärast uurimisperioodi.
- (338) Lisaks väitsid nad, et ühiku müügihind jäi stabiilseks ja isegi vähenes pärast uurimisperioodi, mis näitab, et hinnatõus ei olnud erandlik.
- (339) Lisaks väitis Indoneesia valitsus, et tooraine tarneprobleemid 2018.–2019. aasta talvel võisid mõjutada ELi tootmisharu kasumlikkust 2019. aasta II kvartalis.
- (340) Indoneesia valitsuse väited lükati tagasi, sest need põhinesid oletusel ega olnud seotud artikliga, mille komisjon oli lisanud avatud toimikusse, et abistada pooli seoses eriolukorraga 2018.–2019. aasta talvel.
- (341) Sellest tulenevalt järeldas komisjon, et pärast uurimisperioodi halvenes liidu tootmisharu majanduslik olukord veelgi.

5. KAHJU OHT

5.1. Kõnealuste subsiidiumide olemus

- (342) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist märkis eksportiv tootja Wilmar, et komisjon ei tuvastanud seost tuvastatud subsiidiumide ning hinna allalöömise ja hinnasurve vahel.

⁽⁴⁰⁾ Vt näiteks 14. novembril 2018 ajakirjanduses ilmunud artikkel AGQMi kohta: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (viimati vaadatud 22. oktoobril 2019).

- (343) Komisjon ei nõustunud. Odavate hindadega toorpalmiõli kättesaadavuse ja uurimisperioodil tuvastatud hinna allalöömise vahel on selge seos, kuna liidu tootmisharu liikmed, olles sunnitud toorpalmiõli maailmaturult hankima, maksavad toorme eest palju rohkem ega saa sellepärast subsideeritud Indoneesia biodiislikütuse hindadega võistelda. Selle programmi jätkamine koos ülejäänud kahe kõnealuse uurimise käigus kindlaks määratud subsiidiumikavaga võib hoida Indoneesia biodiislikütuse ekspordi liidu tootmisharu mõjutaval hinnatasemel.
- (344) Wilmar kommenteeris seejärel ajutise määruse põhjendust 350, korrates, et liitu imporditava PME-l on looduslik piirang ning komisjon ei saa seetõttu väita, et import suureneb.
- (345) Arvestades seda, et Wilmar ei selgitanud, milles see looduslik piirang seisneb, ei olnud seda väidet võimalik kontrollida ja seetõttu lükatakse see tagasi. Komisjoni hinnangul ei takista miski (peale turunõudluse, mida reguleerivad ausa konkurentsi eeskirjad) Indoneesias pärit biodiislikütuse importimist ELi.
- (346) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Wilmar esialgses etapis esitatud väiteid seoses tuvastatud subsiidiumide ja kahju ohu seosega. Uusi argumente aga ei esitatud ning need väited lükati sellepärast taas tagasi.
- (347) Lisaks märkis Wilmar, et liidu suurim PME tootja Masol oli seotud Indoneesia biodiislikütuse tootja Musim Mas Groupiga, ning küsis, millise hinnaga Masol palmiõli Indoneesias hankis.
- (348) Komisjon ei kommenteerinud üksikute liidu ega muu päritoluga äriühingute konfidentsiaalset äritegevust. Ent komisjon tuvastas, et Masol hangib palmiõli turutingimustel. Musim Mas Groupi ja Masoli suhe ei mõjutanud seega kahjuanalüüsi.
- (349) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus taas, et õlipalmiistanduste fond ei ole subsiidiumiprogramm ning toorpalmiõli ekspordilõiv oli nullitud.
- (350) Komisjon märkis, et 3. osas esitatud järeldused subsideerimise kohta kinnitavad selgelt vastupidist.
- (351) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 349–350 esitatud järeldused.

5.2. Subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo

- (352) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist märkis Indoneesia valitsus, et komisjon peaks arvestama uurimisperioodile järgnenud arengusuundi Indoneesia biodiislikütuse impordis.
- (353) Komisjon analüüsis Indoneesias pärit impordi uurimisperioodi lõpust 2019. aasta juunini (st 2018. aasta IV kvartalist 2019. aasta II kvartalini):

Tabel 4

Import Indoneesias uurimisperioodi ajal ja pärast seda

	Uurimisperiood	2018. aasta IV kvartal	2019. aasta I kvartal	2019. aasta II kvartal
Biodiislikütuse koguimport Indoneesias (tonnides)	516 068	139 091	234 677	207 310

Allikas: Surveillance II andmebaas

- (354) Komisjon märkis, et kuigi uurimisperiood hõlmab nelja kvartalit alates 2017. aasta IV kvartalist kuni 2018. aasta III kvartalini, toimus märkimisväärne import ainult viimases kahes kvartalis. Võrdluse eesmärgil on uurimisperioodi nelja kvartali andmed toodud allpool:

Tabel 5

Import Indoneesias uurimisperioodil

	2017. aasta IV kvartal	2018. aasta I kvartal	2018. aasta II kvartal	2018. aasta III kvartal
Biodiislikütuse koguimport Indoneesias (tonnides)	0	25 275	227 114	263 678

Allikas: Surveillance II andmebaas

- (355) Andmed näitavad, et import Indoneesias jätkus ka pärast uurimisperioodi lõppu märkimisväärse koguses. Sellegipoolest ei saa 2018. aasta III kvartali kõrgpunkti, 263 678 tonni kvartali kohta, võrrelda 2019. aasta III kvartaliga, kuna selle kvartali impordi mõjutas ajutiste tollimaksude kehtestamine. Lisaks ei ole uurimisperioodile järgnenud kolm kvartalit hooajaerinevuste tõttu otseselt võrreldavad uurimisperioodi kolme viimase kvartaliga ja sellepärast ei selgu uurimisperioodile järgneva perioodi andmetest, kas tulevikus võib oodata impordi märkimisväärset suurenemist.
- (356) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et Indoneesias pärit import oli 2018. aasta II kvartaliga võrreldes 2019. aasta II kvartalis 9 % vähenenud ning sellepärast peaks sellest nähtuma, et impordi olulist suurenemist ei oodata.
- (357) Komisjon lükkas selle väite tagasi, kuna 9 % erinevus on võrdne 20 000 tonni ehk ühe biodiislikütuse saadetisega. Sellepärast saab kahe kvartali vahelist erinevust selgitada ühe saadetise sattumisega ühele või teisele kvartalile. Lisaks ei ole ühe kvartali kohta käivad tõendid vastuolus komisjoni leiuga, et andmed selle kohta, kas tulevikus on oodata impordi olulist suurenemist, on ebaselged.
- (358) Lisaks palusid Indoneesia valitsus ja eksportiv tootja Wilmar komisjonil arvestada sõna „oluline“ kasutamist Argentinast pärit biodiislikütuse impordimahu suhtes, arvestades seda, et import kasvas suuresti Argentinast pärit impordi arvel. Komisjon viitas Argentinast pärit impordi mõjule juba ajutise määruse põhjendustes 368–370, mida ei ole vaidlustanud ei Indoneesia valitsus ega Wilmar. Argentinast pärit impordi mõju on osa põhjuslike seoste hindamisest ega sea Indoneesias pärit impordi olulist suurenemist kahtluse alla.
- (359) Eksportiv tootja Wilmar palus komisjonil arvestada sõna „oluline“ kasutamist seoses impordiga Indoneesias vaatlusalusel perioodil. Komisjonil ei ole tavaks kaasata analüüsi vaatlusalusele perioodile järgnevat perioodi ja see väide lükati tagasi. Nagu eespool märgitud, paistab igal juhul, et Indoneesias pärit impordi maht on küündinud 2013. aasta dumpinguvastase uurimise kontekstis täheldatud tasemele.
- (360) Nii Wilmar kui ka Indoneesia valitsus viitasid seejärel teise taastuvenergia direktiivi sätetele, mis piiravad tulevikus maakasutuse kaudse muutmise suure ohuga PME importimist ELi. Komisjon märkis, et see piirang hakkab kehtima alates 2023. aasta lõpust ⁽⁴¹⁾. Arvestades seda, et direktiivi mõju ei saa ennustada ja PMed võib sellegipoolest direktiivis sätestatud tingimuste alusel ELi importida, lükati ka see väide tagasi, sest see ei mõjuta praegust analüüsi, mis käsitleb kahju ohtu, mida Indoneesia import võib tulevikus liidu tootmisharule tekitada.
- (361) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Wilmar eespool toodud märkuseid seoses Indoneesias pärit impordi suurenemise tõenäosusega ning palus komisjonil taas arvestada vaatlusaluse perioodi alla ka 2013. aastale eelnenud aeg.
- (362) Komisjon lükkas need märkused tagasi, ennekoike palve pikendada kunstlikult vaatlusalust perioodi, et arvestada dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise eelnenud perioodidega, mis ei ole komisjonil tavaks. Seega pidas komisjon asjakohaseks keskenduda kõnealusel juhul vaatlusaluse perioodi ja uurimisperioodile järgnevale arengule.

⁽⁴¹⁾ Direktiivi (EL) 2018/2001 artikli 26 lõige 2.

- (363) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et mõni riik tundub piiravat palmiõlil põhinevate biokütuste turulepääsu, ning nimetas konkreetselt Norrat ja Prantsusmaad.
- (364) Komisjon märgib, et Norra ei ole Euroopa Liidu liige ning sellepärast ei mõjuta nende õigusaktid ELi biodiislikütuse turgu. Sellegipoolest märkis komisjon, et Norra valitsus tundub olevat kehtestanud ELiga sarnased jätkusuutlikkuskriteeriumid (suure riskiga maakasutuse kaudne muutus) ⁽⁴²⁾. Komisjon ei tähelda Norras kehtivate õigusaktide ja Indoneesiast ELi suunatud ekspordi vahel seost.
- (365) Indoneesia viitas ka konkreetselt Prantsusmaal vastu võetud määrusele, „millega keelatakse alates 31. detsembrist 2019 palmiõli kasutamine biokütustes“ ⁽⁴³⁾.
- (366) Selle õigusakti analüüsist nähtub, et Prantsusmaa valitsus tühistab 1. jaanuaril 2020 palmiõli maksuvabastused ning palmiõli käsitatakse Prantsusmaal seega edaspidi biokütusena ainult siis, kui see on pärit maakasutuse kaudse muutuse väikese riskiga istandusest ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komisjon märkis, et seadus ei jõustu enne 2020. aastat. See on teise taastuenergia direktiivi kohaselt selle perioodi algus, mil maakasutuse kaudse muutuse kõrge riskiga lähteainest biodiislikütuse, näiteks PME ELi-ülese impordi ülempiirina kehtestatakse 2019. aasta tase.
- (368) Komisjon märkis ka, et kuna see seadus jõustub alles 1. jaanuaril 2020 ja ainult Prantsusmaal, ei mõjuta see liidus 2019. aastal tarbitavat PME kogust ning et 2019. aasta tasemest saab 2020. aastaks ülemmäär, seega Prantsuse seadus ei mõjuta kogu liitu imporditud PME kogust, mida võetakse arvesse järgmiste aastate segamisvõitluse raames.
- (369) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 351–352 esitatud järeldused.

5.3. Kolmandate riikide piisav vabalt kasutatav tootmisvõimsus ja kasutussuutlikkus

- (370) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist märkis Indoneesia valitsus, et komisjon ei olnud esitanud mingisuguseid konkreetseid andmeid, et tõestada Ameerika Ühendriikide (edaspidi „USA“) potentsiaalset võimet võtta vastu lisaekspordi Indoneesiast, mis sätestati ajutise määruse põhjendustes 355 ja 356.
- (371) Arvestades USAs kehtivaid kõrgetasemelisi meetmeid, leidis komisjon, et ei ole tõenäoline, et USA võtab lähitulevikus Indoneesiast vastu lisaekspordi.
- (372) Lisaks märkis komisjon, et viimane US GAINi aruanne Jakartast ⁽⁴⁵⁾ analüüsis Indoneesia ekspordi statistikat ning sellest nähtus, et biodiislikütuse eksport USAsse lõppes 2016. aasta novembris ja seda ei ole uuesti alustatud.
- (373) EBB märkis oma vastuses uurimisperioodi järgsetele küsimustele, et viimase US GAINi Jakarta aruande kohaselt prognoositi Indoneesia ekspordimahu suurenemist 2021. aastaks 11,5 miljardilt liitrit 13 miljardi liitriini.
- (374) Seejärel märkis Indoneesia valitsus, et Indoneesia läheb segamiskorralduselt B20 üle segamiskorraldusele B30, st hakkab mineraaldiislikütusega segama 20 % biodiislikütuse asemel 30 % biodiislikütust, ning et see võib omamaist nõudlust suurendada. Sama küsimuse tõstatas ka ekspordiv tootja Wilmar.
- (375) Kommenteerides EBB esildist uurimisperioodi järgsete andmete kohta, märkis Indoneesia valitsus, et segamiskorralduse B30 rakendamine neelab kogu Indoneesia biodiislikütuse tootmisvõimsuse.

⁽⁴²⁾ Vt nt <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (viimati vaadatud 21. oktoobril 2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (viimati vaadatud 21. oktoobril 2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (viimati vaadatud 21. oktoobril 2019).

⁽⁴⁵⁾ „US GAIN Biofuels Annual Jakarta Indonesia 8–9-2019“.

- (376) Komisjon võttis arvesse Indoneesia valitsuse soovi tõsta segamiskorraldus B20-lt B30ni, kuid võttis teadmiseks ka EBB 29. aprilli 2019. aasta kommentaarid, millest nähtus, et Indoneesia ettevõtjad kogesid seoses B20 segamiskorralduse rakendamisega raskusi turustamisel, ladustamisvõimsuse ja segamistaristuga ning et segamiskorralduse tõstmise eesmärk on vähendada mineraaldiislikütuse importi, mitte biodiislikütuse ekspordi teistele turgudele, nagu EL.
- (377) Lisaks võttis komisjon arvesse EBB kommentaarid uurimisperiodile järgnenud küsimustiku lisas B, mis esitati 6. septembril 2019, et kuigi segamispunktide arvu vähendatakse ja nende suurust suurendatakse, võtab B30 segamiskorralduse rakendamine tõenäoliselt aega. Teatud sektorid (näiteks kaevandussektor) taotleavad B30 segamiskorralduse rakendamise edasilükkamist, kuna see võib kaasa tuua vajaduse teha tehnilisi muudatusi avaliku teenindamise kohustuste välises sektoris ja ka sõidukitele, et need saaksid B30 kütusega töötada, ning masinad, mille kohta kehtib ASTMi standard, võivad B30 kütuse kasutamise korral garantiist ilma jääda.
- (378) Sellest tulenevalt ei leia komisjon, et üleminek segamiskorralduselt B20 segamiskorraldusele B30 piiraks lähitulevikus märkimisväärselt Indoneesiast ELi eksporditud biodiislikütuse hulka, eriti kui arvestada Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu olulist vaba tootmisvõimsust, mis on 2019. aastal US GAINi hinnangul 30 %.
- (379) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et komisjon ei olnud täielikult käsitlenud tema väidet, et B30 korralduse rakendamine on Indoneesia valitsuse kohustus ja selle täielik katsetamine algab 2019. aasta novembris. Lisaks väidab Indoneesia valitsus, et komisjon lihtsalt kordas EBB väiteid.
- (380) Lisaks palus eksportiv tootja Wilmar komisjonil uurida veel kord B30 korralduse mõju Indoneesia biodiislikütuse tootmisharu edaspidisele vabale tootmisvõimsusele.
- (381) Komisjon võttis Indoneesia valitsuse ja Wilmari lisamärkused arvesse ning kaalus B30 korralduse küsimust nõuetekohaselt.
- (382) Viimane Jakarta US GAINi aruanne toetab aga EBB kahtlusi seoses sellega, kas B30 korraldust saab Indoneesia valitsuse esitatud aja jooksul rakendada. GAINi aruandes märgitakse, et B20 korralduse täitmiseni, mis oli juba 2016. aastal kohustuslik eesmärk, jõutakse esimest korda alles 2019. aastal, s.o kolm aastat pärast kehtestatud tähtaega.
- (383) Arvestades, et segamismäärad suurenevad aastas keskmiselt 2,5⁽⁴⁶⁾–3,2⁽⁴⁷⁾ protsendipunkti, tundub tõus 19,9 %lt 30 %ni ühe aasta jooksul äärmiselt auahne eesmärgina.
- (384) Komisjon tegi seega järelduse, et on ebatõenäoline, et B30 korraldus saab lähitulevikus täidetud ning et see mõjutab lähemal ajal märkimisväärselt Indoneesia vaba tootmisvõimsust.
- (385) Ajutise määruse põhjenduses 357 leidis komisjon, et arvestades USAsse importimisel kehtivaid tõkestavalt suuri tollimakse, ei ole Indoneesia tootjatel muid märkimisväärsed turge.
- (386) Wilmar märkis vastuseks, et eksporditakse ka Hiinasse ja ta leiab, et Hiina suudab tulevikus võtta Indoneesiast vastu PME ekspordi.
- (387) Komisjon märkis, et Hiinas ei ole kehtestatud segamiskorraldust ja seetõttu ei toimu müük pikaajalises perspektiivis. EBB esitas uurimisperiodile järgnenud küsimustiku vastustes andmed, mis näitasid, et Hiina impordib PMEd oportunistlikult ainult siis, kui see on mineraaldiislikütusest odavam. Seda ei saa pidada pikaajaliseks jätkusuutlikuks alternatiiviks Indoneesia ekspordile, et katta segamiskorraldusest tingitud pidevalt suurenevat nõudlust biodiislikütuse järele liidu turul.

⁽⁴⁶⁾ 2011.–2019. aasta keskmine.

⁽⁴⁷⁾ 2016.–2019. aasta keskmine.

- (388) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Wilmar taas, et seoses toorpalmiõli ekspordi, aga ka Indoneesiast pärit PME Hiinasse suunatud ekspordiga on Hiina „Indoneesiast pärit biodiislikütusele kindel ja stabiilne eksporditurg“.
- (389) Wilmar märkis aga, et Hiina impordib palmiõlil põhinevat biodiislikütust, sest see on odav. Komisjoni järeldus esialgses etapis oli, et Indoneesiast pärit Hiinasse suunatud import toimub ainult siis, kui PME on odavam kui mineraaldiislikütus, ning sellepärast põhineb eksport Hiinasse juba tuvastatud subsideerimise olemasolul.
- (390) Arvestades, et Hiinas ei kehti biodiislikütuse mineraaldiislikütusega segamise kohta ühtki korraldust, ei olnud komisjonil kättesaadavaid tõendeid, mis kinnitaksid Wilmari väidet, et Hiina on Indoneesiast pärit biodiislikütusele kindel ja stabiilne eksporditurg.
- (391) Uurimisele järgnenud perioodil moodustas Hiinasse suunduv eksport ainult umbes 27 % Indoneesia ekspordist, samal ajal kui liitu suundus umbes 71 %. Vaatamata Indoneesiast pärit biodiislikütuse oportunistlikule müügile Hiinasse, on liit ikka veel Indoneesia tootjatele kõige tähtsam eksporditurg.
- (392) Lisaks märkis Indoneesia valitsus pärast lõplike järelduste avalikustamist, et Hiina impordis Indoneesiast suures koguses palmiõli ning prognooside kohaselt on palmiõli import suurenemas, mis vähendab Indoneesias biodiislikütuse tootmiseks saadava palmiõli kogust.
- (393) Komisjon märkis, et Indoneesia valitsus loodab seega, et Hiina suurenenud nõudlust palmiõli järele saab katta, suunates olemasoleva palmiõli biodiislikütuse tootmise asemel ekspordimüüki. Selle kohta, et palmiõli eksport põhjustab Indoneesia biodiislikütuse tootjate seas palmiõli tarnepuudujäägi, ei esitatud ühtegi tõendit. Komisjon eeldab, et Indoneesia reaktsioon palmiõli nõudluse suurenemisele on tarnemahu suurendamine, mitte olemasolevate varude eemale suunamine tootmistegevusest, nagu biodiislikütuse tootmine.
- (394) Lisaks analüüsis komisjon Jakarta US GAINi 2019. aasta aruannete põhjal palmiõli ekspordi Hiinasse. Eksport Hiinasse tundub olevat suurenenud, kuid see asendab ekspordi Indiase, kus palmiõli impordi kohta kehtivad kõrged tollimaksud.
- (395) Komisjon leidis seega, et pole mingeid tõendeid Indoneesiast Hiinasse eksporditava biodiislikütuse nõudluse pikaajalise suurenemise ega selle kohta, et Hiina suurenenud nõudlus palmiõli järele põhjustaks Euroopa Liitu eksporditava biodiislikütuse tootmiseks kasutatava palmiõli tarnepuudujäägi.
- (396) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 353–357 esitatud järeldused.

5.4. Subsideeritud impordi hinnatase

- (397) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist väitis Wilmar, et hinna allalöömise tuvastamine ei toeta tuvastatud kahju ohtu, kuna hinna allalöömine erineb hinnasurvest ja hinna allasurumisest.
- (398) Komisjon ei nõustunud. Järeldused märkimisväärse hinna allalöömise kohta on tehtud liidu tootmisharu olukorra kontekstis, mis on küll äärmiselt keeruline, kuid tuvastatud hindade allalöömine pole sellele veel olulist kahju tekitanud. Kui selline hindade allalöömine jätkub, võib see seada liidu tootmisharu olulise kahju tekkimise ohtu.
- (399) Igal juhul tuvastas komisjon ajutise määruse põhjenduses 328 hinnasurve, järeldades, et Indoneesiast pärit subsideeritud impordi hinnasurve tõttu ei oleks liidu tootmisharu saanud vaatlusperioodil kasu kulude vähendamisest, sest see oleks pidanud suurenenud kulud täielikult klientidele üle kandma, et vältida suuremat turuosa kaotust.
- (400) Komisjon märgib selles kontekstis, et Indoneesiast Hiinasse eksporditud biodiislikütuse tonnihind oli sama, mis 2018. aastal ja 2019. aasta esimeses pooles ELi eksporditud biodiislikütuse tonnihind.
- (401) See on samuti märk liidu tootmisharu keerulisest olukorrast ja ohust, mida kõnealune import tekitab.

(402) Wilmar märkis pärast lõplike järelduste avalikustamist taas, et hinna allalöömise tuvastamine ei toeta kahju ohu tuvastamist. Komisjon märgib taas, et tuvastatud hinna allalöömine seab liidu tootmisharu olulise kahju tekkimise ohtu.

(403) Seepärast lükkab komisjon selle väite tagasi ja kinnitab ajutise määruse põhjenduses 358 esitatud järeldused.

5.5. Varude tase

(404) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 359 esitatud järeldused kahju kohta.

5.6. Kokkuvõte

(405) Komisjon jäeldas seega, et uurimis perioodil kujutas Indoneesias pärit import liidu tootmisharule olulise kahju ohtu, ja komisjon kinnitas ajutise määruse põhjenduses 360 esitatud järeldused olulise kahju ohu kohta.

6. PÕHJUSLIKUD SEOSSED

6.1. Indoneesias pärit subsideeritud impordi mõju

(406) Komisjon tegi ajutises määruses ajutise järelduse, et Argentina biodiislikütuse subsideeritud import tekitab olulise kahju ohu liidu tootmisharule.

(407) Komisjon jäeldas, et impordi suurenemine uurimis perioodil, hindade allalöömine ja subsideeritud impordi surve liidu tootmisharu hindadele tõi tootmise ja tootmisvõimsuse suurenemise kiuste kaasa liidu tootmisharu turuosa kaotuse ning takistas liidu tootmisharul saada muidu soodsast turuolukorrast kasu.

(408) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkisid Indoneesia valitsus ja Wilmar, et liidu tootmisharu tootmine ja tootmisvõimsus suurenesid vaatlusalusel perioodil koos absoluutse müüginahuga. Lisaks märkisid nad, et liidu tootmisharu kasumlikkus suurenes käsikäes Indoneesias pärit impordi suurenemisega.

(409) Komisjon ei nõustunud nende tähelepanekutega, eriti nendega, mis käisid liidu tootmisharu kasumi kohta, mis jäi kogu vaatlusalusel perioodil vahemikku $-1\% - 1\%$. Sellepärast ei ole vaatlusalusel perioodil toimunud kasumuutused märkimisväärsed.

(410) Mis puudutab liidu tootmisharu tootmist ja tootmisvõimsust, siis isegi kui need suurenesid vaatlusalusel perioodil absoluutarvudes, ei suutnud liidu tootmisharu tarbimise kasvu täielikult ära kasutada, kuna Indoneesias pärit import võttis liidu tootmisharult turuosa ära.

(411) Indoneesia eksportiv tootja Wilmar märkis, et komisjon tegi ajutise määruse põhjenduses 346 ajutise järelduse, et olulise kahju olemasolu ei olnud võimalik lõplikult kindlaks teha. Wilmar väitis seejärel, et see on vastuolus ajutise määruse põhjendusega 363, milles komisjon tegi järelduse, et Indoneesias pärit subsideeritud import avaldab liidu tootmisharule negatiivset mõju.

(412) Komisjon ei täheldanud kahju ohtu analüüsidest mingit vastuolu liidu tootmisharu olulise kahju puudumise ja liidu tootmisharule avaldatava selge negatiivse mõju vahel.

(413) Wilmar kordas pärast lõplike järelduste avalikustamist põhjendustes 408–411 esitatud punkte, mille komisjon lükkab taas tagasi.

(414) Indoneesia valitsus kommenteeris seda punkti ka pärast lõplike järelduste avalikustamist. Ta väitis taas, et ei täheldanud Indoneesias pärit impordi ja liidu tootmisharu tulemuslikkuse vahel mingit põhjuslikku seost. Komisjon võttis Indoneesia valitsuse korratud arvamuse arvesse, kuid leidis siiski, et tema varasem analüüs näitas, et Indoneesias pärit import seab meetmete puudumisel liidu tootmisharu kahju tekkimise ohtu.

(415) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 365 esitatud järeldused.

6.2. Muud teadaolevad tegurid

6.2.1. Import Argentinast

- (416) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kommenteerisid nii Indoneesia valitsus kui ka Wilmar mõju, mida Argentinast pärit biodiislikütuse subsideeritud import avaldab liidu tootmisharule. Need kommentaarid viitasid sellele, et liidu tootmisharule kahju tekkimise ohu põhjus on üksnes Argentinast pärit import.
- (417) Nagu komisjon juba ajutise määruse põhjendustes 368–370 märkis, oli see import osa uurimisperioodil liidu tootmisharule tekitatud kahju ohust, mistõttu rakendas komisjon 2019. aasta veebruaris selle impordi suhtes meetmeid ja võttis vastu hinnakohustused.
- (418) Asjaolu, et Argentinast pärit import põhjustas vaatlusalusel perioodil kahju ohtu, ei tähenda aga, et Indoneesias pärit import ei põhjustanud samuti kahju ohtu, eriti pärast seda, kui Argentinast pärit impordi vastu kehtestatud meetmed jõustusid. Kui uurida olulise kahju ohtu lähitulevikus, siis ei saa see import enam õigupoolest liidu tootmisharu ohustada, kuna Argentinast pärit biodiislikütuse impordi suhtes on juba meetmed võetud.
- (419) Sellepärast eraldas ja eristas komisjon olulise kahju ohu analüüsimisel Argentinast pärit impordi mõju Indoneesias pärit impordi mõjust liidu tootmisharule ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Wilmar kordas pärast lõplike järelduste avalikustamist esialgses etapis tehtud märkuseid seoses Argentinast pärit impordiga, väites, et komisjoni vastus oli pealiskaudne. Komisjon ei ole sellega nõus, märkides, et Argentinast pärit impordi mõju käsitletakse ajutise määruse osas 6.2.1.

6.2.2. Muudest kolmandatest riikidest pärit import

- (421) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et Hiinast pärit import võib olla märkimisväärne tegur liidu tootmisharule tekitatud kahju põhjuste arvestamises tulevikus, ning juhtis tähelepanu Hiinast pärit impordi mahu 25 % suurenemisele alates 2017. aastast kuni uurimisperioodini ja sellele, et 2016. aastast uurimisperioodini oli Hiinast pärit impordi hind liidu tootmisharu hindadest odavam.
- (422) Lisaks märkis Indoneesia valitsus, et kuigi Hiinast pärit impordi hind oli kõrgem kui Indoneesias pärit impordi hind, ei tähenda see, et see ei saaks liidu tootmisharu negatiivselt mõjutada.
- (423) Peale selle märgiti, et Hiina biodiislikütust toodetakse muust lähteainest (kasutatud toiduõli) kui Indoneesia biodiislikütust. Kasutatud toiduõlist toodetud biodiislikütus võimaldab oluliselt vähendada kasvuhoonegaase ja selle suhtes kohaldatakse taastuvenergia direktiivis sätestatud topehtarvestust. Sellepärast paistab see olevat ELi importimiseks eelistatud variant.
- (424) Komisjon võttis arvesse Hiinast pärit impordi olemasolu vaatlusperioodil ning analüüsis selle mahtu ja hinda ajutise määruse põhjenduses 372, märkides, et Hiinast pärit impordi maht oli Indoneesiaga võrreldes väiksem ning Hiinast pärit impordi hind oli Indoneesiaga võrreldes kõrgem.
- (425) Komisjon märkis, et liidu hind koosneb liidus müüdavatest eri biodiislikütuse liikidest, sealhulgas topehtarvestuse hinnalisandiga müügist ja hinnalisandita müügist. Hiinast pärit biodiislikütus on tõepoolest üks biodiislikütuse liike (toodetud kasutatud toiduõlist), mille impordi kohta kehtib topehtarvestuse hinnalisa.

⁽⁴⁸⁾ Vt vaekogu aruanne „United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia,” WT/DS491/R, vastu võetud 22. jaanuar 2018, punktid 7.204–7.212.

- (426) Mahu poolest on aga Hiinast pärit import võrreldes Indoneesiaga väiksem (selle turuosa on Indoneesia 3,3 %ga võrreldes 1,7 %) ja erinevalt Indoneesiast pärit impordist kehtib Hiinast pärit impordi kohta ka tavapärase 6,5 % tollimaks.
- (427) Komisjonile ei ole esitatud mingeid tõendeid, et selline import mõjutab või võib tõenäoliselt mõjutada negatiivselt liidu tootmisharu, ega väiteid Hiinast pärit impordi tekitatud kahju kohta. On oluline taas rõhutada, et Hiina biodiislikütuse hinnad on kõrgemad kui Indoneesia biodiislikütuse hinnad. Isegi kui Hiinast pärit import mõjutaks liidu tootmisharu negatiivselt, ei nõrgendaks see mõju Indoneesiast pärit subsideeritud impordi ja tuvastatud kahju ohu vahelist põhjuslikku seost. Seetõttu lükati see väide tagasi.

6.2.3. Import kolmandatest riikidest pärast uurimisperioodi

- (428) Wilmar analüüsis pärast esialgsete järelduste avalikustamist tehtud esildises kolmandatest riikidest pärit biodiislikütuse impordi ELi pärast uurimisperioodi lõppu ning märkis, et Hiinast pärit import suurenes ja Malaisiast pärit import suurenes märkimisväärselt koos väga järsu hinnaalandusega. Lisaks märgiti, et Hiina ja Malaisia impordihinnad olid liidu tootmisharu müügihinnast odavamad.
- (429) Wilmari sõnul nõrgendavad ja katkestavad need ajutises määruses tuvastatud kahju ohu põhjuslikku seost.
- (430) Kolmandatest riikidest pärit impordi näitajad olid vahemikus oktoobrist 2018 kuni juunini 2019 järgmised. Hinnanguline turuosa üheksakuusel perioodil põhineb uurimisperioodi tarbimisel.

Tabel 6

Import kolmandatest riikidest vahemikus oktoobrist 2018 juunini 2019

	Impordi maht (tonnides)	Hinnanguline turuosa (%)	Keskmine hind (eurodes)
Argentina	667 678	5,7	673
Indoneesia	581 086	5,0	655
Malaisia	405 482	3,5	727
Hiina	203 961	1,7	796

Allikas: Surveillance II andmebaas

- (431) Argentinast pärit impordi suhtes kehtisid uurimisele järgnenud perioodi teises pooles tasakaalustavad meetmed. Indoneesiast pärit impordi maht oli küll mõnevõrra suurem, kuid Argentina hinnad olid võrreldes Indoneesia omadega tavapärasest tollimaksust hoolimata 6,5 % kõrgemad. Sellepärast ei saa neid pidada selle perioodi hinnamäärajaks. Nagu eespool märgitud, ei saa see import enam liidu tootmisharu ohustada, kuna Argentinast pärit biodiislikütuse impordi suhtes on juba meetmed võetud.
- (432) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Wilmar taas, et komisjon peaks arvestama Argentinast pärit impordiga, sest Argentinast pärit biodiislikütuse hind oli uurimisperioodile järgnenud perioodil liidu tootmisharu omast madalam.
- (433) Komisjon kordas, et Argentinast pärit impordi hind tõusis pärast 2019. aasta veebruari, kui hakkasid kehtima Argentinast pärit impordi suhtes kehtestatud meetmed, ning sellepärast tuleb hindade võrdlemisel arvestada kehtiva hindade allalöömise tasemega.
- (434) Komisjon märkis, et Hiina hinnad tõusid uurimisperioodil ja pärast selle lõppu. Lisaks ületasid need pärast uurimisperioodi liidu tootmisharu keskmist hinda, olgugi et nende kohta kehtis tavapärase 6,5 % tollimaks. Lisaks stabiliseerus nende turuosa pärast uurimisperioodi.

- (435) Wilmar viitas pärast lõplike järelduste avalikustamist taas Hiinast pärit impordile ning tegi arvutuse, et võrrelda Hiina biodiislikütuse sissetoomise hinda 2018. aastal (826 eurot tonni kohta) liidu tootmisharu keskmise müügihinnaga uurimisperioodil (794 eurot tonni kohta).
- (436) Kuna arvutused näitasid, et Hiina impordihind oli liidu tootmisharu keskmisest hinnast kõrgem, mida oli ka oodata, sest Hiina biodiislikütuse kohta kehtib topeltarvestus, nõustus komisjon sellega, et arvutusest ei nähtunud, et Hiina avaldaks hinnasurvet.
- (437) Kuigi Malaisiast pärit impordi maht suurenes ja hind langes uurimisperioodi järgsel ajal, jäi selle maht võrreldes Indoneesiast pärit impordiga väiksemaks ning hinnad jäid kõrgemaks, olgugi et selle kohta kehtis 6,5 % tavapärase tollimaks. Sellepärast ei saa ka neid pidada selle perioodi hinnamäärjaks.
- (438) Wilmar viitas pärast lõplike järelduste avalikustamist taas Malaisiast pärit impordi mahu suurenemisele ja hinna vähenemisele. Komisjon kordas, et Malaisia hinnad on kõrgemad kui Indoneesia omad ning neile kohaldub tavapärase tollimaks.
- (439) Impordistatistikast nähtub, et kuigi pärast uurimisperioodi imporditi Malaisiast ja Hiinast märkimisväärse koguses biodiislikütust, jäi komisjon arvamusele, et nende maht ega hind ei nõrgendanud olulise kahju ohu ja Indoneesiast pärit impordi vahel tuvastatud põhjuslikku seost.
- (440) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et tabelis 6 esitatud impordihinnad ei olnud otseselt võrreldavad, kuna Argentinast pärit biodiislikütus on puhas sojaõli, Indoneesiast pärit biodiislikütus on puhas PME ning Hiinast pärit biodiislikütus valmistatakse kasutatud toiduõlist (edaspidi „UCOME“).
- (441) Indoneesia valitsus märkis, et hinna allalöömise taseme arvutamiseks pidi komisjon korrigeerima FAMEO biodiislikütuse (Argentina sojaõli) hinda, et võrrelda seda PMEga (Indoneesia biodiislikütus).
- (442) Indoneesia valitsus esitas samal meetodil põhinevad andmed, millest nähtus, et Argentinast pärit impordi võrreldav hind oli uurimisperioodil võrreldes Indoneesiast pärit impordi hinnaga madalam ning Hiinast pärit võrreldava impordi hind vastas uurimisperioodil Indoneesiast pärit impordi hinnale.
- (443) Indoneesia valitsuse arvutus ülehindas aga korrigeerimise ulatust 30 % võrra ning ei arvestanud tavapärase tollimaksuga, mis kehtib küll Argentinast ja Hiinast, kuid mitte Indoneesiast pärit impordi kohta.
- (444) Õige korrigeerimise kohaldamise ja tavapärase tollimaksu kajastamise korral on pilt hoopis teine. Hiinast pärit impordi võrreldav hind on märkimisväärselt kõrgem kui Indoneesiast pärit impordi hind ning Argentina ja Indoneesia impordi vaheline hinnaerinevus väheneb märkimisväärselt.
- (445) Ajutises määruses juba kajastati asjaolu, et Argentinast pärit import põhjustas teatud määral liidu tootmisharu mõnede kahjunäitajate halvenemist, sealhulgas asjaolu, et Argentinast pärit impordi keskmine hind oli – isegi absoluutarvudes – uurimisperioodil madalam kui Indoneesiast pärit impordi hind.
- (446) Argentina hinnad uurimisperioodi järel ei kajasta nende suhtes kehtestatud meetmeid, kuna meetmed kehtestati alles 2019. aasta veebruaris, st uurimisele järgnenud perioodi keskel.
- (447) Sellest tulenevalt ei nõrgenda Indoneesia valitsuse esitatud hinnavõrdlus Indoneesiast pärit impordi ja olulise kahju ohu vahelist põhjuslikku seost. Asjaolu, et muud tegurid võisid olla kaasa aidanud omamaise tootmisharu haavatavaks (st tulevasele kahjule vastuvõtlikumaks) muutmisele, ei välista põhjuslikku seost impordi ja omamaisele tootmisharule tekitatava tulevase kahju vahel ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Vt vaekogu aruanne „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“ (WT/DS491/R), vastu võetud 22. jaanuar 2018, punkt 7.233.

6.2.4. Liidu tootmisharu eksporditegevus

(448) Komisjon ei saanud märkusi liidu tootmisharu kavandatava ekspordi kohta.

6.2.5. Toorme hind (lähteaine)

(449) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kommenteeris Indoneesia valitsus liidu tootmisharu finantsolukorda ning selle ja liidu rapsiõli hinna vahelist seost. Indoneesia valitsus väitis, et rapsiõli hinnad olid terve vaatlusperioodi vältel kõrged ja see oli suurepärane näide selle kohta, et liidu tootmisharu ei olnud sel perioodil võimeline teenima suurt kasumit.

(450) Ka biodiisliettevõtte Gunvor märkis, et rapsiõli on biodiislikütuse tootmiseks kallis toore ja see oli tõenäoliselt liidu tootmisharu finantsolukorra põhjus.

(451) Komisjon märkis, et valimisse kaasatud liidu biodiislikütuse tootjad kasutasid mitmesuguseid lähteaineid, ⁽⁵⁰⁾ et vastata liidu- ja hooajaülesele nõudlusele. Sellepärast ei täheldanud komisjon otsest seost rapsiõli hindade ja liidu tootmisharu kasumi vahel, kuna rapsiõli on ainult üks lähteainetest, mida liidu tootmisharu kasutab, et rahuldada liidu turu nõudlust.

(452) Komisjon märkis ajutise määruse põhjenduses 327, et liidu tootmisharu ühiku tootmiskulu järgis vaatlusajal perioodil hindade suundumust.

(453) Komisjon märkis aga ka seda, et 2018/2019. aasta talvel kasvas liidus järsult rapsiõlist toodetud biodiislikütuse (edaspidi „RME“) hind, samas kui rapsiõli enda hind jäi stabiilseks. Sellepärast ei ole rapsiõli hinna ja liidu turu RME hinna vahel pidevat seost.

(454) Wilmar vaidlustas selle väite pärast lõplike järelduste avalikustamist, öeldes, et see ei olnud kajastatud ei tabelis 2 ega mujal lõplike järelduste avalikustamise dokumendis. Nimelt peaks selline RME hinna tõus mõjutama liidu tootmisharu keskmist müügihinda, mis jäi stabiilseks, sest RME on väidetavalt liidus enim toodetav biodiislikütus.

(455) Nagu ajutise määruse põhjenduses 296 mainitud, on FAME0 kõige levinum biodiislikütuse liik, mida valimisse kaasatud liidu tootjad müüvad. Sellepärast juhindub keskmine müügihind FAME0st ning PME ja teiste selliste segude olulistest kogustest, mida valimisse kaasatud liidu tootjad lisaks RME-le müüvad. RME hinna tõus on tõepoolest kasumlikkuse näitajates täielikult kajastatud, eriti 2018. aasta IV kvartalis. See kajastub teatud määral ka keskmises müügihinnas, mis jäi vaatamata subsideeritud impordi märkimisväärse mahu tekitatud hinnasurvele stabiilseks.

(456) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus taas, et liidu kõrged rapsihinnad põhjustasid vaatlusajal perioodil kasumlikkuse puudumise. Komisjon lükkas selle väite põhjenduses 445 esitatud põhjustel tagasi.

(457) Komisjon jõudis seega järeldusele, et liidu tootmisharu kasutatavate toormete hinnad ei nõrgenda põhjuslikku seost.

6.2.6. ELi siseturu konkurents ja tulemuslikkuse erinevused valimisse kaasatud liidu tootjate vahel

(458) Pärast lõplike järelduste avalikustamist palus Wilmar komisjonil kaaluda liidu tootjate vahelist konkurentsi siseturul. Seda väidet pole aga põhjendatud. Lisaks väitis Wilmar, et ühe konkreetse tootja tulemuslikkus, mis on kajastatud mikromajanduslikes andmetes, võib põhjustada valimi üldiste tulemuste moonutatust.

(459) Valimi esinduslikkust seoses tootmisega liidus on mainitud ajutise määruse põhjenduses 265 ning see jäi müügihinnas suhtes terve vaatlusperioodi vältel peaaegu muutumatuks.

(460) Komisjon jõudis seega järeldusele, et valimisse kaasatud liidu tootjad esindavad tervet liidu tootmisharu ning nende mikromajanduslikud andmed esindavad liidu tootmisharu tervikuna. Lisaks märkis komisjon, et liidu tootmisharu olukorra analüüs tehakse alati terve liidu tootmisharu kohta. Seepärast lükati see väide tagasi.

⁽⁵⁰⁾ Komisjonil ei ole täpset teavet liidu tootmisharu kasutatavate lähteainete konkreetse jaotuse kohta.

6.3. Järeldus põhjusliku seose kohta

(461) Komisjon kinnitas ajutise määruse põhjendustes 377–380 esitatud järeldused.

7. LIIDU HUVID

7.1. Liidu tootmisharu huvid

(462) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 382–384 esitatud järeldused.

7.2. Sõltumatute importijate huvid

(463) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Indoneesia valitsus, et meetmed annavad löögi importijatele, kellel on oma biodiislikütuse segamise rajatised või biodiislikütuse turustamise punktid.

(464) Arvestades Malaisiast, Hiinast ja Argentinast imporditud biodiislikütuse olulist kogumahtu, mille suhtes pole mingeid meetmeid rakendatud või mille kohta ei kehti hinnakohustused, ei olnud komisjon selle järeldusega nõus.

(465) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 388 esitatud järeldused.

7.3. Kasutajate huvid

(466) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Indoneesia valitsus, et Indoneesiast pärit impordi suhtes meetmete kehtestamine annaks liidu tootmisharule liidu turul monopoli. See tõstaks biodiislikütuse tarbijahindu.

(467) Komisjon lükkas need väited tagasi. Esiteks koosneb liidu tootmisharu nii paljudest konkureerivatest äriühingutest, et see ei ole monopolile ligilähedalgi. Teiseks ei mõjuta Indoneesia vastu kehtestatud meetmed Argentinast, Hiinast ja Malaisiast pärit impordi. Viimaseks, isegi kui meetmed jõustuvad, saab liit kohustuse alusel ikka märkimisväärse koguses Argentinast imporditud biodiislikütust.

(468) Indoneesia valitsus väidab, et piisavas koguses taskukohase biodiislikütuse importimine on liidule ülitähtis. Komisjon ei vaidle sellele väitele vastu, kuid märkis, et kuna tanklate biodiislikütuse sisaldus ei ole tavaliselt üle 10 %, kantakse biodiislikütuse hinnatõusu negatiivne mõju üksnes osaliselt tarbijale üle ja on seega ebaoluline.

(469) Wilmar väidab oma kommentaarides lõplike järelduste avalikustamisele, et ajutises määruses ei arvestatud meetmete mõju diislikütuse tootjatele.

(470) Diislikütuse tootjad on biodiislikütuse kasutajad, kuna nad ostavad biodiislikütust enne biodiisli- ja mineraaldiislikütuse segu müümist tanklates, nagu põhjenduses 462 märgitud. Kuna ükski kasutaja ei teinud selles uurimises koostööd, ⁽³¹⁾ ei teinud ka ükski diislikütuse tootja selles uurimises koostööd.

(471) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 391 esitatud järeldused.

7.4. Subsiidiumide kauplemist moonutav mõju ja tõhusa konkurentsi taastamine

(472) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 393 esitatud järeldused.

7.5. Järeldus liidu huvide kohta

(473) Kokkuvõttes ei viita ükski huvitatud isikute esitatud väidetest mõjuvatele põhjustele, mis takistaksid meetmete kehtestamist vaatlusaluse toote importimise kohta.

⁽³¹⁾ Ajutise määruse põhjendus 389.

(474) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 394–395 esitatud järeldused.

8. REGISTREERIMINE

(475) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustas EBB komisjoni järelduse, et impordi registreerimine ei olnud põhjendatud.

(476) EBB vaidles vastu komisjoni põhjendusele, et alusmääruse artikli 24 lõige 5 kohustab liitu esitama piisavat tõendusmaterjali, mis õigustab impordi registreerimist, ning artikli 24 lõike 5 ja artikli 16 lõike 4 vahel puudub selline seos õiguslikus mõttes. Artikli 16 lõikes 4 sätestatakse tingimused tollimaksude tagasiulatavaks kogumiseks registreerimisperioodil.

(477) Teiseks märkis EBB, et isegi kui registreerimiseks tuleb järgida alusmääruse artikli 16 lõikes 4 sätestatud kriteeriume, on komisjonil õigus tuvastada kriitilisi asjaolusid, kui kõnealuse subsideeritud toote puhul on raskesti korvatav kahju tekitatud ulatusliku ja suhteliselt lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest.

(478) EBB väitis, et alusmääruse artikli 2 punkt d võimaldab komisjonil lugeda määruses sõna „kahju“ asemel „kahju oht“.

(479) Komisjon ei nõustunud EBB väidetega, arvestades seda, et artikli 16 lõikes 4 on sõnaselgelt sätestatud, et komisjon peab tuvastama raskesti korvatava kahju. „Raskesti korvatav kahju“ viitab olukorrale, kus tollimaksude tagasiulatava kogumise puudumisel võib liidu tootmisharu kantud oluline kahju süveneda suuremahulise impordi tõttu enne meetmete vastuvõtmist. See ei ole nii olukorras, kus uurimise tulemused põhinevad olulise kahju ohul.

(480) Sellest tulenevalt leidis komisjon, et raskesti korvatava kahju oht ei kuulu alusmääruse artikli 16 lõike 4 alla.

(481) Seetõttu kinnitas komisjon alusmääruse põhjendustes 403 ja 404 esitatud järeldused.

9. LÕPLIKUD TASAKAALUSTAVAD MEETMED

(482) Subsideerimise, kahju, põhjuslike seoste ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades tuleks kehtestada lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, et ära hoida olulise kahju vahetu ohu realiseerumine, mille põhjustab liidu tootmisharule subsideeritud import Indoneesiast.

9.1. Tasakaalustavate meetmete tase

(483) Artikli 15 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatakse, et tasakaalustavate tollimaksude summa ei tohi ületada kehtestatud tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

(484) Artikli 15 lõike 1 neljandas lõigus sätestatakse, et „kui komisjon saab kogu esitatud teabe alusel selgelt järeldada, et liidu huvides ei ole kehtestada nimetatud meetme summat kooskõlas kolmanda lõiguga, määratakse väiksem tasakaalustava tollimaksu summa, tingimusel et sellest piisab liidu tootmisharule tekkiva kahju kõrvaldamiseks“.

(485) Komisjonile ei ole sellist teavet esitatud ja sellepärast seatakse tasakaalustavate meetmete tase artikli 15 lõike 1 kolmanda lõigu alusel.

(486) Pärast lõplike järelduste avalikustamist viitas Wilmar kahjumarginaali üksikasjaliku analüüsi puudumisele. Nimelt väitis Wilmar, et see, kas meetmete summa peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide tasemel, tuleb kindlaks teha kogu huvitatud isikute esitatud teabe alusel.

- (487) Selle kindlakstegemisel arvestati kogu huvitatud isikute esitatud teabega. Kuigi liidus on tõepoolest piiratud arv isikuid, kes väljendasid üldist vastumeelsust tasakaalustavate meetmete suhtes, ei esitanud nad teavet selle kohta, miks tasakaalustavate subsidiumide tasemel tasakaalustavate tollimaksude kehtestamine ei ole liidu huvides.
- (488) Nimelt sätestatakse artikli 31 lõikes 7, et liidu huvi analüüsimiseks võetakse informatsiooni arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust. Põhjendamata vastuväitel tasakaalustavate meetmete kehtestamise suhtes ei ole seega kõnealusel juhul erilist tähtsust.
- (489) Võttes arvesse, et kõnealusel juhul põhinevad lõplikud meetmed kehtestatud tasakaalustavate subsidiumide summal, on kahjumarginaali tase ebaoluline. Seetõttu ei ole artikli 15 lõike 1 viiendas lõigus sätestatud test kohaldatav.

9.2. Hinnakohustuste pakkumised

- (490) Üks Indoneesia eksportiv tootja („taotleja“) esitas vabatahtliku hinnakohustuse pakkumise kooskõlas alusmääruse artikliga 13. Komisjon analüüsis seda pakkumist ning leidis, et selle vastuvõtmine ei ole otstarbekas järgmistel põhjustel.
- (491) Kehtestatud minimaalne impordihind oli ebasobiv, kuna sellest ei piisanud tasakaalustavate subsidiumide summa tasaarvestuseks. Alusmääruse artikli 13 lõike 1 kolmanda lõigu kohaselt ei tohi hinnakohustuse alusel toimuv hinnatõus olla suurem, kui subsidiumi mahu kõrvaldamiseks vaja.
- (492) Aastane tase, st taotleja väljapakutud hinnakohustusega seotud impordi aastalimiit, kattis Indoneesias pärit biodiislikütuse koguekspordi ning oli siduv teistele Indoneesia eksportijatele, kes ei olnud esitanud hinnakohustuse pakkumist. Pakkumises polnud mainitud, kuidas aastataset kontrollitakse, et tagada selle järgimine.
- (493) Komisjon leidis, et minimaalse impordihinna alusel toimunud impordi aastatase oli liiga kõrge. See ületas Indoneesia biodiislikütuse impordi turuosa uurimisperioodil. Koos impordi kvartaalse ülempiiri puudumisega suurendas aastatase ohtu, et teatud kuudel sisenevad liidu turule suured impordimahud.
- (494) Komisjon märkis, et taotlejal on väga keeruline ülesehitus ning ta kasutab keerulisi müügikanaleid. Isegi kui seoses müügikanalitega pakutakse välja lisakohustusi, suurendaks see meetmetest kõrvalehoidmise ja ristkompenseerimise tõenäosust ning muudaks tõhusa järelevalve võimatuks.
- (495) Komisjon saatis taotlejale kirja, nimetades hinnakohustuse tagasilükkamise põhjused ja andes taotlejale võimaluse esitada kommentaare. Komisjon sai taotluse esitajalt märkused minimaalse impordihinna, aastataseme ja ristkompenseerimise ohu kohta, samuti seoses EBB täiendavate märkustega esialgse hinnakohustuse pakkumise kohta. Taotluse esitaja vaatas koos oma märkustega läbi ka hinnakohustuse teatavad elemendid väljaspool kehtivat tähtaega.
- (496) Taotleja ei nõustunud oma märkustes komisjoni järeldusega, et minimaalne impordihind ei ole tasakaalustavate subsidiumide korvamiseks piisav. Taotleja ei muutnud kavandatud minimaalse impordihinna arvutamise metoodikat. Komisjon jättis oma järeldused jõusse ja lükkas seega väite tagasi.
- (497) Lisaks selgitas taotleja, et hinnakohustuses kehtestatud aastatase hõlmab üksnes taotleja toodetud või tema kaubeldavate toodete impordi liitu. Samuti tehti ettepanek vähendada aastataset ja kehtestada kord kvartalis aastane piirmäär.
- (498) Komisjon väljendas heameelt aastase taseme selgituse üle ja märkis, et taotleja selgituste kohaselt oli aastane tase siduv ainult taotlejale. See oli üks põhjustest, miks komisjon peab seda taset ülemääraseks, sest kavandatud aastane tase ületas kõigi Indoneesia biodiislikütuse eksportijate impordi turuosa uurimisperioodil, samal ajal kui see tase oli ette nähtud ainult ühele eksportijale ehk taotlejale. Äsja kavandatud tase oli madalam hinnakohustuses kehtestatud aastatasemest, kuid jäi siiski väga kõrgele tasemele, sest see oli peaaegu kogu uurimisperioodi jooksul Indoneesias pärit biodiislikütuse impordi kogutasemele lähedal. Komisjon märgib ka seda, et läbivaadatud pakkumises ei olnud mainitud, kuidas aastataset kontrollitakse, et tagada selle järgimine. Komisjon jättis oma järeldused jõusse ja lükkas seega väite tagasi.

- (499) Taotleja ei nõustunud oma märkustes komisjoni järeldusega taotleja keeruka struktuuri ja keeruliste müügikanalite kohta. Taotleja ei teinud ettepanekut ühegi täiendava kohustuse kohta kui need, mis sisaldasid hinnakohustuses. Komisjon jättis oma järeldused jõusse ja lükkas seega väite tagasi.
- (500) Komisjon pidas ettevõtja seiret ebapraktiliseks ja mittetoimivaks põhjendustes 490–499 märgitud põhjustel ning lükkas seega lõpliku pakkumise tagasi.

9.3. Lõplikud meetmed

- (501) Lõplikud tasakaalustavad meetmed tuleks kehtestada Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõikega 1, milles on sätestatud, et lõplik tollimaks vastab kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale.
- (502) Eelneva põhjal peaksid lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, väljendatuna protsendimäärana CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, olema alljärgnevad.

Äriühing	Tasakaalustav tollimaks
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kõik muud äriühingud	18,0 %

- (503) Käesoleva määrusega äriühingute kohta kehtestatavad individuaalsed tasakaalustavad tollimaksu määrad määrati kindlaks käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need asjaomaste äriühingute olukorda, mis tehti kindlaks kõnealuse uurimise ajal. Neid tollimaksumäärasid (erinevalt „kõigi muude äriühingute“ suhtes kohaldatavast üleriigilisest tollimaksust) kohaldatakse seega üksnes nende toodete impordi suhtes, mis on pärit Indoneesiast ja mille on tootnud nimetatud äriühingud. Sellise vaatlusaluste toodete impordi suhtes, mille tootja on mõni muu äriühing, mida ei ole käesoleva määruse regulatiivosas konkreetselt nimetatud, sealhulgas nimetatud äriühingutega seotud isikud, ei tohi kõnealuseid määrasid kohaldada ning nende kohta kehtib „kõikide muude äriühingute“ suhtes kohaldatav tollimaksumäär.
- (504) Äriühing võib taotleda nende individuaalsete tollimaksumäärade jätkuvat kohaldamist, hoolimata oma järgnevast nime või mõne oma üksuse nime muudatusest. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile. Taotlus peab sisaldama kogu asjakohast teavet, mis võimaldab ettevõttel näidata, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale individuaalsele tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse teade nimevahetuse kohta *Euroopa Liidu Teatajas*.
- (505) Kui uurimisperioodile järgnevad muutused toovad kaasa asjaolude püsivat laadi muudatuse, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid kooskõlas alusmääruse artikliga 19.
- (506) Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷²⁾ artiklit 109, on viisimäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel või tulenevalt vaidluse kokkuleppelisest lahendamisest, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

⁽⁷²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

9.4. Ajutistest tollimaksudest vabastamine

- (507) Alusmääruse artikli 16 lõike 2 kohaselt otsustab komisjon, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele.
- (508) Lisaks sätestab artikli 16 lõige 2, et olulise kahju ohu korral nõutakse ajutised tollimaksud sisse ainult siis, kui leitakse, et see on ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks.
- (509) Võttes arvesse kõnealuse juhtumi järeldusi, tagastatakse ajutised summad ja neid ei nõuta alusmääruse artikli 16 lõike 2 alusel sisse.
- (510) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 ⁽³⁾ artikli 15 lõike 1 alusel asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks selliste Indoneesiast pärit mittefossiilse päritoluga sünteesi ja/või hüdrogeenimise teel toodetud rasvhappe monoalküülestrite ja/või parafiinsete gaasiõlide impordi kohta, mis esinevad puhtal kujul või osana segust ning mis kuuluvad praegu CN-koodide ex 1516 20 98 (TARICi koodid 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARICi koodid 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARICi kood 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARICi koodid 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARICi koodid 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARICi koodid 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARICi koodid 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARICi koodid 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ja 3824 99 92 20), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (TARICi koodid 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30) alla.

2. Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingute toodetud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on järgmised:

Äriühing	Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määr	TARICi lisakood
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama ja PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia ja PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %	B789
Kõik muud äriühingud	18,0 %	C999

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Rakendusmääruse (EL) 2019/1344 kohaselt ajutise tasakaalustava tollimaksuga tagatud summad vabastatakse lõplikult.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. november 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/2093,**29. november 2019,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 333/2007 seoses 3-monokloropropaan-1,2-diooli (3-MCPD) rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite, perkloraaidi ja akrüülamiidi analüüsiga****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrust (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus), ⁽¹⁾ eriti selle artikli 34 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 333/2007 ⁽²⁾ on sätestatud proovivõtu- ja analüüsimeetodid, mida tuleb kasutada teatavate saasteainete sisalduse ametlikuks kontrolliks toiduainetes.
- (2) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 1881/2006 ⁽³⁾ on kehtestatud 3-monokloropropaan-1,2-diooli (3-MCPD) rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite ja perkloraaidi lubatud piirnormid toiduainetes. Komisjoni määrusega (EL) 2017/2158 ⁽⁴⁾ on kehtestatud riskivähendusmeetmed ja võrdlusväärtused akrüülamiidisalduse vähendamiseks teatavates toiduainekategooriates.
- (3) Määrusega (EÜ) nr 333/2007 on kehtestatud konkreetsed suutlikkusnäitajad, millele asjakohaste Euroopa laborite poolt kasutatavad valideeritud analüüsimeetodid saasteainete sisalduse määramiseks toidus peavad vastama. Sellest tulenevalt on asjakohane sätestada määruses (EÜ) nr 333/2007 konkreetsed suutlikkusnäitajad, millele peavad vastama 3-MCPD rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite, perkloraaidi ja akrüülamiidi piirnormide kontrolliks toiduainetes kasutatavad analüüsimeetodid.
- (4) Söödas ja toidus esinevate saasteainete valdkonnas määratud Euroopa Liidu referentlaborid on koostanud juhenddokumendi avastamispiiri ja määramispiiri hinnangulise väärtuse leidmise kohta söödas ja toidus esinevate saasteainete mõõtmisel ⁽⁵⁾. Sellest tulenevalt on asjakohane kohandada avastamispiiri ja määramispiiriga seotud mõisteid määruses (EÜ) nr 333/2007.
- (5) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 333/2007 vastavalt muuta.
- (6) Määrust (EL) 2017/625 hakatakse kohaldama alates 14. detsembrist 2019. Seepärast tuleks käesolevat määrust kohaldada alates samast kuupäevast.
- (7) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

⁽¹⁾ ELT L 95, 7.4.2017, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 28. märtsi 2007. aasta määrus (EÜ) nr 333/2007, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid mikroelementide ja toidu töötlemisel tekkivate saasteainete sisalduse kontrolliks toiduainetes (ELT L 88, 29.3.2007, lk 29).

⁽³⁾ Komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1881/2006, millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes (ELT L 364, 20.12.2006, lk 5).

⁽⁴⁾ Komisjoni 20. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2158, millega kehtestatakse riskivähendusmeetmed ja võrdlusväärtused akrüülamiidisalduse vähendamiseks toidus (ELT L 304, 21.11.2017, lk 24).

⁽⁵⁾ „Guidance Document on the Estimation of LOD and LOQ for Measurements in the Field of Contaminants in Feed and Food“ („Juhenddokument avastamispiiri ja määramispiiri hinnangulise väärtuse leidmise kohta söödas ja toidus esinevate saasteainete mõõtmisel“), JRC Technical Reports, EUR 28099, EL, 2016. Kättesaadav aadressil http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC102946/eur%2028099%20en_lod%20loq%20guidance%20document.pdf

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 333/2007 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa 3., 4., 6. ja 9. jaos loetletud plii, kaadmiumi, elavhõbeda, anorgaanilise tina, anorgaanilise arseeni, 3-monokloropropaan-1,2-dioli (3-MCPD), 3-MCPD rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite, polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike ja perklooraadi sisalduse kontrolliks ning vastavalt komisjoni määrusele (EL) 2017/2158 (*) akrüülamiidi sisalduse kontrolliks võetakse proovid ja tehakse analüüsid kooskõlas käesoleva määruse lisaga.

(*) Komisjoni 20. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2158, millega kehtestatakse riskivähendusmeetmed ja võrdlusväärtused akrüülamiidisisalduse vähendamiseks toidus (ELT L 304, 21.11.2017, lk 24).“

2) Lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 14. detsembrist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. november 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

LISA

Määruse (EÜ) nr 333/2007 lisa muudetakse järgmiselt.

1) Punktis C.3.1 „Mõisted“ asendatakse mõisted „LOD“ ja „LOQ“ järgmisega:

„LOD= avastamiskiir – väikseim mõõdetud sisaldus, mille põhjal on analüüdi olemasolu võimalik teha kindlaks piisava statistilise kindlusega.

LOQ= määramiskiir – väikseim analüüdi sisaldus, mida saab mõõta piisava statistilise kindlusega.“

2) Punktis C.3.3.1 „Suutlikkusnäitajad“ asendatakse punkt b järgmisega:

„b) 3-monokloropropaan-1,2-dioli (3-MCPD), 3-MCPD rasvhappeestrite, glütsidooli rasvhappeestrite analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad:

— 3-MCPD sisalduse kontrolliks määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.1 nimetatud toiduainetes kasutatavate analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 6a

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.1 nimetatud toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Tühikatse	Alla avastamiskiiri (LOD)
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	75–110 %
Avastamiskiir (LOD)	≤ 5 µg/kg (kuivaine kohta)
Määramiskiir (LOQ)	≤ 10 µg/kg (kuivaine kohta)

— 3-MCPD sisalduse kontrolliks määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.3 nimetatud toiduainetes kasutatavate analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 6b

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.3 nimetatud toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Tühikatse	Alla avastamiskiiri (LOD)
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	75–110 %
Avastamiskiir (LOD)	≤ 7 µg/kg
Määramiskiir (LOQ)	≤ 14 µg/kg

- 3-MCPDna väljendatud 3-MCPD rasvhappeestrite sisalduse kontrolliks määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.3 nimetatud toiduainetes kasutatavate analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 6c

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.3 nimetatud toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	70–125 %
Avastamiskiir (LOD)	Kolm kümnendikku määramiskiirist
Määramiskiir (LOQ) punktides 4.3.1 ja 4.3.2 nimetatud toiduainete puhul:	≤ 100 µg/kg õlides ja rasvades
Määramiskiir (LOQ) punktides 4.3.3 ja 4.3.4 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on < 40 %	kuni kaks viiendikku piirnormist
Määramiskiir (LOQ) punktis 4.3.4 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on ≥ 40 %	≤ 15 µg/kg rasva kohta

- glütsidoolina väljendatud glütsidooli rasvhappeestrite sisalduse kontrolliks määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.2 nimetatud toiduainetes kasutatavate analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 6d

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Määruse (EÜ) nr 1881/2006 lisa punktis 4.2 nimetatud toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	70–125 %
Avastamiskiir (LOD)	Kolm kümnendikku määramiskiirist
Määramiskiir (LOQ) punktides 4.2.1 ja 4.2.2 nimetatud toiduainete puhul:	≤ 100 µg/kg õlides ja rasvades
Määramiskiir (LOQ) punktis 4.2.3 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on < 65 %, ja punktis 4.2.4 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on < 8 %	kuni kaks viiendikku piirnormist
Määramiskiir (LOQ) punktis 4.2.3 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on ≥ 65 %, ja punktis 4.2.4 nimetatud toiduainete puhul, mille rasvasisaldus on ≥ 8 %	≤ 31 µg/kg rasva kohta

3) Punktis C.3.3.1 „Suutlikkusnäitajad“ asendatakse punkt d „Märkused suutlikkusnäitajate kohta“ järgmisega:

„d) Akrüülamiidi analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 8

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Kõik toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Tühikatse	Alla avastamisiiri (LOD)
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	75–110 %
Avastamisiir (LOD)	Kolm kümnendikku määramisiirist
Määramisiir (LOQ)	Toiduainete puhul, mille võrdlusväärtus on < 125 µg/kg: ≤ kaks viiendikku võrdlusväärtusest, kuid ei pea olema alla 20 µg/kg Toiduainete puhul, mille võrdlusväärtus on ≥ 125 µg/kg: ≤ 50 µg/kg

4) Punktile C.3.3.1 „Suutlikkusnäitajad“ lisatakse järgmised punktid e ja f:

„e) Perkloraadi analüüsimeetodite suutlikkusnäitajad

Tabel 9

Näitaja	Kriteerium
Rakendusala	Kõik toiduained
Spetsiifilisus	Puudub vastasmõju maatriksiga ja puuduvad spektraalhäired
Korduvus (RSD _r)	0,66 korda RSD _R (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Korratavus (RSD _R)	Tuletatakse (modifitseeritud) Horwitzi võrrandi alusel
Saagis	70–110 %
Avastamisiir (LOD)	Kolm kümnendikku määramisiirist
Määramisiir (LOQ)	kuni kaks viiendikku piirnormist

f) Märkused suutlikkusnäitajate kohta

Horwitzi võrrand (*) (sisalduste vahemiku $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$ jaoks) ja modifitseeritud Horwitzi võrrand (**) (sisalduste vahemiku $C < 1,2 \times 10^{-7}$ jaoks) on üldised täpsuse arvutamise võrrandid, mis ei sõltu enamiku analüüsimeetodite puhul analüüdist ja maatriksist, vaid üksnes sisaldusest.

Modifitseeritud Horwitzi võrrand sisalduste vahemiku $C < 1,2 \times 10^{-7}$ jaoks:

$$\text{RSD}_R = 22 \%$$

kus:

- RSD_R on suhteline standardhälve, mis arvutatakse korratavuse tingimustes $[(s_R/\bar{X}) \times 100]$ saadud tulemuste põhjal.
- C on sisaldus massisuhtena (st $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg}/\text{kg}$). Modifitseeritud Horwitzi võrrandit kasutatakse sisalduste vahemikus $C < 1,2 \times 10^{-7}$.

Horwitzi võrrand sisalduste vahemiku $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$ jaoks:

$$\text{RSD}_R = 2C^{(0,15)}$$

kus:

- RSD_R on suhteline standardhälve, mis arvutatakse korratavuse tingimustes $[(s_R/\bar{X}) \times 100]$ saadud tulemuste põhjal.
- C on sisaldus massisuhtena (st $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg}/\text{kg}$). Horwitzi valemit kasutatakse sisalduste vahemikus $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$.

(*) W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem., 63, 1980, 1344–1354.

(**) M. Thompson, Analyst, 125, 2000, 385–386.

- 5) Punktis C.3.3.2 „Sobivus ettenähtud otstarbeks“ asendatakse sõnad „Tabel 8“ sõnadega „Tabel 10“.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/2094,

29. november 2019,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 seoses toimeainete benfluraliini, dimoksüstrobiini, fluasinaami, flutolaniili, mankotseebi, mekoprop-P, mepikvaadi, metiraami, oksamüüli ja püraklostrobiini heakskiidu kehtivusaja pikendamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 17 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 ⁽²⁾ lisa A osas on loetletud toimeained, mis loetakse määruse (EÜ) nr 1107/2009 alusel heaks kiidetuks.
- (2) Toimeainete dimoksüstrobiini, mankotseebi, mekoprop-P, metiraami, oksamüüli ja püraklostrobiini heakskiidu kehtivusaega pikendati komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2018/1796 ⁽³⁾ 31. jaanuarini 2020.
- (3) Toimeainete benfluraliini, fluasinaami, flutolaniili ja mepikvaadi heakskiidu kehtivusaega pikendati komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2019/168 ⁽⁴⁾ 29. veebruarini 2020.
- (4) Kõnealuste toimeainete heakskiidu pikendamise taotlused esitati vastavalt komisjoni rakendusmäärusele (EL) nr 844/2012 ⁽⁵⁾.
- (5) Kuna kõnealuste toimeainete hindamine on taotlejatest sõltumatutel põhjustel hilineanud, aegub nende ainete heakskiit tõenäoliselt enne heakskiidu pikendamist käsitleva otsuse vastuvõtmist. Seepärast on vaja pikendada nende toimeainete heakskiidu kehtivusaega.
- (6) Arvestades määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 17 esimese lõigu eesmärki nende juhtumite puhul, kui komisjon võtab vastu määruse, milles sätestatakse, et käesoleva määruse lisas viidatud toimeaine heakskiitu ei pikendata, kuna heakskiitmise tingimused ei ole täidetud, määrab komisjon kehtivusaja lõpu samale kuupäevale, mis kehtis enne käesoleva määruse kohaldamist, või kuupäevale, mil jõustub määrus, milles sätestatakse, et toimeaine heakskiitu ei pikendata, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem. Juhtumite puhul, kus komisjon võtab vastu määruse, millega nähakse ette käesoleva määruse lisas osutatud toimeaine heakskiidu pikendamine, püüab komisjon kehtestada konkreetsetest asjaoludest lähtuvalt varaseima võimaliku kohaldamiskuupäeva.

⁽¹⁾ ELT L 309, 24.11.2009, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 25. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 540/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 seoses heakskiidetud toimeainete loeteluga (ELT L 153, 11.6.2011, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 20. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1796, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 seoses toimeainete amidosulfurooni, bifenoksi, kloropüriifossi, metüülkloropüriifossi, klofentesiini, dikamba, difenokonasooli, diflubensurooni, diflufenikaani, dimoksüstrobiini, fenoksaprop-P, fenpropidiini, lenatsiili, mankotseebi, mekoprop-P, metiraami, nikosulfurooni, oksamüüli, piklorami, püraklostrobiini, püriproksüfeeni ja tritosulfurooni heakskiidu kehtivusaja pikendamisega (ELT L 294, 21.11.2018, lk 15).

⁽⁴⁾ Komisjoni 31. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/168, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 seoses toimeainete abamektiini, *Bacillus subtilis*e ((Cohn 1872) tüvi QST 713), *Bacillus thuringiensis subsp. aizawai*, *Bacillus thuringiensis subsp. israeliensis*e, *Bacillus thuringiensis subsp. kurstaki*, *Beauveria bassiana*, benfluraliini, klodinafopi, klopüraliidi, *Cydia pomonella Granulovirus*e (CpGV), tsüprodiniili, dikloroprop-P, epoksikonasooli, fenpüroksimaadi, fluasinaami, flutolaniili, fosetüüli, *Lecanicillium muscarium*i, mepanipüriimi, mepikvaadi, *Metarhizium anisopliae* var. *anisopliae*, metkonasooli, metrafenooni, *Phlebiopsis gigantea*, pirimikarbi, *Pseudomonas chlororaphis*e (tüvi MA 342), pürimetaniili, *Pythium oligandrum*i, rimsulfurooni, spinosaadi, *Streptomyces K61*, tiaklopridi, metüültolklofossi, *Trichoderma asperellum*i, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*i, triklopiüri, trineksapaki, tritikonasooli, *Verticillium albo-atrum*i ja tsiraami heakskiidu kehtivusaja pikendamisega (ELT L 33, 5.2.2019, lk 1).

⁽⁵⁾ Komisjoni 18. septembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 844/2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) ette nähtud toimeainete heakskiidu pikendamise menetluse rakendamiseks vajalikud sätted (ELT L 252, 19.9.2012, lk 26).

- (7) Rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 tuleks seega vastavalt muuta.
- (8) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. november 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

LISA

Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa A. osa muudetakse järgmiselt:

- 1) 57. reas asendatakse mekoprop-P-d käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 2) 81. reas asendatakse püraklostrobiini käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 3) 114. reas asendatakse mankotseebi käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 4) 115. reas asendatakse metiraami käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 5) 116. reas asendatakse oksamüüli käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 6) 128. reas asendatakse dimoksüstrobiini käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „31. jaanuar 2021“;
 - 7) 187. reas asendatakse flutolaniili käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „28. veebruar 2021“;
 - 8) 188. reas asendatakse benfluraliini käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „28. veebruar 2021“;
 - 9) 189. reas asendatakse fluasinaami käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „28. veebruar 2021“;
 - 10) 191. reas asendatakse mepikvaati käsitleva kande kuuendas veerus („Heakskiitmise aegumine“) kuupäev järgmisega: „28. veebruar 2021“.
-

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/2095,**29. november 2019,****millega tehakse mahaarvamised Poola 2019. aasta lõhepüügikvoodist 2018. aasta ülepüügi tõttu**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 105 lõikeid 1, 2 ja 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EL) 2017/1970 ⁽²⁾ on Poolale 2018. aastaks eraldatud lõhepüügikvoot alarajoonide 22–31 liidu vetes (SAL/3BCD-F).
- (2) Kõnealust 2018. aasta püügikvooti suurendati 1369 isendi võrra pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ⁽³⁾ artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindliku ühest aastast teise ülekandmise kohaldamist. Kvoodi suurendamine, mis vastab 10 %-le 2017. aasta lubatud lossitavatest kogustest, arvutati pärast püügiaruandeid allesjäänud kasutamata koguste põhjal. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 kohaselt 2018. aastal Poolas tehtud kontrollkäikude jooksul avastas komisjon ebaõiged ja ebapiisavad püügiandmed, millest nähtus, et Poola 2017. aasta lõhepüügikvoot alarajoonide 22–31 liidu vetes oli ammendatud. Seega oli määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane paindliku ühest aastast teise ülekandmise võimalus aastatel 2017–2018 antud alusetult ning vastavad kogused tuleks 2018. aasta kvoodist maha arvata.
- (3) Komisjon leidis ka täiendavaid vasturääkivusi Poola andmetes lõhepüügi kohta alarajoonide 22–31 liidu vetes 2018. aastal, kui ta võrdles kontrollitud ja kontrollimata püügiaruandete ajal registreeritud ja esitatud andmeid. Kõnealuseid vastuolusid saagi koostise aruandluses kinnitasid mitu määruse (EÜ) nr 1224/2009 kohaselt 2018. ja 2019. aastal Poolas tehtud auditit ja kontrollkäiku. Auditaruanded edastati Poolale nõuetekohaselt ja neid arutati asjaomase liikmesriigiga.
- (4) Kogutud tõendid võimaldasid komisjonil kindlaks teha, et Poolale 2018. aastaks nõukogu määrusega (EL) 2017/1970 eraldatud lõhekvooti alarajoonide 22–31 liidu vetes ületati 2160 isendi võrra. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikes 1 on sätestatud, et kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale eraldatud püügikvoodid, peab komisjon tegema mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi tulevastest püügikvootidest.
- (5) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud, et sellised mahaarvamised tuleb teha järgmisel aastal või järgmistel aastatel, kohaldades kõnealustes lõigetes sätestatud vastavaid korrutustegureid.
- (6) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikele 2 tuleks kohaldada korrutustegurit 1,00, kuna komisjoni kvantifitseeritud ülepüügi kogus on alla 100 tonni,

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1970, millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused 2018. aastaks ning muudetakse määrust (EL) 2017/127 (ELT L 281, 31.10.2017, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Poolale 2019. aastaks nõukogu määrusega (EL) 2018/1628 ⁽⁴⁾ eraldatud lõhepüügikvooti alarajoonide 22–31 liidu vetes vähendatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. november 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁴⁾ Nõukogu 30. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1628, millega määratakse 2019. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2018/120 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes (ELT L 272, 31.10.2018, lk 1).

2019. AASTA MAHAARVAMINE POOLALE KEHTESTATUD LÕHEPÜÜGIKVOODIST ÜLEPÜÜTUD KALAVARUDE PUHUL

Liikmesriik	Liigi kood	Piirkonna kood	Liigi nimi	Piirkonna nimetus	Esialgne kvoot 2018. aastal (isendite arvuna)	Lubatud lossitavad kogused 2018. aastal (kogu kohandatud kogus isendite arvuna) ⁽¹⁾	Kogupüük 2018. aastal (kogus isendite arvuna)	Kvoodi kasutamise ja lubatud lossitava koguse suhe	Lubatud lossitava kogusega seotud ülepüük (kogus isendite arvuna)	Korrutustegur ⁽²⁾	Täiendav korrutustegu ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	2019. aastal kohaldatavad mahaarvamised (kogus isendite arvuna)
PL	SAL	3BCD-F	Lõhe	Alarajoonide 22–31 liidu veed	5 729	15 739 ⁽²⁾	15 739	17 899	2 160	1,00	/	2 160

⁽¹⁾ Liikmesriigile asjakohaste püügi võimaluste määruste alusel kehtestatud kvoodid pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22) artikli 16 lõike 8 kohase püügi võimaluste vahetamise, nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96 (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3) artikli 4 lõike 2 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohase, aastatel 2017–2018 toimuva kvootide ülekandmise või määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 37 ja 105 kohase püügi võimaluste ümberjaotamise ja mahaarvamise arvessevõtmist.

⁽²⁾ See summa sisaldab mahaarvamist 1369 lõhe võrra, mis vastab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohasele ühest aastast teise ülekandmisele, mida 2018. aastal võimaldati põhjendamatult pärast 2017. aasta kohta ebaõigete ja ebapiisavate püügiandmete avastamist.

⁽³⁾ Nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikes 2. Mahaarvamise kordajat $\times 1,00$ kohaldatakse juhul, kui ülepüük on 100 tonni või alla selle.

⁽⁴⁾ Nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikes 3 ja tingimusel, et ülepüügi ulatus on üle 10 %.

⁽⁵⁾ Täht „A“ osutab sellele, et ülepüügi tõttu aastatel 2016, 2017 ja 2018 on kohaldatud täiendavat korrutustegurit 1,5. Täht „C“ osutab sellele, et asjaomaste kalavarude suhtes on mitmeaastase kava kohaldamise tõttu kohaldatud täiendavat korrutustegurit 1,5.

OTSUSED

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE OTSUS (ÜVJP) 2019/2096,

28. november 2019,

millega nimetatakse ametisse Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) ELi missiooni vägede juhataja ja tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019)

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 38,

võttes arvesse nõukogu 17. jaanuari 2013. aasta otsust 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali), (¹) eriti selle artiklit 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Otsuse 2013/34/ÜVJP artikli 5 lõike 1 kohaselt volitas nõukogu poliitika- ja julgeolekukomiteed tegema otsuseid EUTM Mali poliitilise kontrolli ja strateegilise juhtimise kohta, sealhulgas võtma vastu otsused EUTM Mali järgmiste ELi missiooni vägede juhatajate ametisse nimetamise kohta.
- (2) Poliitika- ja julgeolekukomitee võttis 29. mail 2019 vastu otsuse (ÜVJP) 2019/948, (²) millega nimetati EUTM Mali ELi missiooni vägede juhatajaks brigaadikindral Christian HABERSATTER.
- (3) Portugal tegi 22. oktoobril 2019 ettepaneku nimetada alates 12. detsembrist 2019 brigaadikindral Christian HABERSATTERi järglasena EUTM Mali ELi missiooni vägede juhatajaks brigaadikindral João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO.
- (4) ELi sõjaline komitee toetas 29. oktoobril 2019 kõnealust soovitusi.
- (5) Otsus brigaadikindral João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO EUTM Mali ELi missiooni vägede juhatajaks nimetamise kohta alates 12. detsembrist 2019 tuleks vastu võtta.
- (6) Otsus (ÜVJP) 2019/948 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (7) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artikli 5 kohaselt ei osale Taani liidu kaitsepoliitilise tähendusega otsuste ja meetmete väljatöötamises ning rakendamises. Seetõttu ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Brigaadikindral João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO nimetatakse Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) ELi missiooni vägede juhatajaks alates 12. detsembrist 2019.

Artikkel 2

Otsus (ÜVJP) 2019/948 tunnistatakse kehtetuks.

(¹) ELT L 14, 18.1.2013, lk 19.

(²) Poliitika- ja julgeolekukomitee 29. mai 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/948, millega nimetatakse ametisse Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Mali) ELi missiooni vägede juhataja ja tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2018/1791 (EUTM Mali/1/2019) (ELT L 152, 11.6.2019, lk 72).

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub 12. detsembril 2019.

Brüssel, 28. november 2019

Poliitika- ja julgeolekukomitee nimel

eesistuja

S. FROM-EMMESBERGER

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2019/2097,**2. detsember 2019,****millega nimetatakse ametisse Rumeenia esitatud Regioonide Komitee liige ja asendusliige**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 305,

võttes arvesse Rumeenia valitsuse ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võttis 26. jaanuaril 2015, 5. veebruaril 2015 ja 23. juunil 2015 vastu otsused (EL) 2015/116, ⁽¹⁾ (EL) 2015/190 ⁽²⁾ ja (EL) 2015/994, ⁽³⁾ millega nimetatakse ametisse Regioonide Komitee liikmed ja asendusliikmed ajavahemikuks 26. jaanuarist 2015 kuni 25. jaanuarini 2020. Nõukogu otsusega (EL) 2017/665 ⁽⁴⁾ nimetati 3. aprillil 2017 Gheorghe CATRINOIU asemel asendusliikmeks Emil BOC.
- (2) Seoses Gheorghe FALCĂ ametiaja lõppemisega on Regioonide Komitees vabanenud liikmekoht.
- (3) Seoses Emil BOCi nimetamisega Regioonide Komitee liikmeks on vabanenud asendusliikme koht,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Regioonide Komiteesse nimetatakse järelejäänud ametiajaks kuni 25. jaanuarini 2020 ametisse järgmised isikud:

a) liikmena:

— Emil BOC, *Mayor of Cluj-Napoca*,

ning

b) asendusliikmena:

— Daniel Ștefan DRĂGULIN, *Mayor of Călărași*.*Artikkel 2*

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 2. detsember 2019

*Nõukogu nimel**eesistuja*

M. OHISALO

⁽¹⁾ Nõukogu 26. jaanuari 2015. aasta otsus (EL) 2015/116 Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2015 kuni 25. jaanuarini 2020 (ELT L 20, 27.1.2015, lk 42).

⁽²⁾ Nõukogu 5. veebruari 2015. aasta otsus (EL) 2015/190 Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2015 kuni 25. jaanuarini 2020 (ELT L 31, 7.2.2015, lk 25).

⁽³⁾ Nõukogu 23. juuni 2015. aasta otsus (EL) 2015/994, millega nimetatakse ametisse Regioonide Komitee liikmed ja asendusliikmed ajavahemikuks 26. jaanuarist 2015 kuni 25. jaanuarini 2020 (ELT L 159, 25.6.2015, lk 70).

⁽⁴⁾ Nõukogu 3. aprilli 2017. aasta otsus (EL) 2017/665, millega nimetatakse ametisse viis Rumeenia esitatud Regioonide Komitee liiget ja üheksa asendusliiget (ELT L 94, 7.4.2017, lk 40).

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2019/2098,**28. november 2019,****ajutiste loomatervisenõuete kohta seoses inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetistega, mis on pärit liidust ja saadetakse sinna tagasi kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu***(teatavaks tehtud numbri C(2019) 8092 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 punkti 5 kolmandat taanet,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 2002/99/EÜ on sätestatud loomatervishoiu üldeeskirjad, millega reguleeritakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste toomist liitu kolmandatest riikidest. Eelkõige nähakse sellega ette, et komisjon võtab vastu eeskirjad, milles käsitletakse kõnealuste toodete sissetoomise viise. Kõnealuses direktiivis sätestatud loomatervishoiu eeskirjad ei mõjuta nõukogu direktiivis 97/78/EÜ ⁽²⁾ sätestatud veterinaarkontrollide eeskirju ning neid kohaldatakse paralleelselt.
- (2) Direktiivis 97/78/EÜ on sätestatud kolmandatest riikidest liitu toodavate loomsete saaduste (sealhulgas direktiivi 2002/99/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate toodete) saadetiste veterinaarkontrolli korraldamise eeskirjad. Direktiivi 97/78/EÜ artiklis 15 on sätestatud, et liikmesriigid lubavad teataval tingimustel selliste toodete taassissevedu, juhul kui kolmas riik on nende suhtes kohaldanud sisenemiskeeldu. Need tingimused hõlmavad sertifikaatidega seotud nõudeid ning nende eesmärk on kaitsta inimeste ja loomade tervist.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/625 ⁽³⁾ tunnistati direktiiv 97/78/EÜ kehtetuks alates 14. detsembrist 2019. Kõnealuse määrusega on kehtestatud uus õigusraamistik ametlike kontrollide ja muude ametlike toimingute jaoks, et kontrollida liidu toidutarneahela õigusaktide nõuetekohast kohaldamist. Selles sätestatakse eeskirjad, milles muu hulgas käsitletakse liitu toodavate loomsete saaduste (sealhulgas toidu) saadetiste ametlikku kontrollimist. Lisaks tunnistati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/429 ⁽⁴⁾ kehtetuks direktiiv 2002/99/EÜ alates 21. aprillist 2021. Määruses (EL) 2016/429 on sätestatud eeskirjad loomataudide ennetamiseks, sealhulgas eeskirjad loomsete saaduste liitu sisenemise kohta. Nimetatud kahes määruses sätestatud eeskirju kohaldatakse paralleelselt, kuid samal ajal kui määruses (EL) 2017/625 sätestatud eeskirjad on oma olemuselt horisontaalsed, on määruses (EL) 2016/429 sätestatud eeskirjad rohkem valdkonnapõhised, sest need on seotud loomaterviseiga.
- (4) Täiendavad eeskirjad on nüüdseks kehtestatud komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/2074 ⁽⁵⁾ määruse (EL) 2017/625 alusel ametlike kontrollide tegemiseks kolmandatest riikidest pärit loomade ja kaupade saadetiste suhtes, mis on pärit liidust ja mis saadetakse tagasi liitu kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu. Nende täiendavate eeskirjade

⁽¹⁾ EÜTL 18, 23.1.2003, lk 11.

⁽²⁾ Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜTL 24, 30.1.1998, lk 9).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus) (ELT L 95, 7.4.2017, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/429 loomataudide kohta, millega muudetakse teatavaid loomatervise valdkonna õigusakte või tunnistatakse need kehtetuks (loomatervise määrus) (ELT L 84, 31.3.2016, lk 1).

⁽⁵⁾ Komisjoni 23. septembri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2074, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625 seoses spetsiaalse ametliku kontrolli eeskirjadega, mida kohaldatakse teatavate looma- ja kaubasaadetiste suhtes, mis on pärit liidust ja mis saadetakse sinna tagasi kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu (ELT L 316, 6.12.2019, lk 6).

eesmärk on kontrollida, kas tagasisaadetud kaubasaadetised vastavad muu hulgas loomatervisenõuetele, ja osutada nendele nõuetele, mis on sätestatud liidu loomatervishoiu eeskirjades. Kõnealust delegeeritud määrust kohaldatakse alates 14. detsembrist 2019 kooskõlas määruse (EL) 2017/625 kohaldamise kuupäevaga.

- (5) Direktiivi 2002/99/EÜ rakendamiseks ette nähtud komisjoni õigusaktidega ei ole praegu ette nähtud konkreetseid loomatervisenõudeid liitu taassisenevate loomsete saaduste kohta, mis on liidust eksporditud ja mis saadetakse liitu tagasi kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu. Õiguskindluse tagamiseks selliste liitu taassisenevate inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetiste suhtes, mis on liidust eksporditud ja mille suhtes on kolmandad riigid kohaldanud sisenemiskeeldu, kohaldatavate loomatervisenõuete osas ning võimalike loomaterviseriskide leevendamiseks pärast 14. detsembrist 2019, mil direktiiv 97/78/EÜ tunnistatakse kehtetuks, tuleks sätestada kõnealuseid saadetisi käsitlevad loomatervisenõuded.
- (6) Elukõige ei tohiks kõnealuste toodete kolmandates riikides mahalaadimine, ladustamine ja uuesti pealeladimine põhjustada riski, et direktiivi 2002/99/EÜ I lisas loetletud teatavate loomahaiguste tekitajad kanduksid liitu ja leviksid seal.
- (7) Lisaks eksportiva liikmesriigi pädeva asutuse välja antud originaaldokumentidele peaks olema lubatud kontrollida ka inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetiste päritolu määruse (EL) 2017/625 (IMSOC) artiklis 131 osutatud ja komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2019/1715 ⁽⁶⁾ kehtestatud ametliku kontrolli teabehaldussüsteemis esitatud originaalsertifikaadi elektroonilise ekvivalendi põhjal.
- (8) Inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetist, mis on tagasi saadetud liitu pärast seda, kui kolmas riik on selle suhtes kohaldanud sisenemiskeeldu, tuleks lubada vedada liidus asuvasse sihtkohta, kui sihtkoha pädev asutus liidus on andnud nõusoleku kõnealuse saadetise vastuvõtmiseks.
- (9) On vaja tagada, et inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste saadetised, mis saadetakse liitu tagasi pärast kolmanda riigi sisenemiskeeldu, jõuaksid oma sihtkohta liidus. Seepärast tuleks komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2019/1666 ⁽⁷⁾ sätestatud menetlusnõudeid kohaldada selliste saadetiste veo ja saabumise seire suhtes alates liitu saabumise piirpunktist kuni liidus asuva sihtkoha ettevõttesse.
- (10) Käesolevas rakendusotsuses sätestatud loomatervisenõudeid tuleks kohaldada kuni 21. aprillini 2021, kuna alates sellest kuupäevast kohaldatakse määrust (EL) 2016/429 ja komisjoni delegeeritud määrust loomatervishoiu eeskirjade kohta, milles käsitletakse kolmandatest riikidest või territooriumidelt teatavate loomade, loomse paljundusmaterjali ja loomsete saaduste liitu sisenemist, liikumist ja käitlemist.
- (11) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Piiripunkti pädev asutus annab loa tuua liitu nõukogu direktiivi 2002/99/EÜ artikli 2 lõikes 4 määratletud loomsete saaduste saadetisi, mis on liidust pärit ja mis saadetakse liitu tagasi kolmanda riigi sisenemiskeelu tõttu, juhul kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) saadetisele on lisatud eksportiva liikmesriigi pädeva asutuse välja antud ametlik originaalsertifikaat või dokument või selle elektrooniline ekvivalent, mis on esitatud määruse (EL) 2017/625 (IMSOC) artiklis 131 osutatud ja rakendusmäärusega (EL) 2019/1715 kehtestatud ametlike kontrollide teabehaldussüsteemis, või selle tõestatud ärakiri;

⁽⁶⁾ Komisjoni 30. septembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1715, millega kehtestatakse ametliku kontrolli teabehaldussüsteemi ja selle süsteemikomponentide toimimise eeskirjad (IMSOCi määrus) (ELT L 261, 14.10.2019, lk 37).

⁽⁷⁾ Komisjoni 24. juuni 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/1666, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625 tingimuste osas, mis on vajalikud teatavate kaupade saadetiste veo ja saabumise jälgimiseks teel liitu saabumise piirpunktist liidus asuvasse sihtettevõttesse (ELT L 255, 4.10.2019, lk 1).

- b) saadetisele on lisatud liidus asuva sihtkoha pädeva asutuse deklaratsioon, milles kinnitatakse, et kõnealune asutus nõustub saadetist vastu võtma, ning milles on märgitud liitu tagasisaatmise sihtkoht;
 - c) saadetisele on lisatud üks järgmistest dokumentidest, milles on märgitud põhjendus, miks kolmas riik selle suhtes sisenemiskeeldu kohaldas, vajaduse korral kolmandas riigis toimunud mahalaadimise, ladustamise ja uuesti pealelaadimise koht ja kuupäev, ning järgmine teave:
 - i) terve originaalplommiga konteinerite või pakendite puhul saadetise eest vastutava ettevõtja deklaratsioon, milles kinnitatakse, et vedu toimus loomsete saaduste tüübile vastavates tingimustes ja et saadetise sisu ei ole veo ajal muudetud; või
 - ii) kolmanda riigi pädeva asutuse või muu ametiasutuse ametlik deklaratsioon, milles kinnitatakse, et punkti d nõuded on täidetud;
 - d) kui loomsed saadused laaditi maha kolmandas riigis, on kolmanda riigi pädev asutus või muu ametiasutus kinnitanud, et:
 - i) loomsete saaduste käitlemine piirdus nende mahalaadimise, ladustamise ja uuesti pealelaadimisega kolmandas riigis;
 - ii) on kehtestatud tõhusad meetmed, et vältida kolmandas riigis mahalaadimise, ladustamise ja uuesti pealelaadimise ajal loomsete saaduste saastumist haigustekitajatega, mis põhjustavad direktiivi 2002/99/EÜ I lisas loetletud loomade nakkushaigusi;
 - iii) kolmandas riigis mahalaadimise, ladustamise ja uuesti pealelaadimise asukoha suhtes ei kohaldata kolmandas riigis mahalaadimise, ladustamise ja uuesti pealelaadimise ajal direktiivi 2002/99/EÜ I lisas loetletud nakkushaigustest tulenevaid loomatervisega seotud liikumispiiranguid.
2. Erandina lõike 1 punktist a, juhul kui kõnealuses sättes osutatud dokumente ei ole välja andnud eksportiva liikmesriigi pädev asutus, tõendatakse saadetise päritolu muul viisil, võttes aluseks saadetise eest vastutava ettevõtja esitatud dokumenteeritud tõendid.
3. Piiripunkti pädev asutus jälgib loomsete saaduste saadetise transporti ja saabumist sihtkohta vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/1666 artiklitele 2 ja 3.

Artikkel 2

Käesolev otsus kehtib alates 14. detsembrist 2019 kuni 21. aprillini 2021.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. november 2019

Komisjoni nimel
Vytenis ANDRIUKAITIS
komisjoni liige

PARANDUSED

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 331, 15. detsember 2010)

Kogu määruse tekstis asendatakse sõna „finantseerimisasutus“ asjaomases käändes ja arvus sõnaga „finantsasutus“ sobivas käändes ja arvus.

Leheküljel 53 põhjenduses 36

asendatakse „(36) Lähenemine kriiside ennetamise, ohjamise ja lahendamise valdkonnas, sealhulgas rahastamismehhanismide osas on vajalik tagamaks, et liikmesriikide ametiasutused oleksid võimelised saneerima ja likvideerima raskustesse sattunud finantseerimisasutusi, minimeerides samas pankrottide mõju finantssüsteemile, maksumaksjate raha kasutamist kindlustusandjate või edasikindlustusandjate päästmiseks ja avaliku sektori ressursside kasutamist, piirates majandusele tekitatavat kahju ning koordineerides riiklike saneerimis- ja likvideerimismeetmete kohaldamist. ...“

järgmisega: „(36) Ühtsustamine kriiside ennetamise, ohjamise ja lahendamise valdkonnas, sealhulgas rahastamismehhanismide osas, on vajalik tagamaks, et liikmesriikide ametiasutused oleksid võimelised tagama maksejõuetute finantsasutuste kriisilahenduse, minimeerides samal ajal maksejõuetuse mõju finantssüsteemile, maksumaksjate raha kasutamist kindlustusandjate või edasikindlustusandjate päästmiseks ja avaliku sektori ressursside kasutamist, piirates majandusele tekitatavat kahju ning koordineerides riiklike kriisilahendusmeetmete kohaldamist. ...“.

Leheküljel 53 põhjenduses 37

asendatakse „(37) ... Samuti võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus analüüsida kindlustussektori puhul võimalust võtta kasutusele liidu eeskirjad, mis kaitseksid kindlustusvõtjaid kindlustusandja raskustesse sattumise korral. ...“

järgmisega: „(37) ... Samuti võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus analüüsida kindlustussektori puhul võimalust võtta kasutusele liidu normid, mis kaitseksid kindlustusvõtjaid kindlustusandja maksejõuetuse korral. ...“.

Leheküljel 55 põhjenduses 50

asendatakse „(50) Liikmesriigid vastutavad kooskõlastatud kriisiohjamise tagamise ja finantsstabiilsuse säilitamise eest kriisiolukordades, eelkõige seoses üksikute raskustes olevate finantseerimisasutuste stabiliseerimise ja toetamisega. ...“

järgmisega: „(50) Liikmesriigid vastutavad kooskõlastatud kriisiohjamise tagamise ja finantsstabiilsuse säilitamise eest kriisiolukordades, eelkõige seoses konkreetsete maksejõuetute finantsasutuste stabiliseerimise ja kriisilahendusega. ...“.

Leheküljel 58 artikli 1 lõike 6 kolmandas lõigus

asendatakse „Käesoleva määrusega talle määratud ülesannete täitmisel pöörab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve erilist tähelepanu igasugusele süsteemsele riskile, mida põhjustavad finantseerimisasutused, mille hätta sattumine võib kahjustada finantssüsteemi või reaalmajanduse toimimist.“

järgmisega: „Käesoleva määrusega talle määratud ülesannete täitmisel pöörab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve erilist tähelepanu igasugusele süsteemsele riskile, mida põhjustavad finantsasutused, mille maksejõuetus võib kahjustada finantssüsteemi või reaalmajanduse toimimist.“

Leheküljel 59 artikli 8 lõike 1 punktis i

asendatakse „i) aidata kaasa järelevalvekolleegiumide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisele, süsteemse riski jälgimisele, hindamisele ja mõõtmisele, saneerimis- ja likvideerimiskavade väljatöötamisele ja koordineerimisele, kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute kaitse kõrge taseme tagamisele kogu liidus vastavalt artiklitele 21–26;“

järgmisega: „i) aidata kaasa järelevalvekolleegiumide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisele, süsteemse riski jälgimisele, hindamisele ja mõõtmisele, finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade väljatöötamisele ja koordineerimisele, kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute kaitse kõrge taseme tagamisele kogu liidus vastavalt artiklitele 21–26;“.

Leheküljel 67 artiklis 25

asendatakse „Artikkel 25

Saneerimis- ja likvideerimismenetlused

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aitab kaasa tõhusate ja järjepidevate saneerimis- ja likvideerimiskavade, kriisiolukorras kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisele ja koordineerimisele ning osaleb selles aktiivselt, et minimeerida igasuguste pankrotiohtude süsteemset mõju.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib välja selgitada parimad tavad, mille eesmärk on hõlbustada raskustesse sattunud finantseerimisasutuste ja eelkõige piiriüleste kontsernide saneerimist ja likvideerimist viisil, mis välistab pankrotiohu edasikandumise, tagades selliste asjakohaste vahendite, sealhulgas piisavate ressursside kättesaadavuse, mis võimaldavad lahendada raskustesse sattunud finantseerimisasutuse või kontserni saneerimise või likvideerimise korrapärasel, kulutõhusal ja õigeaegsel viisil.

...“

järgmisega: „Artikkel 25

Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse menetlused

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aitab kaasa tõhusate ja järjepidevate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade, kriisiolukorras kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisele ja koordineerimisele ning osaleb selles aktiivselt, et minimeerida maksejõuetuse süsteemset mõju.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib välja selgitada parimad tavad, mille eesmärk on hõlbustada maksejõuetute finantsasutuste ja eelkõige piiriüleste kontsernide kriisilahendust viisil, mis välistab maksejõuetusohu edasikandumise, tagades selliste asjakohaste vahendite, sealhulgas piisavate ressursside kättesaadavuse, mis võimaldavad viia läbi finantsasutuse või kontserni kriisilahenduse menetluse korrapärasel, kulutõhusal ja õigeaegsel viisil.

...“

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1095/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 331, 15. detsember 2010)

Kogu määruse tekstis asendatakse sõna „finantseerimisasutus“ asjaomases käändes ja arvus sõnaga „finantsasutus“ sobivas käändes ja arvus.

Leheküljel 89 põhjenduses 37

asendatakse „(37) Oma pädevusvaldkondades aitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kaasa ja osaleb aktiivselt tõhusate ja järjepidevate saneerimis- ja likvideerimiskavade, eriolukordade puhul kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisel ja koordineerimisel, et minimeerida pankrottide süsteemset mõju ja maksumaksjate raha kasutamist finantsturu osaliste päästmiseks. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks aitama välja töötada meetodeid raskustesse sattunud finantsturu oluliste osaliste saneerimiseks ja likvideerimiseks sellisel viisil, mis välistab pankrotiohu edasikandumise ja võimaldab neid likvideerida nõuetekohaselt ja õigeaegselt, sealhulgas kasutades vajaduse korral ühtseid ja usaldusväärseid rahastamismehhanisme.“

järgmisega: „(37) Oma pädevusvaldkondades aitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kaasa ja osaleb aktiivselt tõhusate ja järjepidevate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade, eriolukordade puhul kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisel ja koordineerimisel, et tagada kulude arvessevõtmine finantssüsteemi poolt ja minimeerida maksejõuetuse süsteemset mõju ja maksumaksjate raha kasutamist finantsturu osaliste päästmiseks. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks aitama välja töötada meetodeid maksejõuetute finantsturu oluliste osaliste kriisilahenduseks sellisel viisil, mis välistab maksejõuetusohu edasikandumise ja võimaldab need likvideerida nõuetekohaselt ja õigel ajal, sealhulgas kasutades vajaduse korral ühtseid ja usaldusväärseid rahastamismehhanisme.“

Leheküljel 89 põhjenduses 38

asendatakse „(38) ... Samuti võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus analüüsida kindlustussektori puhul võimalust võtta kasutusele liidu eeskirjad, mis kaitseksid kindlustusvõtjaid kindlustusandja raskustesse sattumise korral. ...“

järgmisega: „(38) ... Samuti võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus analüüsida kindlustussektori puhul võimalust võtta kasutusele liidu normid, mis kaitseksid kindlustusvõtjaid kindlustusandja maksejõuetuse korral. ...“

Leheküljel 91 põhjenduses 50

asendatakse „(50) Liikmesriigid vastutavad kooskõlastatud kriisiohjamise tagamise ja finantsstabiilsuse säilitamise eest kriisiolukordades, eelkõige seoses üksikute raskustes olevate finantsturu osaliste stabiliseerimise ja toetamisega. ...“

järgmisega: „(50) Liikmesriigid vastutavad kooskõlastatud kriisiohjamise tagamise ja finantsstabiilsuse säilitamise eest kriisiolukordades, eelkõige seoses konkreetsete maksejõuetute finantsturu osaliste stabiliseerimise ja kriisilahendusega. ...“

Leheküljel 93 artikli 1 lõike 5 kolmandas lõigus

asendatakse „Käesoleva määrusega talle määratud ülesandeid täites pöörab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve erilist tähelepanu igale süsteemsele riskile, mida põhjustavad finantsturu osalised, kelle hättasattumine võib kahjustada finantssüsteemi või reaalmajanduse toimimist.“

järgmisega: „Käesoleva määrusega talle määratud ülesandeid täites pöörab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve erilist tähelepanu igasugusele süsteemsele riskile, mida põhjustavad finantsturu osalised, mille maksejõuetus võib kahjustada finantssüsteemi või reaalmajanduse toimimist.“

Leheküljel 95 artikli 8 lõike 1 punktis i

asendatakse „i) aidata kaasa järelevalvekolleegiumide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisele, süsteemse riski jälgimisele, hindamisele ja mõõtmisele, saneerimis- ja likvideerimiskavade väljatöötamisele ja koordineerimisele, investorite kaitse kõrge taseme tagamisele kogu liidus ning meetodite väljatöötamisele raskustesse sattunud finantsturu osalistega seotud probleemide lahendamiseks ning ...“

järgmisega: „i) aidata kaasa järelevalvekolleegiumide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisele, süsteemse riski jälgimisele, hindamisele ja mõõtmisele, finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade väljatöötamisele ja koordineerimisele, investorite kaitse kõrge taseme tagamisele kogu liidus ning meetodite väljatöötamisele maksejõuetute finantsturu osaliste kriisilahenduseks ning ...“.

Leheküljel 103 artiklis 25

asendatakse „Artikkel 25

Saneerimis- ja likvideerimismenetlused

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab kaasa tõhusate ja järjepidevate saneerimis- ja likvideerimiskavade, kriisiolukorras kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisele ja koordineerimisele ning osaleb selles aktiivselt, et minimeerida igasuguste pankrotiohtude süsteemset mõju.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib töötada välja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides täpsustatud regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt artiklites 10 kuni 15 sätestatud korrale.“

järgmisega: „Artikkel 25

Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse menetlused

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab kaasa tõhusate ja järjepidevate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade, kriisiolukorras kasutatavate menetluste ja ennetusmeetmete väljatöötamisele ja koordineerimisele ning osaleb selles aktiivselt, et minimeerida maksejõuetuse süsteemset mõju.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib töötada välja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides täpsustatud regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt artiklites 10–15 sätestatud korrale.“

Leheküljel 103 artiklis 27

asendatakse

„Artikkel 27

Kriiside lahendamise Euroopa süsteem ja selle rahastamiskord

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab oma pädevusvaldkondades töötada välja meetodeid raskustesse sattunud finantsturu oluliste osaliste saneerimiseks ja likvideerimiseks viisil, mis välistab pankrotiohu edasikandumise ja võimaldab neid likvideerida nõuetekohaselt ja õigeaegselt, sealhulgas kasutades vajaduse korral ühtseid ja usaldusväärseid rahastamismehhanisme.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab kaasa tööle, mida tehakse seoses võrdsete võimaluste tagamisega ning mis tahes selliste maksude ja osamaksete süsteemide kumulatiivsete mõjudega, mis võidakse kehtestada finantseerimisasutuste suhtes, et tagada koormuse õiglane jagamine ja stiimulid süsteemse riski piiramiseks osana ühtsest ja usaldusväärsest kriiside lahendamise raamistikust.

...“

järgmisega:

„Artikkel 27

Kriisilahenduse Euroopa süsteem ja selle rahastamiskord

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab oma pädevusvaldkondades töötada välja meetodeid maksejõuetute finantsturu oluliste osaliste kriisilahenduseks viisil, mis välistab maksejõuetusohu edasikandumise ja võimaldab neid likvideerida nõuetekohaselt ja õigel ajal, sealhulgas kasutades vajaduse korral ühtseid ja usaldusväärseid rahastamismehhanisme.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve aitab kaasa tööle, mida tehakse seoses võrdsete võimaluste tagamisega ning mis tahes selliste maksude ja osamaksete süsteemide kumulatiivse mõjuga, mis võidakse kehtestada finantsasutuste suhtes, et tagada koormuse õiglane jagamine ja stiimulid süsteemse riski piiramiseks ühtse ja usaldusväärse kriisilahenduse raamistiku osana.

...“.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

